

Toepassingsprofiel reactieve interventie

Versie 1.0.0-RC1 Geonovum – KOOP

Datum 21 oktober 2020

Colofon

Omgevingsdocument reactieve interventie

Identificatie ri

Versie 1.0.0-RC1

Projectnaam STandaard Officiële Publicaties met ToepassingsProfielen voor

OmgevingsDocumenten (STOP/TPOD)

Projectnummer PR33

Contactpersoon Monique van Scherpenzeel

Auteur(s) DSO project 33

Versiehistorie

In de versiehistorie wordt met WELT-xx verwezen naar de Wensen en Eisen Lijst voor de TPOD-standaard. Deze lijst bevat meldingen en wijzigingsverzoeken die door gebruikers van de standaard zijn ingediend. De ingediende meldingen zijn te vinden via https://www.geonovum.nl/geo-standaarden/omgevingswet/meldingen.

Voor de STOP-standaard bestaat een vergelijkbaar meldingssysteem, waarnaar wordt verwezen met STOP-issue #xx. De STOP-issuetracker is te vinden via https://gitlab.com/koop/STOP/standaard/-/issues.

Versie	Datum	Wijziging
0.98.2- kern	2020-02-14	Paragrafen 2.1 en 2.2 Beschrijving reactieve interventie geactualiseerd n.a.v. gewijzigde regelgeving
0.98.2- kern	2020-02-14	Paragraaf 2.3 Tijdelijk regelingdeel als (technisch) alternatief voor meervoudig bronhouderschap toegevoegd en beschreven
0.98.2- kern	2020-02-14	Paragraaf 5.4 Beschrijving en norm voor standaardindeling reactieve interventie toegevoegd
0.99.0	17-08-2020	 Hele document: Tekstcorrecties, tekstverbetering, verduidelijking en harmonisatie Verduidelijkende afbeeldingen toegevoegd Daar waar sprake is van een eis of wens vanuit het toepassingsprofiel die nog niet geïmplementeerd is in STOP of de uitgangspunten voor de LVBB is met een tekstkader gemarkeerd dat dit toekomstige functionaliteit betreft
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 2.3 De reactieve interventie en meervoudig bronhouderschap: • Concept tijdelijk regelingdeel afgestemd met STOP beter vormgegeven en beschreven • Het intrekken en niet meer tonen van het tijdelijk regelingdeel van de reactieve interventie uitgewerkt en beschreven

Versie	Datum	Wijziging
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 3.6 Presentatiemodel: • Tekst ingekort en voorbeelden verwijderd omdat de weergavemogelijkheden bij de reactieve interventie zeer beperkt zijn
0.99.0	17-08-2020	 Voormalige paragraaf 3.8 Muteren: Inhoud verplaatst naar paragraaf 4.3 De geconsolideerde Regeling van de instructie en paragraaf 7.4 Muteren van IMOW-objecten Overige paragrafen in hoofdstuk 3 vernummerd
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 4.1 Besluit en besluitonderdelen • De inhoud van deel 1 en deel 2 van de reactieve interventie opnieuw en beter beschreven, daarbij beschreven wat het karakter van de regels in het tijdelijk regelingdeel is, met voorbeeld
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 5.1 Soorten tekststructuur: • Tekststructuur tijdelijk regelingdeel reactieve interventie gewijzigd in Artikelstructuur, was Vrijetekststructuur. Op deze manier functioneert het tijdelijk regelingdeel daadwerkelijk als (tijdelijk) onderdeel van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan en is het als zodanig te raadplegen
0.99.0	17-08-2020	 Paragraaf 5.2 Specificatie van de Artikelstructuur toegevoegd, met daarin de volgende wijzigingen: Enige tekstaanpassingen in de beschrijving van de Artikelstructuur om deze in overeenstemming met STOP te brengen (o.a. Regeling als overkoepelend element verwijderd) Toegevoegd dat gebruik element Tussenkop niet is toegestaan Element Gereserveerd beschreven Verduidelijkt dat voor de inleidende tekst op een lijst gekozen kan worden tussen de STOP-elementen Lijstaanhef en Alinea Toegevoegd dat het Kop-element Subtitel, dat STOP wel kent, in omgevingsdocumenten met Artikelstructuur niet is toegestaan
0.99.0	17-08-2020	 Paragraaf 5.3 Specificatie van de Vrijetekststructuur Aangepast op wijziging STOP dat er nog maar één tekstmodel is voor Vrijetekststructuur Wijzigingen in de STOP-specificaties van dat tekstmodel verwerkt: Regeling als overkoepelend element verwijderd Divisie en DivisieTekst correct beschreven Element Gereserveerd beschreven Beschreven dat STOP het niet toestaat om niveaus van Divisie over te slaan

Versie	Datum	Wijziging
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 5.4 Standaardindeling reactieve interventie • Beschrijving van de onderdelen van de reactieve interventie verbeterd en afgestemd op de keuzes voor de inhoud en werking van het tijdelijk regelingdeel • Voorbeelden verbeterd
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 6.2 De drie hoofdcomponenten van IMOW: • Herschreven ter verduidelijking • Begrippen werkingsgebied en Locatie beter toegelicht • De beschrijving van het geografisch informatieobject gewijzigd omdat deze in STOP geen noemer meer kent (WELT-67)
0.99.0	17-08-2020	 Paragraaf 6.3: Gewijzigd UML-diagram opgenomen: de Vrijetekst- objecttypen vervangen door de Artikelstructuur-objecttypen: Vastgelegd dat in reactieve interventie Juridische regel altijd van het type Regel voor iedereen is Beschrijving toepassing IMOW-objecten op reactieve interventie toegevoegd Regelingsgebied toegevoegd
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 6.4, in alle subparagrafen die beschrijving van een objecttype bevatten: • Definitie aangescherpt tot informatiekundige definitie • Beschrijving van het doel van het object toegevoegd • Uitsnede gewijzigd UML-diagram toegevoegd • de Vrijetekst-objecttypen vervangen door de Artikelstructuur-objecttypen
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 6.4.3 objecttype Locatie: • Voor attribuut hoogte bepaald dat deze altijd in meters moet worden uitgedrukt
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 6.4.5 Objecttype Regelingsgebied toegevoegd en toegelicht
0.99.0	17-08-2020	Paragraaf 6.6 Verplichte en onverplichte onderdelen van de standaard en onderdelen die noodzakelijk zijn om de reactieve interventie in DSO-LV te kunnen tonen toegevoegd

Versie	Datum	Wijziging
0.99.0	17-08-2020	 Deel C Aspecten van de aanlevering met daarin hoofdstuk 7 Aanlevering van omgevingsdocumenten toegevoegd: Paragraaf 7.1 beschrijft identificatie van een Regelingversie met Doel en consolidatie-informatie, algemeen en toegepast op de scenario's van Paragraaf 2.3.2.4 Paragraaf 7.2 beschrijft de toepassing van de STOPtekstmodellen RegelingTijdelijkdeel en BesluitCompact bij het voorbereidingsbesluit, cf. STOP Paragraaf 7.3 beschrijft procedure-informatie en consolidatie Paragraaf 7.4 beschrijft het muteren van IMOW-objecten
1.0.0-RC1	2020-10-21	Hele document: tekstcorrecties en verduidelijkingen
1.0.0-RC1	2020-10-21	 Paragraaf 5.2.2 Opschrift en nummering tekstelementen Artikelstructuur Toegevoegd dat voor de inleidende tekst/aanhef van een lijst gebruik gemaakt moet worden van het STOP-element Alinea (WELT-69) Verwijderd de opmerking over het aanbrengen van (visuele) scheiding tussen de drie Kop-elementen omdat die opmaak door de LVBB wordt gegenereerd en het bevoegd gezag daar geen invloed op heeft (WELT-87) Verwijderd de bepaling dat het niet is toegestaan om aan het nummer van ieder tekstelement een letter toe te voegen, expliciet bepaald dat dat wel is toegestaan inclusief toelichting en specificatie (WELT-65) Toegevoegd kader met Toekomstige functionaliteit: Opschrift bij Lid (STOP-issue #108)
1.0.0-RC1	2020-10-21	Paragraaf 5.3.2 Specificaties voor tekstelementen van Vrijetekststructuur Tekst in overeenstemming gebracht met STOP, waaronder correctie beschrijving element InleidendeTekst (WELT-96) en van de elementen die binnen een Divisie al dan niet tegelijkertijd kunnen voorkomen
1.0.0-RC1	2020-10-21	Paragraaf 5.4 Bijlagen bij Besluit en Regeling Paragraaf ingevoegd (en volgende paragrafen vernummerd) met uitleg over de toepassing van bijlagen als onderdeel van de tekst in STOP-XML respectievelijk als informatieobject (WELT-93)
1.0.0-RC1	2020-10-21	 Paragraaf 6.2.1.1 Regeltekst en Juridische regel Aan de figuren met voorbeelden van Regeltekst met meerdere Juridische regels een toelichting toegevoegd die uitlegt welke Juridische regels te onderscheiden zijn (WELT-66) Toegevoegd opmerking dat onderverdelen van Regeltekst in Juridische regels niet verplicht is

Versie	Datum	Wijziging	
1.0.0-RC1	2020-10-21	 Paragraaf 6.4.1 Objecttype Regeltekst Aan norm toegevoegd dat de constraint 'één type Juridische regel per Regeltekst' geldt op het niveau van Artikel (WELT-86) Constraint 'indien gebruik gemaakt wordt van Leden, niet verwijzen naar Artikel' gewijzigd in 'indien Artikel is onderverdeeld in Leden, annotaties alleen op Leden' en toelichting op deze constraint aangescherpt 	
1.0.0-RC1	2020-10-21	 Paragraaf 6.4.3 Objecttype Locatie In de norm de beperking verwijderd dat in het geval van hoogte altijd de eenheid meter gekozen moet worden en toegevoegd dat gebruik gemaakt kan worden van de waardelijst 'Eenheid' In de norm Ambtsgebied toegevoegd als verschijningsvorm van Locatie (WELT-84) Kader met Toekomstige functionaliteit toegevoegd: in de DSO-keten is dynamisch verwijzen naar Ambtsgebied pas in een later stadium mogelijk In de toelichting op de norm Ambtsgebied toegevoegd als verschijningsvorm van Locatie (WELT-84) Kader met Toekomstige functionaliteit toegevoegd: beschrijving wanneer statisch en wanneer dynamisch verwezen moet worden naar Ambtsgebied In de toelichting op de norm de beperking tot meter verwijderd en een voorbeeld van de toepassing van de eenheid bouwlaag voor hoogte toegevoegd 	
1.0.0-RC1	2020-10-21	Paragraaf 6.4.5 Objecttype Regelingsgebied Toegevoegd dat Regelingsgebied noodzakelijk is voor DSO-LV om het omgevingsdocument te kunnen tonen (n.a.v. review)	
1.0.0-RC1	2020-10-21	Paragraaf 6.6 Annoteren wanneer een deel van norm of beleid in een bijlage staat Paragraaf ingevoegd (en volgende paragrafen vernummerd) met uitleg over de manier van annoteren wanneer de tekst van een norm of beleid verdeeld is over lichaam en bijlage (WELT-94)	

Versie	Datum	Wijziging
1.0.0-RC1	2020-10-21	Paragraaf 6.7 Verplichte en onverplichte onderdelen van de standaard en onderdelen die noodzakelijk zijn om omgevingsdocumenten met Artikelstructuur in DSO-LV te kunnen tonen (voorheen paragraaf 6.6) • Toegevoegd dat het verplicht is om het omgevingsdocument in te delen overeenkomstig de voorgeschreven standaardindeling en dat het verplicht is om eenmalig per omgevingsdocument het Regelingsgebied aan te leveren • Toegevoegd dat het annoteren met Regeltekst en Juridische regel niet verplicht is • Tekst aangepast omdat in STOP het geografisch informatieobject geen noemer meer heeft (WELT-67)
1.0.0-RC1	2020-10-21	Paragraaf 7.4 Kennisgeving Paragraaf ingevoegd (en volgende paragraaf vernummerd), n.a.v. introductie van de kennisgeving in STOP 1.0.4 (WELT 114)

Inhoud

A	Uitgangspunten voor de modellering	13
1	Inleiding	14
1.1	Aanleiding	14
1.1.1	Nieuw stelsel omgevingsrecht	14
1.1.2	LVBB, overheid.nl en DSO-LV	14
1.2	STOP, IMOW en TPOD	15
1.3	Leeswijzer	16
2	Inhoudelijke aspecten van de reactieve interventie en meervoudig	
	bronhouderschap	18
2.1	Kenschets rechtsfiguur	18
2.2	Algemene kenmerken reactieve interventie	18
2.3	Reactieve interventie en meervoudig bronhouderschap	20
2.3.1	De reactieve interventie	21
2.3.2	Meervoudig bronhouderschap	22
2.3.2.1	Beoogde werking van meervoudig bronhouderschap	22
2.3.2.2	Interbestuurlijke besluitvorming over meervoudig bronhouderschap	23
2.3.2.3	Het concept 'tijdelijk regelingdeel'	23
2.3.2.4	Het concept 'tijdelijk regelingdeel' als alternatieve toepassing van het meervoudig	
	bronhouderschap bij de reactieve interventie	25
2.3.2.5	Tonen en niet meer tonen van het tijdelijk regelingdeel met consolidatie-informatie	
2.4	Overgangsfase	
3	Uitgangspunten voor de toepassingsprofielen voor omgevingsdocumenten	32
3.1	Proces van totstandkoming en bekendmaking c.q. publicatie van omgevingsdocumenter	າ 32
3.2	Omgevingsdocumenten met en zonder regels	32
3.3	Initieel besluit, wijzigingsbesluit en geconsolideerde Regeling	33
3.4	Annoteren	33
3.5	Waardelijsten	33
3.6	Presentatiemodel	33
3.7	Metadata	34
3.8	Van plan tot publicatie	34
3.8.1	Het aanleverproces	34
3.8.2	Raadplegen	35
3.8.2.1	Raadplegen in het officiële publicatieblad	35
3.8.2.2	Raadplegen in DSO-LV	35
В	Modellering van de reactieve interventie	36
4	Besluit, besluitonderdelen en reactieve interventie	37
4.1	Besluit en besluitonderdelen	37
4.1.1	Toelichting	37
4.1.2	Norm	38

4.2	De actuele geldende versie van de reactieve interventie	38
4.3	De geconsolideerde Regeling van de reactieve interventie	38
5	Toepassing van het STOP-tekstmodel op omgevingsdocumenten	39
5.1	Soorten tekststructuur	
5.2	Specificatie van de Artikelstructuur	39
5.2.1	De tekstelementen in het Artikelstructuurdeel van de reactieve interventie	
5.2.1.1	Toelichting	
5.2.1.2	Norm	
5.2.2	Opschrift en nummering tekstelementen Artikelstructuur van de reactieve interventie	43
5.2.2.1	Toelichting	
5.2.2.2	Norm	45
5.3	Specificatie van de Vrijetekststructuur	47
5.3.1	Toelichting	48
5.3.2	Norm	48
5.4	Bijlagen bij Besluit en Regeling	50
5.4.1	Bijlage als onderdeel van de tekst in STOP-XML	50
5.4.2	Informatieobject als bijlage	50
5.5	Standaardindeling reactieve interventie	51
5.5.1	Toelichting	51
5.5.2	Norm	53
5.6	Verwijzing	53
5.6.1	Toelichting	53
5.6.2	Norm	54
6	Het Informatiemodel Omgevingswet	55
6.1	Inleiding	55
6.2	De drie hoofdcomponenten van IMOW: tekst, locatie en annotatie	55
6.2.2	Tekst	55
6.2.2.1	Regeltekst en Juridische regel	56
6.2.2.2	Divisie en Tekstdeel	57
6.2.3	Locatie	58
6.2.3.1	Werkingsgebied en Locatie	58
6.2.3.2	Vastleggen van Locatie met geografisch informatieobject	59
6.2.4	Annotatie	62
6.3	Het IMOW-UML-diagram voor de reactieve interventie	62
6.4	Annoteren met IMOW-objecten: objecten en attributen	63
6.4.1	Objecttype Regeltekst	63
6.4.1.1	Toelichting op de toepassing	63
6.4.1.2	Definitie	64
6.4.1.3	Doel	64
6.4.1.4	Norm	64
6.4.1.5	Toelichting op de norm	64
6.4.2	Objecttype Juridische regel	65
6.4.2.1	Toelichting op de toepassing	65
6.4.2.2	Definitie	66
6.4.2.3	Doel	66

6.4.2.4	Norm	66
6.4.2.5	Toelichting op de norm	67
6.4.3	Objecttype Locatie	68
6.4.3.1	Toelichting op de toepassing	68
6.4.3.2	Definitie	68
6.4.3.3	Doel	68
6.4.3.4	Norm	69
6.4.3.5	Toelichting op de norm	71
6.4.4	Objecttype Geometrie	73
6.4.4.1	Toelichting op de toepassing	73
6.4.4.2	Definitie	73
6.4.4.3	Doel	73
6.4.4.4	Norm	73
6.4.4.5	Toelichting op de norm	74
6.4.5	Objecttype Regelingsgebied	74
6.4.5.1	Toelichting op de toepassing	74
6.4.5.2	Definitie	74
6.4.5.3	Doel	74
6.4.5.4	Norm	74
6.4.5.5	Toelichting op de norm	75
6.5	Het niveau van annoteren	75
6.6	Annoteren wanneer een deel van norm of beleid in een bijlage staat	75
6.7	Verplichte onderdelen van de standaard en onderdelen die noodzakelijk zijn om het t	tijdelijk
	regelingdeel van de reactieve interventie in DSO-LV te kunnen tonen	76
С	Aspecten van de aanlevering	77
7	Aanlevering van omgevingsdocumenten	78
7.1	Identificatie van een Regelingversie met Doel	78
7.1.1	Algemeen	78
7.1.2	Toepassing Doel en consolidatie-informatie bij de reactieve interventie	80
7.2	De vormgeving van Regeling en Besluit bij de reactieve interventie	81
7.2.1	Model	81
7.2.1.1	Toelichting	81
7.2.1.2	Norm	82
7.2.2	Regeling	82
7.2.2.1	Norm	82
7.2.2.2	Voorbeeld	82
7.2.3	Besluit	83
7.2.3.1	Norm	83
7.2.3.2	Voorbeeld	84
7.3	Procedure-informatie en consolidatie	85
7.3.1	Algemeen	85
7.3.3	Procedurestatus van onderdelen van de Regeling	87
7.4	Kennisgeving	87
7 5	Muteren van IMOW-objecten	89

TOEPASSINGSPROFIEL REACTIEVE INTERVENTIE | VERSIE 1.0.0-RC1 | STANDAARD OFFICIËLE PUBLICATIES MET TOEPASSINGSPROFIELEN VOOR OMGEVINGSDOCUMENTEN (STOP/TPOD) | 21 OKTOBER 2020

D	Bijlagen	.90
Bijlage 1	Ontwerpkeuzen	. 91

A Uitgangspunten voor de modellering

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het motto van de Omgevingswet is 'Ruimte voor ontwikkeling, waarborgen voor kwaliteit'. De Omgevingswet staat voor een goede balans tussen het benutten en beschermen van de fysieke leefomgeving. Met benutten wordt bedoeld het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving om maatschappelijke behoeften te vervullen. Bij beschermen gaat het over het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit.

1.1.1 Nieuw stelsel omgevingsrecht

De Omgevingswet bundelt de wetgeving en regels voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water. Met de Omgevingswet wordt het huidige stelsel van ruimtelijke regels volledig herzien en wordt het fundament van het nieuwe stelsel voor het omgevingsrecht gelegd. Met het vernieuwen van het omgevingsrecht wil de wetgever vier verbeteringen hereiken:

- Het omgevingsrecht is inzichtelijk, voorspelbaar en gemakkelijk in het gebruik.
- De leefomgeving staat op een samenhangende manier centraal in beleid, besluitvorming en regelgeving.
- Een actieve en flexibele aanpak biedt overheden meer afwegingsruimte om doelen voor de leefomgeving te bereiken.
- Besluitvorming over projecten in de leefomgeving gaat sneller en beter.

Voor de realisatie van deze doelen biedt de wetgever diverse juridische instrumenten, waaronder de omgevingsdocumenten die verschillende bevoegde gezagen in staat stellen besluiten te nemen die ingrijpen in de leefomgeving. De belangrijkste omgevingsdocumenten ziin:

- Algemene Maatregel van Bestuur (Rijk)
- Ministeriële Regeling (Rijk)
- Omgevingsvisie (Rijk, provincies en gemeenten)
- Omgevingsverordening (Provincies)
- Waterschapsverordening (Waterschappen)
- Omgevingsplan (Gemeenten)
- Projectbesluit (Rijk, provincies en waterschappen)
- Programma (Rijk, provincies, gemeenten en waterschappen)

1.1.2 LVBB, overheid.nl en DSO-LV

Omgevingsdocumenten moeten om werking te kunnen hebben, worden bekendgemaakt respectievelijk gepubliceerd. Daartoe moeten ze worden aangeleverd aan de Landelijke Voorziening Bekendmaken en Beschikbaarstellen (verder: LVBB). De LVBB verzorgt vervolgens de bekendmaking van de besluiten en de consolidatie van wijzigingsbesluiten in de (geconsolideerde) Regeling. Beide worden geplaatst op het internetportaal overheid.nl: de bekendmaking van de besluiten komt op officielebekendmakingen.nl in het digitale publicatieblad van het bevoegde gezag en de geconsolideerde Regeling in de nationale respectievelijk lokale regelingenbank. De geconsolideerde Regeling (in STOP-termen: de Toestand) wordt doorgeleverd aan de hierna te bespreken DSO-LV. Deze processen en de resultaten daarvan zijn nader beschreven in paragraaf 3.8.

Digitalisering is een ander belangrijk instrument voor het behalen van de in paragraaf 1.1.1 genoemde verbeterdoelen. De Omgevingswet bevat de grondslagen voor de Landelijke Voorziening Digitaal Stelsel Omgevingswet (verder: DSO-LV). Daarmee is de juridische basis gelegd voor de ontwikkeling van DSO-LV en kunnen er regels worden gesteld over onder andere gemeenschappelijke definities in de standaarden en voorzieningen die onderdeel zijn van het stelsel.

DSO-LV zorgt voor samenhangende, eenduidige en toegankelijke informatie van goede kwaliteit en draagt bij aan de verbetering van het stelsel van het omgevingsrecht. Het stimuleert een snellere en integrale besluitvorming onder de Omgevingswet en vergroot het gebruikersgemak.

DSO-LV biedt het digitale loket waar initiatiefnemers, overheden en belanghebbenden snel kunnen zien wat kan en mag in de fysieke leefomgeving: het Omgevingsloket. Via het Omgevingsloket kunnen zij:

- · vergunningen aanvragen en meldingen doen;
- zien welke regels en beleid van toepassing zijn op een locatie. De basis hiervoor zijn de omgevingsdocumenten, waaronder omgevingsvisies, omgevingsverordeningen en omgevingsplannen, projectbesluiten, AMvB's, MR en programma's;
- (op termijn) informatie raadplegen over de kwaliteit van de fysieke leefomgeving, zoals gegevens over water- of luchtkwaliteit en geluidbelasting.

Om aan deze doelstellingen van DSO-LV te kunnen voldoen, is het nodig om de omgevingsdocumenten *machineleesbaar* te maken en de gebruikte gegevens *uitwisselbaar* te maken. Dat betekent dat de omgevingsdocumenten vanuit informatiekundig en technisch oogpunt moeten worden gestructureerd en gestandaardiseerd.

De Omgevingswet biedt daartoe de mogelijkheid door het stellen van regels over de inrichting en vormgeving van de omgevingsdocumenten, die worden vastgelegd in de Standaard Officiële Publicaties (STOP) en het onderhavige document. Bij ministeriële regeling zullen regels worden opgenomen rond het gebruik van deze standaard voor officiële overheidspublicaties.

De STOP/TPOD-standaard legt vast hoe tekst moet worden ingedeeld en geannoteerd, hoe tekst aan locaties moet worden gekoppeld, welke waardelijsten van toepassing zijn en hoe het resultaat vervolgens uitgewisseld moet worden. Het is aan de bevoegde gezagen om de inhoud te bepalen.

1.2 STOP, IMOW en TPOD

De Standaard voor Officiële Publicaties (verder: STOP) omvat de beschrijving van de manier waarop digitale officiële bekendmakingen worden opgesteld, uitgewisseld en gepresenteerd. STOP ondersteunt het beschikbaar stellen van alle officiële bekendmakingen. Het algemene doel is interoperabiliteit in dat proces van uitwisselen en beschikbaar stellen. STOP gaat daarbij niet over de inhoud van officiële bekendmakingen, maar beschrijft wel de mechanismen en bouwstenen om die inhoud digitaal vast te leggen.

Per domein kan een specificatie van STOP gemaakt worden. Voor de Omgevingswet is die specificatie gegeven in het Conceptueel InformatieModel Omgevingswet (verder: CIMOW) en het InformatieModel Omgevingswet (verder: IMOW). CIMOW is het conceptuele model waarop informatiemodellen in de keten gebaseerd worden. IMOW is afgeleid van CIMOW en is het logische model dat is toegespitst op de keten 'Van plan tot publicatie'. IMOW richt zich

met name op omgevingsdocumenten in DSO-LV. IMOW omvat implementatierichtlijnen en implementatie-afspraken voor de omgevingsdocumenten. Daarnaast omvat het per type omgevingsdocument een UML-klassediagram voor het annoteren van dat omgevingsdocument.

Op welke wijze STOP en IMOW moeten worden toegepast is per omgevingsdocument beschreven in een Toepassingsprofiel. Een Toepassingsprofiel is een nadere invulling c.q. beperking van de (algemene) STOP en bevat domeinspecifieke afspraken. De toepassingsprofielen geven voor het specifieke domein aan welke specifieke regels er gelden voor inhoud en metadata (eigenschappen en waardelijsten).

Voor de Omgevingswet is het gebruik van ToepassingsProfielen voor OmgevingsDocumenten (TPOD) vereist en is er voor elk soort omgevingsdocument een apart toepassingsprofiel. Een TPOD beschrijft de informatiekundige specificaties conform STOP en IMOW voor de (inhoudelijke) onderwerpen, de regels en richtlijnen die gelden voor het betreffende omgevingsdocument. Het is in feite de schakel tussen de juridisch(-inhoudelijke) bepalingen in de Omgevingswet en de technische specificaties voor het ontwikkelen van software ten behoeve van het opstellen van de afzonderlijke omgevingsdocumenten en de data die daarin wordt vastgelegd. Het TPOD is primair bedoeld voor informatie-specialisten, beleidsmedewerkers en juristen van de bevoegde gezagen, die de omgevingsdocumenten volgens de standaard inhoud en vorm zullen geven. De Wegwijzer voor het betreffende omgevingsdocument vult dit aan met aanwijzingen en voorbeelden voor de concrete toepassing van de standaard.

Dit TPOD geeft uitwerking aan de reactieve interventie en behoort bij een set van documenten die, als toepassing van STOP, ontwikkeld zijn voor het domein van de Omgevingswet:

- Het Conceptueel Informatiemodel voor de Omgevingswet (CIMOW);
- Het Informatiemodel Omgevingswet (IMOW);
- XSD's; schema's voor implementatie van IMOW in XML-formaat;
- Presentatiemodel;
- Toepassingsprofielen (TPOD's) voor de omgevingsdocumenten;
- · Waardelijsten behorende bij de TPOD's;
- Validatie- en conformiteitsregels;
- Wegwijzer op basis van de TPOD's.

1.3 Leeswijzer

Dit document is in drie delen verdeeld. Deel A beschrijft de uitgangspunten voor de modellering. In dit eerste hoofdstuk zijn de doelstellingen van de Omgevingswet en DSO-LV en de werking van LVBB en overheid.nl op hoofdlijnen toegelicht. Daarmee is het bredere kader en het doel van het TPOD geschetst. Hoofdstuk 2 beschrijft de juridische, inhoudelijke en procedurele aspecten van de reactieve interventie en -waar relevant- andere instrumenten die op de reactieve interventie inwerken. Ook het overgangsrecht en de eventuele overgangsfase na inwerkingtreden van de Omgevingswet komt aan de orde. Hoofdstuk 3 gaat in op de belangrijkste uitgangspunten voor de toepassingsprofielen. Ingegaan wordt op het proces van totstandkoming en bekendmaking, het verschil tussen omgevingsdocumenten met en omgevingsdocumenten zonder regels, het verschil tussen een initieel besluit, een wijzigingsbesluit en de geconsolideerde Regeling van de reactieve interventie; daarna worden de hoofdlijnen van annoteren, waardelijsten en Presentatiemodel

toegelicht. Vervolgens wordt het onderwerp metadata kort benoemd. Tot slot wordt ingegaan op het proces van plan tot publicatie.

Deel B is volledig gewijd aan de modellering van de reactieve interventie. Hoofdstuk 4 beschrijft de besluitonderdelen waaruit een besluit tot vaststelling of wijziging van de reactieve interventie bestaat en het verschil tussen de actuele geldende versie van de reactieve interventie en de geconsolideerde Regeling daarvan. In hoofdstuk 5 wordt het STOP-tekstmodel beschreven en de toepassing daarvan op de reactieve interventie. Hoofdstuk 6 bevat een beschrijving van het IMOW. Hierin worden de drie hoofdcomponenten van IMOW beschreven, staat het IMOW-UML-klassediagram voor de reactieve interventie en wordt het annoteren van de reactieve interventie met IMOW-objecten gedetailleerd toegelicht. Tot slot worden de verplichte en onverplichte onderdelen van de standaard en hun juridische status beschreven.

In deel C komt een aantal aanleveringsaspecten aan de orde: de identificatie van omgevingsdocumenten met Doel; de vormgeving van Regeling en Besluit, oftewel de toepassing van de STOP-tekstmodellen voor Regeling en Besluit voor omgevingsdocumenten; het aangeven van de procedurestatus van een besluit tot vaststelling of wijziging van omgevingsdocumenten en de doorwerking daarvan in de geconsolideerde Regeling en tot slot het muteren van IMOW-objecten.

Dit toepassingsprofiel stelt een aantal (overwegend technische en structurerende) normen voor het opstellen van de reactieve interventie. Voorbeelden daarvan zijn het aantal besluitonderdelen waaruit een besluit tot vaststelling of wijziging van de reactieve interventie moet bestaan, de attributen die nodig zijn om een bepaalde annotatie vast te leggen en de manier waarop de relatie tussen tekst en werkingsgebied wordt vormgegeven. Uiteraard bevat het toepassingsprofiel ook een toelichting op die normen. Om volstrekt helder te maken wat tot de norm behoort, wordt in de tekst een duidelijk onderscheid gemaakt tussen beide teksttypen. De toelichtende teksten staan steeds in de subparagraaf Toelichting, de normen staan in de subparagraaf Norm. Het gaat hier om de functionele normen uit de standaard, niet om juridische normen die regels stellen. De subparagraaf Norm beschrijft hoe bij het opstellen van de reactieve interventie voldaan moet worden aan de TPODstandaard. Doelstelling hiervan is dat de omgevingsdocumenten van verschillende bevoegde gezagen op eenzelfde manier geraadpleegd en bevraagd kunnen worden en het combineren van informatie uit verschillende omgevingsdocumenten over eenzelfde onderwerp vereenvoudigd wordt. Hiermee hebben deze normen een functionele invalshoek. Validatieregels die bepalen of een reactieve interventie kan worden bekendgemaakt en/of in DSO-LV getoond kan worden, kennen een technische invalshoek: kan het geautomatiseerde systeem het document verwerken?

2 Inhoudelijke aspecten van de reactieve interventie en meervoudig bronhouderschap

Dit hoofdstuk beschrijft het instrument reactieve interventie. Het heeft als doel de functionele elementen in het toepassingsprofiel te kunnen identificeren.

Paragraaf 2.1 schetst kort het karakter van de reactieve interventie. Deze schets bevat informatie op hoofdlijnen, die van belang is voor de functionele elementen in het toepassingsprofiel. In paragraaf 2.2 staan algemene kenmerken van de reactieve interventie. Deze kenmerken geven de (juridische, procedurele, etc.) context weer van de reactieve interventie, maar beschrijven geen domeinspecifieke zaken. Paragraaf 2.3 beschrijft domeinspecifieke kenmerken: de inhoud en werking van de reactieve interventie (subparagraaf 2.3.1) en de alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap die voor de reactieve interventie is gekozen (subparagraaf 2.3.2). Paragraaf 2.4 ten slotte gaat over de overgangsfase: het overgangsrecht en de overgangsperiode waarin wordt gegaan van oud recht naar de Omgevingswet.

2.1 Kenschets rechtsfiguur

Rijk, provincies, waterschappen en gemeenten stellen elk (integraal) beleid en regels vast en nemen vervolgens andere besluiten over de ontwikkeling, het gebruik, de bescherming en het beheer en onderhoud van de fysieke leefomgeving voor hun grondgebied. Zij leggen dit vast in één of meerdere omgevingsdocumenten.

Elk van deze bestuursorganen heeft in het stelsel voor het omgevingsrecht zijn eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden en daarmee samenhangende instrumenten, waaronder de omgevingsdocumenten.

De Omgevingswet geeft gedeputeerde staten (verder: GS) de bevoegdheid om te besluiten dat een onderdeel van een besluit van een gemeente tot vaststelling of wijziging van een omgevingsplan geen deel van het omgevingsplan uitmaakt. Dit besluit van GS wordt reactieve interventie genoemd. In de wet is vastgelegd in welke gevallen en onder welke omstandigheden GS van deze bevoegdheid gebruik kunnen maken. Voorafgaand aan het nemen van dit besluit moeten GS met B&W c.q. gemeenteraad van de betreffende gemeente overleg voeren.

2.2 Algemene kenmerken reactieve interventie

In Tabel 1 tot en met Tabel 3 zijn de algemene kenmerken van de reactieve interventie opgenomen. Deze kenmerken leggen de algemene eigenschappen vast, waarmee informatie over de reactieve interventie wordt bijgehouden. Doel van deze tabellen is het weergeven van de meest essentiële algemene kenmerken van het instrument zodat de lezer het beter kan plaatsen en vergelijken met bestaande instrumenten, niet om een volledig sluitende beschrijving te geven. De in de tabellen aangehaalde artikelen zijn afkomstig uit de Omgevingswet (verder: Ow), tenzij anders vermeld.

Tabel 1 Juridische kenmerken

Onderwerp	Specificatie
Grondslag rechtsfiguur	Artikel 16.21 Ow
Voorbereidingsprocedure	 Verplichtingen: Verplichting voor B&W c.q. gemeenteraad om in bepaalde gevallen besluit tot vaststelling omgevingsplan onverwijld aan GS te zenden (art. 10.3 lid 1 Omgevingsbesluit) Verplichting voor GS om voorafgaand aan reactieve interventie met B&W c.q. gemeenteraad overleg te voeren (art. 10.3 lid 2 Omgevingsbesluit) Geen toepassing afdeling 3.4 Awb
Tijdstip bekendmaking	Binnen vier weken nadat het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan is bekendgemaakt (artikel 16.21 lid 4 Ow)
Wijze van bekendmaking	Mededeling (door plaatsing van het volledige besluit) in het elektronisch publicatieblad van het bestuursorgaan dat de reactieve interventie heeft gegeven
Tijdstip inwerkingtreding	 Gelijktijdig met het omgevingsplan (artikel 16.78 lid 2 Ow). Dat is: vier weken nadat het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan ter inzage is gelegd latere datum wanneer in het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan een latere datum is bepaald
Rechtsbescherming	Beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (artikel 2.2 onderdeel A lid 2 onder e en onderdeel B lid 2 onder g Invoeringswet Omgevingswet)
Geldt toepassingsprofiel ook voor ontwerpbesluit	N.v.t. (ontwerpbesluit is bij reactieve interventie niet aan de orde)
Rechtsfiguur roept meldingsplicht of vergunningplicht in het leven	Nee
Rechtsfiguur bevat voor eenieder bindende regels	Nee

Tabel 2 Kenmerken ten behoeve van metadata en annotaties

Onderwerp	Specificatie
Bevoegde bestuurslaag	Provincie (art. 16.21 Ow)
Bestuursorgaan	Gedeputeerde staten (art. 16.21 Ow)

Onderwerp	Specificatie
Omgevingsdocument kan rechtstreeks ander omgevingsdocument wijzigen (meervoudig bronhouderschap)	Ja, in juridische zin wijzigt de reactieve interventie het besluit tot wijziging van het omgevingsplan. In technische zin wordt voor de eerste periode na inwerkingtreden van de Omgevingswet een alternatieve toepassing van meervoudig bronhouderschap ingezet, zie daarvoor paragraaf 2.3.2
Ander omgevingsdocument kan rechtstreeks onderhavig omgevingsdocument wijzigen (meervoudig bronhouderschap)	Nee
Rechtsfiguur kan gewijzigd worden door wijzigingsbesluiten	Ja
Onderdelen	Besluitonderdelen¹: • Deel 1: vaststellingsdocumenten en motivering • Deel 2: tijdelijk regelingdeel met conditie en de regels zoals die in het omgevingsplan moeten luiden
Vanuit het tijdelijk regelingdeel moet kunnen worden geraadpleegd	Deel 1: Vaststellingsdocumenten en motivering ² :

Tabel 3 Vergelijking met huidige rechtsfiguren en RO Standaarden

Onderwerp	Specificatie
Vergelijkbaar met/ voortzetting van huidige rechtsfiguur	Aanwijzing er toe strekkende dat onderdeel van het vastgestelde bestemmingsplan geen onderdeel blijft uitmaken van het bestemmingsplan zoals het is vastgesteld (art. 3.8 lid 6 Wet ruimtelijke ordening), in de praktijk reactieve aanwijzing genoemd
Voortzetting van instrument in RO Standaarden	Reactieve aanwijzing
INSPIRE-thema	Planned Land Use: SpatialPlan

2.3 Reactieve interventie en meervoudig bronhouderschap

In deze paragraaf worden de reactieve interventie en de alternatieve oplossing voor het meervoudig bronhouderschap beschreven.

 $^{^{1}}$ Zie voor een toelichting op de besluitonderdelen paragraaf 4.1

² Zie vorige noot

2.3.1 De reactieve interventie

Op grond van artikel 16.21 Omgevingswet kunnen GS besluiten dat een onderdeel van een besluit tot vaststelling of wijziging van een omgevingsplan geen deel daarvan uitmaakt. Dit besluit wordt reactieve interventie genoemd.

In lid 1 van artikel 16.21 Ow is vastgelegd dat GS dit besluit kunnen nemen als:

- zij over dat onderdeel een zienswijze naar voren hebben gebracht en die zienswijze niet volledig in het omgevingsplan is overgenomen, of
- in dat onderdeel wijzigingen zijn aangebracht ten opzichte van het ontwerp, anders dan op grond van een zienswijze van gedeputeerde staten.

GS kunnen, aldus lid 2 van artikel 16.21 Ow, alleen gebruik maken van deze bevoegdheid voor zover:

- dat nodig is met het oog op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties, en
- er sprake is van strijd met een belang als bedoeld in artikel 2.3, tweede lid, onder a, dat
 is aangegeven in een door een bestuursorgaan van de provincie openbaar gemaakt
 document.

[NB: in art. 2.3, tweede lid, onder a Ow is dat belang als volgt omschreven: provinciaal belang dat niet op een doelmatige en doeltreffende wijze door het gemeentebestuur kan worden behartigd]

In de motivering van hun besluit moeten GS aangeven waarom ze geen gebruik hebben kunnen maken van andere bevoegdheden die zij hebben om het provinciaal belang te beschermen (artikel 16.21 lid 3 Ow).

GS moeten in staat worden gesteld om te beoordelen of zij gebruik willen maken van de reactieve-interventiebevoegdheid. Daarom moeten de gemeenteraad of burgemeester en wethouders op grond van artikel 10.3 lid 1 Omgevingsbesluit het besluit tot vaststelling van het omgevingsplan onverwijld aan GS toesturen als zich een geval als bedoeld in artikel 16.21 lid 1 Ow voordoet. Dat is het geval wanneer GS een zienswijze op het ontwerp van het omgevingsplan hebben ingediend die niet volledig is overgenomen of als gemeenteraad of B&W bij de vaststelling van de wijziging van het omgevingsplan daarin een wijziging hebben aangebracht met een andere aanleiding dan een zienswijze van GS.

Het tweede lid van artikel 10.3 Omgevingsbesluit verplicht GS om, voor zij gebruik maken van hun reactieve-interventiebevoegdheid, overleg te voeren met burgemeester en wethouders of de gemeenteraad.

GS moeten, als zij gebruik maken van deze bevoegdheid, hun besluit bekendmaken binnen vier weken nadat het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan is bekend gemaakt, aldus artikel 16.21 lid 4 Ow.

Artikel 16.78 lid 2 Ow bepaalt dat de reactieve interventie gelijktijdig met (het besluit tot wijziging van) het omgevingsplan in werking treedt. Beiden treden dus in werking vier weken nadat het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan ter inzage is gelegd, tenzij in het besluit over het omgevingsplan een latere datum is bepaald; dan treden beiden op die latere datum in werking.

Opgemerkt wordt dat op basis van de tekst van artikel 16.21 Ow (GS besluiten dat een onderdeel van een omgevingsplan geen deel van dat omgevingsplan uitmaakt) de reactieve interventie alleen kan bestaan uit het verwijderen van (delen van) regels uit het besluit tot wijziging van het omgevingsplan. Het lijkt niet mogelijk om de resterende regels zo te herformuleren dat een leesbaar geheel overblijft of dat GS de regels een andere inhoud geven. Wanneer het besluit tot wijziging van het omgevingsplan bijvoorbeeld inhoudt de

wijziging van de maximum bouwhoogte van 25 naar 40 meter, kan met de reactieve interventie de wijziging naar de waarde 40 meter verwijderd worden, maar het is niet mogelijk die waarde te vervangen door (bijvoorbeeld) 32 meter. Gevolg van de reactieve interventie in dit geval is dat de maximum bouwhoogte niet is gewijzigd en dus 25 meter blijft.

De wetgever heeft de reactieve interventie zo bedoeld dat het nemen van dit besluit tot gevolg heeft dat de regels van een ander type omgevingsdocument, te weten het omgevingsplan, worden gewijzigd. In artikel 16.2 Ow is dan ook bepaald dat, ter uitvoering van artikel 19 van de Bekendmakingswet, het bestuursorgaan van Rijk of provincie dat met toepassing van artikel 16.21 een omgevingsplan wijzigt, verplicht is om deze wijziging te verwerken in een nieuwe geconsolideerde versie van het omgevingsplan. In de praktijk wordt dit 'meervoudig bronhouderschap' genoemd. Zie hiervoor verder subparagraaf 2.3.2.

Tegen een reactieve interventie kan direct beroep worden ingesteld bij de Raad van State, zonder dat er eerst een zienswijze of een bezwaarschrift moet worden ingediend.

In de Wet ruimtelijke ordening komt een voorloper van de reactieve interventie voor: de reactieve aanwijzing van artikel 3.8 lid 6 Wro. Van dit instrument wordt beperkt gebruik gemaakt. De verwachting is dat dat ook voor de reactieve interventie op basis van de Omgevingswet het geval zal zijn en dat daarin, net als bij de reactieve aanwijzing op grond van de Wro, geen detaillering in kaartobjecten wordt aangebracht. Dat is een reden om de modellering van de reactieve interventie relatief eenvoudig te houden.

In de Wro-praktijk is ook gebleken dat het voorkomt dat nadat een reactieve aanwijzing is gegeven, dat besluit enige tijd later in gewijzigde vorm opnieuw gepubliceerd wordt, bij voorbeeld als gevolg van bestuurlijk overleg. Voor de reactieve interventie zal het dan ook nodig zijn dat deze met wijzigingsbesluiten gewijzigd kan worden.

2.3.2 Meervoudig bronhouderschap

2.3.2.1 Beoogde werking van meervoudig bronhouderschap

Zoals in de vorige paragraaf al is gezegd heeft de wetgever de reactieve interventie zo bedoeld dat het nemen van dit besluit tot gevolg heeft dat de regels van een ander type omgevingsdocument, te weten het omgevingsplan, worden gewijzigd. Door een reactieve interventie op grond van artikel 16.21 Ow te nemen wijzigen GS (het besluit tot wijziging van) het omgevingsplan van de gemeente, dus van een ander bevoegd gezag. Technisch uitgedrukt zijn er in het geval van een reactieve interventie meerdere bronhouders die eenzelfde omgevingsdocument kunnen wijzigen. Dit wordt meervoudig bronhouderschap genoemd. In grote lijnen zou de technische uitwerking van het beoogde meervoudig bronhouderschap er op neerkomen dat het bestuursorgaan dat de reactieve interventie heeft genomen, tegelijk met het ter bekendmaking aan de LVBB aanleveren van de reactieve interventie ook het mutatiebericht oftewel de wijzigingsinstructie voor de verwerking van de reactieve interventie in het omgevingsplan moet aanleveren. De LVBB zou daarmee een nieuwe versie van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan kunnen genereren. De betreffende gemeente zou vervolgens de nieuwe geconsolideerde regeling bij de LVBB moeten ophalen en in het eigen plansysteem in de eigen versie van het omgevingsplan importeren en verwerken.

2.3.2.2 Interbestuurlijke besluitvorming over meervoudig bronhouderschap

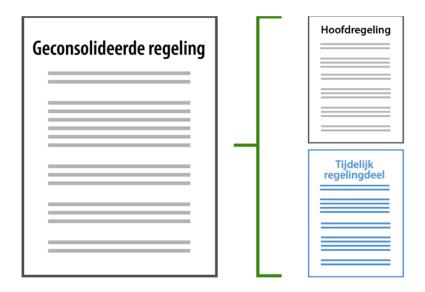
Gebleken is dat meervoudig bronhouderschap heel complex is. Enerzijds omdat iedere wijziging niet alleen een wijziging van tekst is, maar ook van locaties, annotaties en geografische informatieobjecten (en daarmee ook gevolgen kan hebben voor de juridische en technische opzet van het omgevingsplan) en ook gevolgen kan hebben voor de vragenbomen waarmee het omgevingsplan in het Omgevingsloket bevraagd kan worden. Anderzijds omdat niet eenduidig is hoe wijzigingen uitgevoerd moeten worden. Voor het omgevingsplan geldt namelijk een overgangsfase waarin gemeenten het omgevingsplan stapsgewijs kunnen opbouwen. In die periode bestaat het omgevingsplan uit het omgevingsplan van rechtswege (bestaande uit de geldende bestemmingsplannen c.a. die in Ruimtelijkeplannen.nl zijn gepubliceerd en dan via de overbruggingsfunctie getoond worden), het omgevingsplan van Rijkswege (oftewel de bruidsschatregels) en het omgevingsplan dat de gemeente zelf aan het opbouwen is. Om deze redenen is het niet haalbaar gebleken dat de plansystemen van bevoegde gezagen op de beoogde datum van inwerkingtreden van de Omgevingswet gereed zijn voor de vorm van tweerichtingsverkeer met de LVBB die voor het meervoudig bronhouderschap nodig is.

Daarom is er interbestuurlijk besloten om het meervoudig bronhouderschap op een andere wijze vorm te geven om zo te komen tot complexiteitsreductie. Dit besluit komt er voor de reactieve interventie op neer dat GS de reactieve interventie niet in het omgevingsplan verwerken maar de gemeente de opdracht geven dat te doen. GS moeten dus in de reactieve interventie aangeven welke onderdelen van het besluit tot wijziging van het omgevingsplan geen deel van het omgevingsplan uitmaken en een opdracht aan de gemeente geven om te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in (de geconsolideerde regeling van) het omgevingsplan.

In dit toepassingsprofiel en in STOP is dit besluit uitgewerkt in een alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap. Deze alternatieve toepassing voorziet in een oplossing zolang plansystemen het tweerichtingsverkeer met de LVBB dat voor meervoudig bronhouderschap nodig is, nog niet ondersteunen. Wanneer de systemen zover zijn doorontwikkeld dat dit type tweerichtingsverkeer tussen bevoegde gezagen en de LVBB mogelijk is, kan bij de reactieve interventie het technisch meervoudig bronhouderschap worden toegepast. Voor die situatie moet een nieuwe versie van dit toepassingsprofiel worden opgesteld. De huidige versie is alleen bedoeld voor de (tijdelijke) alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap.

2.3.2.3 Het concept 'tijdelijk regelingdeel'

Voor de alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap hanteert de STOP/TPOD-Standaard het concept 'tijdelijk regelingdeel'. Dit concept houdt in dat de juridische geconsolideerde regeling kan bestaan uit een hoofdregeling en een tijdelijk regelingdeel. Het tijdelijk regelingdeel maakt tijdelijk deel uit van de regeling. Technisch zijn het twee losse delen. Schematisch ziet dit er zo uit:

Figuur 1 Onderdelen geconsolideerde regeling: hoofdregeling en tijdelijk regelingdeel

Een regeling bestaat op deze manier uit één hoofdregeling en nul of meer tijdelijke regelingdelen. Elk deel (de hoofdregeling en ieder tijdelijk regelingdeel) is een apart 'work' (een eigenstandig deel) en kan worden beheerd door een ander bevoegd gezag. Elk deel kan worden gewijzigd en heeft dus ook zijn eigen versies. Tijdelijke delen heten tijdelijk omdat ze tijdelijk bedoeld zijn: op een gegeven moment vervallen ze omdat ze niet meer geldig, niet meer van toepassing of niet meer nodig zijn.

In STOP is het tijdelijk regelingdeel vormgegeven in het tekstmodel RegelingTijdelijkdeel. De specificaties voor de toepassing van het tekstmodel RegelingTijdelijkdeel op de reactieve interventie staan in paragraaf 7.2.

Het concept tijdelijk regelingdeel geldt zowel voor tekst als voor geografische informatieobjecten. Een tijdelijk regelingdeel kan Artikelen en Leden hebben die niet in de hoofdregeling voorkomen én alternatieve versies van Artikelen en Leden uit de hoofdregeling. Ieder tijdelijk regelingdeel heeft eigen geografische informatieobjecten. Ze kunnen bedoeld zijn als geografische informatieobjecten die niet in de hoofdregeling voorkomen of als alternatieve versies van geografische informatieobjecten uit de hoofdregeling. Ze worden echter niet specifiek gemarkeerd als geografische informatieobjecten bij een tijdelijk regelingdeel. Datzelfde geldt voor annotaties met IMOWobjecten.

De hoofdregeling is het initiële besluit tot vaststelling van het omgevingsplan, geconsolideerd met alle wijzigingsbesluiten die de gemeente daarna heeft genomen. Het tijdelijk regelingdeel is een technisch afzonderlijk deel, dat niet wordt geconsolideerd in de hoofdregeling, maar wel samen met de hoofdregeling de geconsolideerde regeling vormt. Ieder tijdelijk regelingdeel kan met wijzigingsbesluiten worden gewijzigd; dan ontstaat een consolidatie van dat tijdelijk regelingdeel.

Ieder tijdelijk regelingdeel begint met een tekstblok met daarin de conditie van het tijdelijk regelingdeel: een beschrijving in woorden van de verhouding tussen dit tijdelijk regelingdeel en de hoofdregeling. Door middel van het STOP-XML-element conditie is dit tekstblok met de conditie als zodanig te herkennen. Met behulp van het tekstelement conditie kunnen overheid.nl en DSO-LV het tekstblok met de conditie:

 tonen bij de regels uit het tijdelijk deel om aan te geven dat de regels onder bepaalde condities gelden; • tonen bij de regels uit de hoofdregeling om aan te geven dat er een andere versie onder andere condities geldt.

De betekenis van de conditie wordt niet gemodelleerd. Er is dus geen attribuut waarmee de aard van de verhouding tussen hoofdregeling en tijdelijk deel machineleesbaar wordt gemaakt; er wordt bijvoorbeeld niet getoond dat het tijdelijk deel voorgaat op de hoofdregeling of andersom. Hoe die verhouding is, blijkt uit de beschrijving van de condities. De relatie tussen het tijdelijk deel en de hoofdregeling wordt vastgelegd in de STOPmetadata van het besluit: dít tijdelijk deel hoort bij díé hoofdregeling.

2.3.2.4 Het concept 'tijdelijk regelingdeel' als alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap bij de reactieve interventie

In het besluitdeel van de reactieve interventie wordt een omschrijving opgenomen van de onderdelen van het gemeentelijke wijzigingsbesluit die geen deel uitmaken van het omgevingsplan. Het besluitdeel bevat ook de opdracht aan de gemeente om te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in de geconsolideerde (hoofd)regeling van het omgevingsplan, met daarbij een termijn waarbinnen deze opdracht moet zijn uitgevoerd. Het tweede deel van de reactieve interventie bevat het tijdelijk regelingdeel. Hierin staat, na het tekstblok met de conditie van het tijdelijk regelingdeel, hoe de regels van (de hoofdregeling van) het omgevingsplan luiden na inwerkingtreden van de reactieve interventie. Waar nodig bevat het tijdelijk regelingdeel geografische informatieobjecten. Daarmee kan bijvoorbeeld het deel van de Locaties worden aangegeven waar een bepaalde regel uit het wijzigingsbesluit niet geldt. Het zijn geografische informatieobjecten die horen bij het tijdelijk regelingdeel; ze zijn niet bedoeld om door de gemeente te worden overgenomen in de verwerking van de reactieve interventie.

Voorrangsbepaling

Indien en voorzover de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan van de gemeente Gemeentestad niet in overeenstemming is gebracht met de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze reactieve interventie, gelden uitsluitend de bepalingen van hoofdstuk 2, met inachtneming van de geografische informatieobjecten in de Bijlage Geografische informatieobjecten.

Hoofdstuk 1 Geldende regels omgevingsplan

[...]

Artikel 1.3

Artikel 6.21 (Hygiëne van verblijven van landbouwhuisdieren) geldt niet voor het werkingsgebied dat is vastgelegd in het geografisch informatieobject 'Regels Landbouwhuisdierenhygiëne niet van toepassing'.

[...]

Bijlage Geografische informatieobjecten

De volgende geografische informatieobjecten gelden in afwijking van en aanvulling op bijlage X van de hoofdregeling van het omgevingsplan:

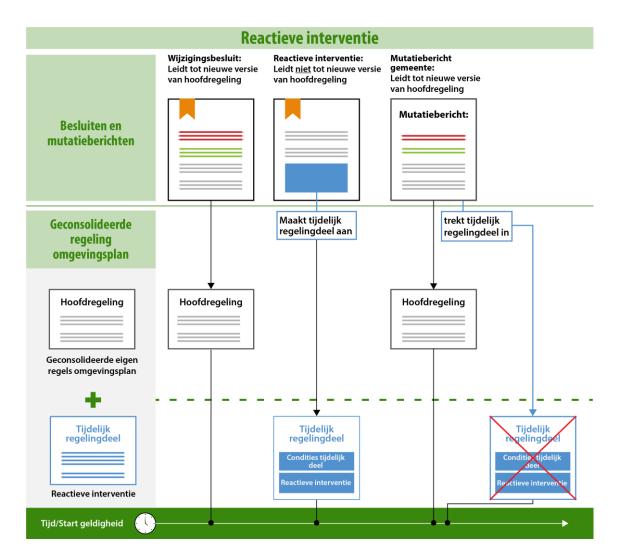
Regels Landbouwhuisdierenhygiëne niet van toepassing: join/id/regdata/pv25/lbgb12981737@2022-05-06

Figuur 2 Voorbeeld tijdelijk regelingdeel bij de reactieve interventie

In het voorbeeld van Figuur 2 wordt getoond hoe het tijdelijk regelingdeel van een reactieve interventie er uit kan zien. Het onderdeel Voorrangsbepaling bevat de conditie. In artikel 1.3 van het voorbeeld is te zien dat de reactieve interventie een deel van het werkingsgebied van een artikel schrapt. Het gedeelte dat daardoor geen deel uitmaakt van het omgevingsplan is vastgelegd in het geografisch informatieobject waarvan naam en identificatie in de bijlage zijn opgenomen.

Het gebruik van het concept tijdelijk regelingdeel bij de reactieve interventie is vooral bedoeld om de raadpleger van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan op overheid.nl en in DSO-LV er op te attenderen dat de hoofdregeling van het omgevingsplan niet de volledige geldende juridische situatie weergeeft en dat er een reactieve interventie is gegeven die nog moet worden verwerkt in de hoofdregeling. Het tijdelijk regelingdeel maakt in het geval van de reactieve interventie heel kort onderdeel uit van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan; nadat de gemeente heeft gezorgd voor verwerking van de reactieve interventie in het omgevingsplan kan het tijdelijk regelingdeel vervallen. Zoals in de vorige paragraaf is beschreven, begint ieder tijdelijk deel met een tekstblok met daarin de condities van het tijdelijk deel.

De toepassing van het concept tijdelijk regelingdeel op de reactieve interventie, gerelateerd aan de procedure die bij de reactieve interventie wordt doorlopen, is in Figuur 3 gevisualiseerd en daarna beschreven.

Figuur 3 Reactieve interventie: toepassing tijdelijk deel van een regeling in relatie tot proces

Een bestuursorgaan van de gemeente neemt een besluit tot wijziging van het omgevingsplan. Dit wijzigingsbesluit wordt bekendgemaakt en geconsolideerd met de bestaande hoofdregeling. Het wijzigingsbesluit leidt dus tot een nieuwe versie van de hoofdregeling die op overheid.nl en in DSO-LV te raadplegen is. GS besluiten tot een reactieve interventie, die zij aan de LVBB aanleveren. De reactieve interventie bevat een besluitdeel met daarin een beschrijving van de onderdelen van het besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan die daar geen deel van uitmaken en de opdracht aan de gemeente om de reactieve interventie in het omgevingsplan te verwerken, en het tijdelijk regelingdeel dat bestaat uit een tekstblok met de conditie en de regels van het omgevingsplan zoals ze gelden na inwerkingtreden van de reactieve interventie en eventueel ook geografische informatieobjecten die horen bij de reactieve interventie. De reactieve interventie wordt bekendgemaakt. De reactieve interventie wordt niet in technische zin geconsolideerd in de hoofdregeling. De reactieve interventie leidt dus niet tot een nieuwe versie van de hoofdregeling; de al aanwezige hoofdregeling in de regelingenbank op overheid.nl en in DSO-LV, die was ontstaan door het wijzigingsbesluit van de gemeente, blijft ongewijzigd bestaan. Door het gebruik van het STOP-tekstmodel RegelingTijdelijkdeel ontstaat door de reactieve interventie een nieuw tijdelijk regelingdeel als onderdeel van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan. GS zorgen er dus voor dat er -heel

tijdelijk- een nieuw tijdelijk regelingdeel deel gaat uit maken van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan. Om te voldoen aan de opdracht in de reactieve interventie levert de gemeente een mutatiebericht aan dat leidt tot een nieuwe versie van de hoofdregeling, waarin de reactieve interventie van GS is verwerkt. Samen met het mutatiebericht levert de gemeente ook consolidatie-informatie aan die leidt tot intrekking en niet meer tonen van het tijdelijk regelingdeel. Hoe dat werkt is beschreven in paragraaf 2.3.2.5.

Toekomstige functionaliteit

De gemeente dient met een mutatiebericht de wijzigingsinstructies aan te leveren die zorgen voor een nieuwe Regelingversie van het omgevingsplan waarin de reactieve interventie is verwerkt. Het aanleveren van wijzigingsinstructies zonder gelijktijdige aanlevering van een besluit is nog niet uitgewerkt in STOP en de LVBB. Wanneer dat gereed is, wordt in dit toepassingsprofiel beschreven hoe dat moet.

Toekomstige functionaliteit

Het is mogelijk dat in de LVBB nog een voorziening moet worden getroffen die het mogelijk maakt dat consolidatie-informatie over een regeling wordt aangeleverd door een ander bevoegd gezag (i.c. de gemeente) dan het bevoegd gezag dat de regeling heeft aangeleverd (i.c. de provincie).

Iedere reactieve interventie leidt tot een afzonderlijk tijdelijk regelingdeel. Dat is ook het geval als GS over meerdere besluiten tot wijziging van hetzelfde omgevingsplan, dus van dezelfde gemeente, reactieve interventies geven. Datzelfde geldt voor ieder voorbereidingsbesluit: per voorbereidingsbesluit worden de daarbij behorende voorbeschermingsregels in een afzonderlijk tijdelijk deel geplaatst. Het is dus niet zo dat er per gemeente één tijdelijk regelingdeel is waarin de reactieve interventies en de voorbeschermingsregels van alle genomen voorbereidingsbesluiten worden opgenomen, of één tijdelijk regelingdeel voor alle reactieve interventies en één tijdelijk regelingdeel voor de voorbeschermingsregels van alle genomen voorbereidingsbesluiten.

Visueel gemaakt in een kaartbeeld zoals dat in bijvoorbeeld DSO-LV te zien kan zijn, ziet dat er uit als weergegeven in Figuur 4:

Figuur 4 Schematisch kaartbeeld van geconsolideerde regeling omgevingsplan, bestaande uit hoofdregeling en tijdelijk regelingdelen

Figuur 4 kan gezien worden als visualisatie van verschillende mogelijkheden:

- er zijn drie reactieve interventies gegeven, iedere reactieve interventie heeft een tijdelijk regelingdeel dat geldt voor een eigen gebied;
- er is één reactieve interventie gegeven, die reactieve interventie heeft één tijdelijk regelingdeel dat geldt voor drie gebieden;
- er zijn twee reactieve interventies gegeven, de eerste reactieve interventie heeft een tijdelijk regelingdeel dat geldt voor twee gebieden, de tweede reactieve interventie heeft een tijdelijk regelingdeel dat geldt voor één gebied.

NB1: aangezien ook het voorbereidingsbesluit een tijdelijk regelingdeel kent, zijn er ook combinaties van reactieve interventie(s) en voorbereidingsbesluit(en) mogelijk.

NB2: voor tijdelijk regelingdelen die een deel van het grondgebied van een gemeente of provincie betreffen, is het noodzakelijk om in de tekst van het tijdelijk regelingdeel en met behulp van Locaties, IMOW-annotaties en geografische informatieobjecten vast te leggen voor welk gebied ze gelden. Uiteraard is het ook mogelijk dat een reactieve interventie (en dus ook een tijdelijk regelingdeel) geldt voor het hele grondgebied van een gemeente of provincie.

In de reactieve interventie krijgt de gemeente de opdracht om te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in (de geconsolideerde regeling van) het omgevingsplan. Er vindt dus (anders dan bij het voorbereidingsbesluit) daadwerkelijk consolidatie plaats van de reactieve interventie in de hoofdregeling van het omgevingsplan. Niet door toepassing van het technisch meervoudig bronhouderschap, maar via de route van opdracht aan de gemeente en uitvoering geven aan die opdracht door de gemeente. Doordat het tijdelijk regelingdeel aangeeft hoe de regels en geografische informatieobjecten luiden na inwerkingtreden van de reactieve interventie, biedt het ook inzicht in het geval dat een

reactieve interventie het verwijderen van een (onderdeel van) een artikel of een geografisch informatieobject uit het omgevingsplan ongedaan maakt. Het door middel van het wijzigingsbesluit verwijderen van het betreffende artikel(onderdeel) of geografisch informatieobject, is inmiddels naar aanleiding van het bij dat besluit behorende mutatiebericht van de gemeente verwerkt in de hoofdregeling van het omgevingsplan. Het is daar dus niet meer zichtbaar. Het tijdelijk regelingdeel dat hoort bij de reactieve interventie zorgt er dan voor dat het betreffende onderdeel in de geconsolideerde regeling te vinden is.

Ook al vindt er daadwerkelijk consolidatie in de hoofdregeling plaats, toch is het wenselijk om ook bij de reactieve interventie het concept tijdelijk regelingdeel toe te passen. Het is immers mogelijk dat het enige tijd duurt voordat een gemeente het mutatiebericht voor verwerking van de reactieve interventie in de hoofdregeling van het omgevingsplan opstelt en aan de LVBB aanbiedt. Daardoor zouden gebruikers van overheid.nl en DSO-LV bij het raadplegen van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan het effect van de reactieve interventie niet direct na bekendmaking ervan zien. Dit zou er toe kunnen leiden dat een belanghebbende de reactieve interventie niet betrekt bij de overweging om al dan niet beroep in te stellen of een activiteit te gaan verrichten en daarvoor wel of juist niet een omgevingsvergunning aan te vragen. Om dat te voorkomen is voor de reactieve interventie het concept tijdelijk regelingdeel ingezet, als tijdelijke alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap.

Opgemerkt wordt dat er toepasbare regels kunnen zijn bij onderdelen van het wijzigingsbesluit die in de hoofdregeling zijn geconsolideerd maar door de reactieve interventie geen onderdeel meer vormen van het omgevingsplan. De reactieve interventie brengt geen wijzigingen in die toepasbare regels aan. Het ligt op de weg van de gemeente om, nadat zij de reactieve interventie heeft verwerkt, de toepasbare regels aan te passen zodat ze weer in overeenstemming met de hoofdregeling zijn.

2.3.2.5 Tonen en niet meer tonen van het tijdelijk regelingdeel met consolidatie-informatie
Of een tijdelijk regelingdeel wel of niet onderdeel is van de geconsolideerde regeling wordt
geregeld met de consolidatie-informatie die het bevoegd gezag aan de LVBB aanlevert. De
LVBB gebruikt deze informatie in het consolidatieproces, bij het bepalen van de geldigheid
van de regels.

Bij het aanleveren aan de LVBB ter bekendmaking van de reactieve interventie moeten GS consolidatie-informatie aanleveren over de inwerkingtreding van de reactieve interventie en het instellen van een tijdelijk regelingdeel, inclusief de datum van inwerkingtreden. Het gevolg hiervan is dat het tijdelijk regelingdeel wordt getoond op overheid.nl en in DSO-LV als onderdeel van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan.

Vervolgens is het de beurt aan de gemeente om de opdracht in de reactieve interventie uit te voeren en te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in (de hoofdregeling van) het omgevingsplan. De gemeente levert daartoe geen besluit aan maar een mutatiebericht. De gemeente neemt immers geen besluit maar voert de opdracht uit. Gevolg van die aanlevering is dat op overheid.nl en in DSO-LV de aangepaste versie van de hoofdregeling wordt getoond. Doordat de reactieve interventie is verwerkt, is het tijdelijk regelingdeel behorend bij die reactieve interventie niet meer nodig en moet het niet meer getoond worden. Samen met het mutatiebericht stuurt de gemeente daarom, zoals in de vorige paragraaf in de procesbeschrijving al is aangegeven, de consolidatie-informatie over de intrekking van het tijdelijk regelingdeel aan, inclusief de datum waarop het tijdelijk regelingdeel wordt ingetrokken, te weten de datum waarop de gemeente het mutatiebericht heeft aangeleverd. Naar aanleiding van de consolidatie-informatie over het intrekken van het

tijdelijk regelingdeel zorgt de LVBB er voor dat het tijdelijk regelingdeel met daarin de voorbeschermingsregels op overheid.nl niet meer getoond wordt. Deze informatie wordt doorgegeven zodat ook DSO-LV het tijdelijk regelingdeel niet meer toont. Een meer technische uitwerking van de consolidatie-informatie wordt gegeven in paragraaf 7.1.2.

Toekomstige functionaliteit

De gemeente dient met een mutatiebericht de wijzigingsinstructies aan te leveren die zorgen voor een nieuwe Regelingversie van het omgevingsplan waarin de reactieve interventie is verwerkt. Het aanleveren van wijzigingsinstructies zonder gelijktijdige aanlevering van een besluit is nog niet uitgewerkt in STOP en de LVBB. Wanneer dat gereed is, wordt in dit toepassingsprofiel beschreven hoe dat moet.

Toekomstige functionaliteit

Het is mogelijk dat in de LVBB nog een voorziening moet worden getroffen die het mogelijk maakt dat consolidatie-informatie over een regeling wordt aangeleverd door een ander bevoegd gezag (i.c. de gemeente) dan het bevoegd gezag dat de regeling heeft aangeleverd (i.c. de provincie of het Rijk).

2.4 Overgangsfase

De Invoeringswet Omgevingswet kent alleen (nogal impliciet) overgangsrecht voor de reactieve aanwijzing op grond van de Wet ruimtelijke ordening: als voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet het ontwerp van een bestemmingsplan ter inzage is gelegd maar nog niet in werking is getreden, blijft het oude recht daarop van toepassing. Dat betekent dat GS na inwerkingtreding van de Omgevingswet nog een reactieve aanwijzing kunnen geven over een bestemmingsplan waarvan het ontwerp voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet ter inzage is gelegd en dat een op dat moment reeds gegeven reactieve aanwijzing geëerbiedigd wordt. Zo'n reactieve aanwijzing op grond van de Wro wordt niet gelijk gesteld met een reactieve interventie op grond van de Omgevingswet.

Er is geen sprake van een in de wet vastgelegde overgangsfase om te komen van reactieve aanwijzing naar reactieve interventie.

3 Uitgangspunten voor de toepassingsprofielen voor omgevingsdocumenten

In dit hoofdstuk worden de uitgangspunten voor de toepassingsprofielen voor omgevingsdocumenten beschreven. Deze uitgangspunten zijn mede gebruikt als bouwstenen voor de ontwikkeling van de TPOD's. Deze informatie is met name beschrijvend van aard en dient het doel achtergrond te bieden voor deel B, dat de modellering van de reactieve interventie beschrijft en voortborduurt op de uitgangspunten beschreven in dit hoofdstuk. Dit hoofdstuk beschrijft generiek de toegepaste principes in algemene bewoording. Het is mogelijk dat onderdelen van die teksten voor de reactieve interventie niet van toepassing zijn.

3.1 Proces van totstandkoming en bekendmaking c.q. publicatie van omgevingsdocumenten

Het proces van opstellen van omgevingsdocumenten en daarbij toepassen van de STOP/TPOD-Standaarden begint intern bij het bevoegd gezag. Waar dat relevant is voor het instrument kan een informeel deel volgen dat bestaat uit participatie en (voor)overleg. Deze informele fase is vormvrij. In het informele deel van het proces kan een informele versie van het omgevingsdocument gebruikt worden die aan de STOP/TPOD-Standaarden voldoet, maar dat is niet verplicht. Met de standaarden kan een conceptversie van omgevingsdocumenten gemaakt worden.

Bij het opstellen van het omgevingsdocument ten behoeve van het formele deel van het proces moet gebruik gemaakt worden van de standaarden STOP en TPOD. De standaarden ondersteunen ook dit opstelproces. Na het opstellen van het omgevingsdocument volgen voor die instrumenten waarvoor dat van toepassing is publicatie en kennisgeving van het ontwerp van het omgevingsdocument en later publicatie of bekendmaking van het besluit op overheid ni

Op overheid.nl worden alleen ontwerp- en vastgestelde besluiten gepubliceerd respectievelijk bekendgemaakt. Op dit moment is nog niet bekend of, en zo ja waar, zal worden voorzien in een landelijk beschikbare omgeving waarin ook informele versies van de omgevingsdocumenten beschikbaar gesteld en geraadpleegd kunnen worden.

3.2 Omgevingsdocumenten met en zonder regels

Er is onderscheid tussen omgevingsdocumenten die regels bevatten, zoals het omgevingsplan, en omgevingsdocumenten die geen regels bevatten, zoals de omgevingsvisie.

Omgevingsdocumenten die regels bevatten, zullen vanuit de gebruikerstoepassing van het DSO het meest bevraagd worden. Daarom worden aan die omgevingsdocumenten extra eisen gesteld ten behoeve van de bekendmaking en zijn er extra mogelijkheden aan toegevoegd voor bevraging en raadpleging. Om deze reden besteden de standaarden bijzondere aandacht aan deze categorie als het gaat om tekststructuur, annotaties en weergave.

De omgevingsdocumenten zonder regels hebben een ander karakter. Ze hebben een vrijere opzet en kennen geen artikelsgewijze indeling. Hiervoor geldt dan ook een aantal eisen niet die wel voor de omgevingsdocumenten met regels gelden, zoals vaste tekststructuren. De specificaties voor de tekststructuur zijn opgenomen in hoofdstuk 5.

3.3 Initieel besluit, wijzigingsbesluit en geconsolideerde Regeling

Omgevingsdocumenten komen in principe tot stand door het nemen van een initieel besluit (het eerste besluit waarbij een volledig omgevingsdocument wordt vastgesteld). Daarna kunnen de omgevingsdocumenten door wijzigingsbesluiten gewijzigd worden. De LVBB zorgt er voor dat alle achtereenvolgens genomen wijzigingsbesluiten verwerkt worden tot een doorlopende versie van het omgevingsdocument: de geconsolideerde Regeling. In hoofdstuk 4 wordt dit nader beschreven. Zie voor het muteren door middel van wijzigingsbesluiten en het consolideren van die besluiten tot een (Toestand van) de Regeling ook hoofdstuk 7.

3.4 Annoteren

Onder annoteren verstaan we het toevoegen van gegevens aan (onderdelen van) besluiten en regelingen, gegevens die de besluiten en regelingen machineleesbaar maken. Dit zorgt ervoor dat het besluit of de regeling gestructureerd bevraagbaar is en dat locaties en andere gegevens op een kaart weergegeven worden. Het annoteren helpt ook bij het verbinden van toepasbare regels, oftewel vragenbomen, aan regels met locaties. De gegevens die bij het annoteren worden toegevoegd worden niet in de voor de mens leesbare tekst weergegeven. Voor degene die dat wil zijn ze wel terug te vinden. Het annoteren van omgevingsdocumenten met IMOW-objecten is beschreven in hoofdstuk 6. Daar wordt ook van ieder IMOW-object aangegeven wat het doel is van die annotatie, met andere woorden: wat levert de extra inspanning van het annoteren op aan meerwaarde voor gebruiker en opsteller?

3.5 Waardelijsten

Een waardelijst is een collectie van waarden die gebruikt kunnen worden bij het annoteren. Bij diverse attributen van annotaties hoort een waardelijst met vooraf gedefinieerde waarden. Waardelijsten zijn er in twee vormen: limitatieve waardelijsten en uitbreidbare waardelijsten. In de toepassingsprofielen voor de omgevingsdocumenten bedoelen we daar het volgende mee:

- limitatieve waardelijst: een lijst met vooraf gedefinieerde waarden waaruit gekozen moet worden. Deze waardelijst wordt centraal beheerd en kan alleen beheermatig gewijzigd worden, aangezien een wijziging direct effect heeft op de werking en functionaliteiten van de applicaties van DSO-LV en LVBB;
- uitbreidbare waardelijst: een lijst met vooraf gedefinieerde waarden. Wanneer de gewenste waarde op de waardelijst voorkomt, wordt die gebruikt. Als de gewenste waarde niet op de waardelijst voorkomt, definieert het bevoegd gezag een eigen waarde.

In paragraaf 6.4 is per objecttype aangegeven voor welke attributen een waardelijst geldt en of deze limitatief of uitbreidbaar is.

3.6 Presentatiemodel

De inhoud van een omgevingsdocument dient kenbaar te zijn. Daarom moet een omgevingsdocument niet alleen machineleesbaar worden aangeboden, maar is ook een voor de mens te interpreteren presentatie noodzakelijk. Uitgangspunt is dat de tekst, de

bijbehorende Locaties en de waarden die normen op de verschillende Locaties hebben zo overzichtelijk worden gepresenteerd dat de raadpleger ze kan interpreteren.

Het Presentatiemodel richt zich op de mensleesbare vorm van het presenteren. Onder presenteren verstaan we het weergeven en visualiseren van de inhoud van een besluit of regeling in een voorgedefinieerde vorm (gebruik van symbolen, kleur, lijndikte, arcering, karakterset) conform een afgesproken standaard. Het Presentatiemodel beschrijft daarbij de wijze van presenteren van tekst, locaties en waarden en het presenteren van wijzigingen in een wijzigingsbesluit.

De mensleesbare presentatie van tekst toont de hiërarchie van de structuurelementen van die tekst. De mensleesbare presentatie van Locaties maakt gebruik van de annotaties met IMOW-objecten, waardelijsten en symbolisatietabellen. Een symbolisatietabel bepaalt hoe Locaties en de bijbehorende annotaties op een kaartbeeld worden weergegeven. De tabel geeft de symbolisatie waarmee een annotatie wordt gepresenteerd. Hierbij wordt een waarde uit een limitatieve waardelijst aan de bijbehorende, afgesproken, symboolcode gekoppeld. Gebruik van de symbolisatietabel leidt tot een standaardweergave, ook wel geharmoniseerde weergave genoemd.

Naast de presentatie van tekst, Locaties en waarden legt het Presentatiemodel ook vast hoe wijzigingen in een wijzigingsbesluit worden gepresenteerd. In een wijzigingsbesluit moet in mensleesbare, inzichtelijke en begrijpelijke vorm getoond worden wat door het besluit verandert in de geconsolideerde Regeling; dit betreft zowel tekst, Locatie als waarden. Aangezien het Presentatiemodel slechts een zeer beperkte toepassing kent bij de reactieve interventie wordt het hier niet verder toegelicht.

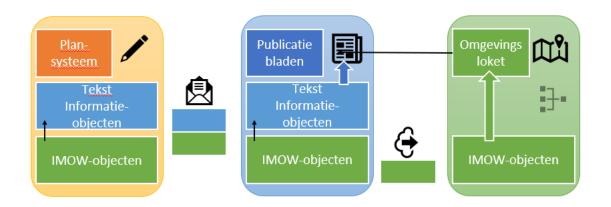
3.7 Metadata

Informatie en specificaties voor de metadata die moeten worden meegeleverd bij de aanlevering voor de bekendmaking c.q. publicatie van omgevingsdocumenten zijn te vinden in de STOP-documentatie.

3.8 Van plan tot publicatie

3.8.1 Het aanleverproces

Het bevoegd gezag levert via het digitale kanaal het digitale besluit aan via het bronhouderskoppelvlak. Het digitale besluit bestaat uit een generiek formeel deel met daarin de artikelen c.q. beleidstekst en informatieobjecten en een Omgevingswetdeel met specifieke objecten vanuit dit domein. In het geval van een wijzigingsbesluit levert het bevoegd gezag de consolidatie-instructies ten behoeve van het consolideren van het wijzigingsbesluit in de regeling. Beide delen vormen een gevalideerd consistent geheel. De LVBB verzorgt de publicatie van het formele deel van het besluit in het digitale publicatieblad van het bevoegde gezag op officiëlebekendmakingen.nl en consolideert het besluit in de regeling. De IMOW-objecten worden gedistribueerd naar DSO-LV ten behoeve van het Omgevingsloket.

Figuur 5 Aanleverproces

3.8.2 Raadplegen

3.8.2.1 Raadplegen in het officiële publicatieblad

Op officielebekendmakingen.nl wordt het besluit formeel bekend gemaakt in het digitale publicatieblad van het bevoegde gezag. De authentieke tekst van het besluit wordt in PDF-formaat weergegeven en er is een zogeheten landingspagina voor de informatieobjecten. Tevens is er een web-versie van het besluit.

Daarnaast worden de consolidatie-instructies verwerkt in de geldende regeling van dat moment. Dit resulteert in een documentgerichte weergave van de regeling van waaruit de informatieobjecten kunnen worden benaderd. De informatieobjecten worden afzonderlijk getoond in een interactieve viewer en kunnen vanuit daar ook worden gedownload. Raadplegen is alleen mogelijk per omgevingsdocument of regeling en dus ook alleen van één bevoegd gezag. Er is geen integraal overzicht van alle regels voor de leefomgeving.

3.8.2.2 Raadplegen in DSO-LV

DSO-LV ontvangt de geconsolideerde regeling met de IMOW-objecten. In het Omgevingsloket zijn diverse functies beschikbaar voor de gebruiker. Het biedt de mogelijkheid tot het oriënteren op de integrale regels of het integrale beleid over de fysieke leefomgeving via de kaart. Met een klik op de kaart zijn de daar geldende regels en het geldende beleid te raadplegen. De locaties uit de diverse regelingen worden via een legenda gesymboliseerd op de kaart. De tekst en kaart geven ook selectiemogelijkheden, bijvoorbeeld het tonen van regeltekst en locaties voor een specifieke activiteit, het uitsluitend tonen van regels die voor iedereen gelden of het tonen van beleid over een specifiek beleidsaspect met de bijbehorende locaties. De getoonde tekst komt uit de geconsolideerde Regelingen vanuit de officiële publicatiebladen.

Tot slot vormen de IMOW-objecten de basis voor de toepasbare regels (vragenbomen) in het Omgevingsloket, indien van toepassing. De locaties zijn gekoppeld aan de activiteiten in de vragenboom. De vragenbomen zelf worden via een apart kanaal aangeleverd.

B Modellering van de reactieve interventie

Dit deel beschrijft de modellering van de reactieve interventie en voorziet in de vertaling van (een deel van) de kenmerken van de tabellen uit hoofdstuk 2 naar het model dat de kenmerken structureert en aan elkaar relateert. Het model legt uit hoe de reactieve interventie zodanig gestructureerd wordt, dat het machineleesbaar en op een gestandaardiseerde manier uitwisselbaar wordt.

Hoofdstuk 4 beschrijft besluit, besluitonderdelen en geldende en geconsolideerde Regeling van de reactieve interventie. In hoofdstuk 5 wordt het tekstmodel beschreven en de toepassing daarvan op de reactieve interventie. Hoofdstuk 6 beschrijft het Informatiemodel Omgevingswet (IMOW).

IMOW en de toepassing daarvan vormen een domeinspecifieke toepassing van STOP. Om een omgevingsdocument op te stellen en juridisch juist te kunnen bekendmaken is het uiteraard ook nodig om te voldoen aan de specificaties van STOP. Hoe dat moet is beschreven in de STOP-standaard.

4 Besluit, besluitonderdelen en reactieve interventie

Deze paragraaf geeft een beschrijving van de onderdelen waaruit de reactieve interventie bestaat.

4.1 Besluit en besluitonderdelen

4.1.1 Toelichting

De reactieve interventie (of wijziging daarvan) bestaat uit twee onderdelen.

Deel één: vaststellingsdocumenten en motivering

Dit deel van het besluit bestaat uit de vaststellingsdocumenten en de motivering van de reactieve interventie of het eventuele besluit tot wijziging daarvan.

Dit deel begint met de vaststellingsdocumenten: de overwegingen van het bestuur die leiden tot het nemen van het besluit. Het bevat een omschrijving van de onderdelen van het gemeentelijke wijzigingsbesluit die geen deel uitmaken van het omgevingsplan. Het bevat ook de opdracht aan de gemeente om te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan, met daarbij een termijn waarbinnen deze opdracht moet zijn uitgevoerd.

Daarna volgt de motivering: de inhoudelijke onderbouwing van het besluit. In het geval van een wijzigingsbesluit wordt in dit deel onder andere beschreven op welke onderdelen de reactieve interventie wordt aangepast en waarom.

Indien gewenst kunnen bijlagen met onderzoeksgegevens en bescheiden bij dit eerste deel van het besluit gevoegd zijn.

Deel twee: tijdelijk regelingdeel: conditie en regels voor het omgevingsplan Dit deel van het besluit begint met het in paragraaf 2.3.2.4 al beschreven tekstblok met daarin de conditie van het tijdelijk regelingdeel: een beschrijving in woorden van de verhouding tussen dit tijdelijk regelingdeel en de hoofdregeling. Voorts wordt in dit deel vastgelegd hoe de regels van (de hoofdregeling van) het omgevingsplan luiden door toedoen van de reactieve interventie. Uit de artikelen in dit deel moet duidelijk blijken hoe de regels in de hoofdregeling dienen te luiden; de artikelen in het tijdelijk regelingdeel hoeven niet geformuleerd te zijn als omgevingsplanregels. Het tijdelijk regelingdeel kan dus regels bevatten als: 'Artikel 6.21 (Hygiëne van verblijven van landbouwhuisdieren) geldt niet voor het werkingsgebied dat is vastgelegd in het geografisch informatieobject 'Regels Landbouwhuisdierenhygiëne niet van toepassing'. Waar nodig bevat het tijdelijk regelingdeel geografische informatieobjecten. Daarmee kan bijvoorbeeld het deel van de Locaties worden aangegeven waar een bepaalde regel uit het wijzigingsbesluit niet geldt, zoals is gedaan in het hiervoor aangehaalde voorbeeld. Het zijn geografische informatieobjecten die horen bij het tijdelijk regelingdeel; ze geven aan hoe de gemeente de Locaties in het omgevingsplan moet aanpassen en zijn niet bedoeld om door de gemeente te worden overgenomen in de verwerking van de reactieve interventie. Indien nodig kunnen ook bij dit tweede deel bijlagen worden gevoegd. Het artikel met de conditie en de omgevingsplanregels samen vormen het tijdelijk regelingdeel dat onderdeel vormt van de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan. In paragraaf 5.4 worden verdere specificaties voor de indeling van dit deel twee gegeven.

In het geval van een wijzigingsbesluit wordt in dit deel concreet aangegeven op welke wijze de reactieve interventie wordt aangepast. Aangegeven wordt welke onderdelen aan het initiële besluit worden toegevoegd, geschrapt, gewijzigd of vervangen door andere. Bij een

wijzigingsbesluit wordt dit deel weergegeven in 'renvooiweergave'; een weergave waarin met visuele middelen wordt duidelijk gemaakt wat wordt toegevoegd of geschrapt.

De besluitonderdelen zijn schematisch weer gegeven in Figuur 6.

Figuur 6 Schematische weergave besluitonderdelen

4.1.2 Norm

De reactieve interventie bestaat uit twee onderdelen, met de volgende inhoud:

- Deel een: vaststellingsdocumenten en motivering, verplicht onderdeel
- Deel twee: tijdelijk regelingdeel met daarin tekstblok met de conditie en de regels van het omgevingsplan zoals ze luiden door toedoen van de reactieve interventie, verplicht onderdeel

Aan ieder onderdeel kunnen bijlagen worden toegevoegd.

4.2 De actuele geldende versie van de reactieve interventie

De reactieve interventie en eventueel daarop volgende wijzigingsbesluiten vormen samen de actuele geldende versie van de reactieve interventie. Het motiveringsdeel en eventuele bijlagen maken daar geen deel van uit.

4.3 De geconsolideerde Regeling van de reactieve interventie

In het geval dat een reactieve interventie wordt gewijzigd, wordt deze wijziging geconsolideerd met het tijdelijk regelingdeel van die reactieve interventie.

5 Toepassing van het STOP-tekstmodel op omgevingsdocumenten

In STOP is een volledige beschrijving van de STOP-tekstmodellen opgenomen. De STOP-tekstmodellen benoemen tekstobjecten en beschrijven de structuur waarin die tekstobjecten toegepast kunnen worden. De tekstmodellen gelden voor alle officiële overheidspublicaties. Specifieke typen publicaties hebben een specifiek profiel op het STOP-tekstmodel.

In dit hoofdstuk wordt beschreven hoe de STOP-tekstmodellen in zijn algemeenheid op omgevingsdocumenten en vervolgens specifiek op de reactieve interventie moeten worden toegepast.

5.1 Soorten tekststructuur

STOP onderscheidt voor inhoudelijke tekst twee soorten tekststructuren:

- Artikelstructuur: de tekststructuur van het lichaam³ van een regeling die is opgebouwd uit één of meer artikelen;
- Vrijetekststructuur: de tekststructuur die wordt gebruikt voor die onderdelen van regelingen die geen artikelen bevatten.

Er zijn omgevingsdocumenten waarvan het lichaam de Artikelstructuur heeft, zoals de omgevingsverordening, de waterschapsverordening, het omgevingsplan en de reactieve interventie, en omgevingsdocumenten waarvan het lichaam geen artikelen bevat en dus de Vrijetekststructuur heeft, zoals de omgevingsvisie. In het vervolg van dit toepassingsprofiel worden omgevingsdocumenten waarvan het lichaam artikelen bevat 'omgevingsdocumenten met Artikelstructuur' genoemd en worden omgevingsdocumenten waarvan het lichaam de Vrijetekststructuur heeft (oftewel geen artikelen bevat) 'omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur' genoemd.

In omgevingsdocumenten komt Vrijetekststructuur (zoals bedoeld in STOP) voor in alle onderdelen die geen Artikelstructuur kennen: nagenoeg alle delen van een besluit tot vaststelling of wijziging van een omgevingsdocument met Vrijetekststructuur en die delen van een besluit tot vaststelling of wijziging van een omgevingsdocument met Artikelstructuur die geen artikelen bevatten. Dit geldt ook voor bijlagen bij alle onderdelen, dus ook voor bijlagen bij het onderdeel dat de Artikelstructuur heeft.

De specificatie van de STOP-Artikelstructuur is alleen van toepassing op omgevingsdocumenten met Artikelstructuur, en dan alleen op die onderdelen die de regels oftewel de artikelen bevatten. De specificatie van de STOP-Vrijetekststructuur is van toepassing op alle omgevingsdocumenten, te weten op al die onderdelen die geen regels oftewel artikelen bevatten.

5.2 Specificatie van de Artikelstructuur

Zoals in paragraaf 5.1 is beschreven is de Artikelstructuur de tekststructuur voor dat deel van juridisch authentieke omgevingsdocumenten met Artikelstructuur, zoals de omgevingsverordening, de waterschapsverordening, het omgevingsplan en ook de reactieve interventie, dat de artikelen bevat. De specificaties voor de Artikelstructuur en de toepassing

van die specificaties voor de reactieve interventie worden in de navolgende paragrafen beschreven.

5.2.1 De tekstelementen in het Artikelstructuurdeel van de reactieve interventie

5.2.1.1 Toelichting

De tekststructuren van STOP kennen structuurelementen, elementen met inhoud en de inhoud zelf. Structuurelementen zijn die elementen die de tekst structureren maar geen inhoud bevatten; voorbeelden zijn Hoofdstuk en Paragraaf. Elementen met inhoud zijn, zoals de term al zegt, die elementen die inhoud bevatten: Artikel en Lid. Voorbeelden van de inhoud zelf zijn Alinea, Tabel en Figuur. In de navolgende tekst gebruiken we 'tekstelement' als term voor de drie elementsoorten tezamen.

De structuurelementen die kunnen worden gebruikt voor de structurering van de reactieve interventie zelf, oftewel het onderdeel dat de artikelen bevat en dat geannoteerd kan worden met de IMOW-objecten die in paragraaf 6.4 zijn beschreven, zijn Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel en Lid. Deze tekstelementen zijn ontleend aan de Aanwijzingen voor de regelgeving (aanwijzingen 3.54, 3.56, 3.57, 3.58, 3.59), met enige nadere specificaties en toevoegingen.

De verwachting is dat in het tijdelijk regelingdeel van een reactieve interventie slechts een beperkt aantal structuurelementen gebruikt zal worden. Hoofdstuk en Artikel zijn verplicht. De overige beschikbare structuurelementen mogen uiteraard gebruikt worden wanneer het bevoegd gezag behoefte heeft aan nadere structurering van het tijdelijk regelingdeel.

De indeling van de Regeling werkt als volgt:

- 1 Hoofdstuk en Artikel komen altijd voor.
- 2 Als er behoefte is om in een Hoofdstuk Artikelen te groeperen wordt Afdeling gebruikt.
- 3 In hoofdstukken waarin een onderverdeling in Afdelingen niet volstaat (bijvoorbeeld vanwege de omvang van het hoofdstuk of de verscheidenheid aan onderwerpen in het hoofdstuk) wordt Paragraaf gebruikt; dit tekstonderdeel komt tussen Afdeling en Artikel.
- 4 Een volgende onderverdeling ontstaat door Subparagraaf te gebruiken; dit tekstelement komt tussen Paragraaf en Artikel.
- 5 Bij behoefte aan nog verder gaande onderverdeling wordt Subsubparagraaf gebruikt; dit tekstelement komt tussen Subparagraaf en Artikel.
- 6 Een nog verder gaande onderverdeling kan vervolgens bereikt worden door gebruik te maken van Titel; dit tekstonderdeel komt dan tussen Hoofdstuk en Afdeling.
- 7 Artikelen kunnen worden onderverdeeld in Leden.
- 8 Leden kunnen niet worden onderverdeeld in Subleden, in het model komt Sublid namelijk niet voor.
- 9 Concrete tekst kan alleen voorkomen onder Artikel en Lid: de Inhoud. Wanneer een Artikel is onderverdeeld in Leden bevatten alleen de Leden Inhoud; het Artikel zelf brengt in dat geval structuur aan en kent zelf geen tekst oftewel Inhoud. Zie Figuur 1 voor een voorbeeld.
- 10 Inhoud bestaat uit onder andere Alinea, Figuur, Lijst en Tabel; deze kunnen alleen voorkomen onder Artikel en Lid. Een compleet overzicht van alle inhoud-elementen is te vinden in het IMOP-tekstschema met de bijbehorende documentatie. Het is niet toegestaan om het element Tussenkop te gebruiken.
- 11 Lijsten kunnen in meerdere niveaus gebruikt worden, zogenaamde geneste lijsten.
- 12 Voet- en eindnoten zijn niet toegestaan.

Artikel 2.12 Activiteiten die zijn toegelaten na voorafgaande melding

Meldingsplichtige activiteiten

Daar waar aan een locatie de functie '<u>Centrumgebied</u>' is toegedeeld is het verboden de activiteit 'het exploiteren van een hospice' te verrichten zonder dat daarvoor aan het bevoegd gezag een melding is gedaan

2 Indieningsvereisten melding

Bij het doen van de melding dienen de volgende indieningsvereisten in acht te worden genomen:

- de melding dient te worden gedaan door middel van het inzenden van het bij deze regels behorende Formulier Melding;
- b. toegevoegd moet worden een terreininrichtingstekening.

Figuur 1 Voorbeeld van een Artikel dat is onderverdeeld in Leden, het Artikel zelf heeft geen Inhoud

Onder ieder structuurelement kan het element Gereserveerd worden geplaatst. Het is een leeg element waarmee bij weergave op overheid.nl de tekst 'Gereserveerd' wordt gegenereerd. Dit element maakt het mogelijk om alvast een structuur neer te zetten die is voorbereid op toekomstige aanvullingen; het bevoegd gezag kan het element niet zelf vullen met eigen tekst. Met latere wijzigingsbesluiten kan het element Gereserveerd worden vervangen door een structuurelement met daadwerkelijke inhoud.

5.2.1.2 Norm

Voor tekstelementen in het inhoudelijke deel van omgevingsdocumenten met Artikelstructuur gelden de regels uit Tabel 4.

Tabel 4 Regels voor tekstelementen en hun invulling - Artikelstructuur

Type tekstelement	Aantal	Mag voorkomen onder	Mag bevatten	Mag niet bevatten
Boek	0	-	-	
Deel	0	-	-	
Hoofdstuk	1n	Regeling	Titel, Afdeling, Artikel, element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Inhoud
Titel	0n	Hoofdstuk	Afdeling, element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Titel, Hoofdstuk, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel, Inhoud

Type tekstelement	Aantal	Mag voorkomen onder	Mag bevatten	Mag niet bevatten
Afdeling	0n	Hoofdstuk, Titel	Paragraaf, Artikel, element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Inhoud
Paragraaf	0n	Afdeling	Subparagraaf, Artikel, element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Inhoud
Subparagraaf	0n	Paragraaf	Subsubparagraaf, Artikel, element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Inhoud
Subsubparagraaf	0n	Subparagraaf	Artikel, element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Inhoud
Artikel	1n	Hoofdstuk, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf	Lid, Inhoud (Alinea, Figuur, Lijst, Tabel e.d.), element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel Inhoud, in het geval het Artikel is onderverdeeld in Leden
Lid	0n	Artikel	Inhoud (Alinea, Figuur, Lijst, Tabel e.d.), element 'Gereserveerd'	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Artikel, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel, Lid

Type tekstelement	Aantal	Mag voorkomen onder	Mag bevatten	Mag niet bevatten
Alinea	1n	Artikel, Lid	-	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Artikel, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel, Lid
Overige inhoud- elementen zoals Figuur, Lijst en Tabel ⁴ ; element Tussenkop is niet toegestaan	0n	Artikel, Lid	-	Boek, Deel, Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Artikel, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel, Lid

5.2.2 Opschrift en nummering tekstelementen Artikelstructuur van de reactieve interventie

Ten behoeve van de leesbaarheid en een goede oriëntatie in de tekst krijgt een groot deel van de tekstelementen van de reactieve interventie een Kop die bestaat uit een aantal Kopelementen.

5.2.2.1 Toelichting

Kopelementen bestaan uit een Label (de aanduiding van het type tekstelement, zoals Hoofdstuk en Artikel), een Nummer en een Opschrift (de tekstuele aanduiding van het tekstelement die aangeeft waar het onderdeel over gaat). Met uitzondering van Lid is het verplicht alle tekstelementen te voorzien van een Opschrift; over het algemeen kan het bevoegd gezag (de tekst van) het Opschrift zelf kiezen. Lijsten kunnen voorkomen in Artikelen en Leden. Een Lijst wordt altijd voorafgegaan door een inleidende tekst, oftewel de aanhef. Daarvoor moet verplicht gebruik gemaakt worden van het STOP-tekstelement Alinea. Er gelden regels voor het maximum aantal niveaus in Lijsten en de nummering van Lijsten.

De navolgende figuren tonen het verschil tussen Lid en Lijst, Leden met en zonder Opschrift en de werking van de aanhef bij een Lid met en een Lid zonder Opschrift.

⁴ Een compleet overzicht van alle inhoud-elementen is te vinden in het IMOP-tekstschema met de bijbehorende documentatie

Artikel 2.12 Activiteiten die zijn toegelaten na voorafgaande melding

1 Meldingsplichtige activiteiten

Daar waar aan een locatie de functie '<u>Centrumgebied</u>' is toegedeeld is het verboden de activiteit 'het exploiteren van een hospice' te verrichten zonder dat daarvoor aan het bevoegd gezag een melding is gedaan

2 Indieningsvereisten melding

Bij het doen van de melding dienen de volgende indieningsvereisten in acht te worden genomen:

- a. de melding dient te worden gedaan door middel van het inzenden van het bij deze regels behorende Formulier Melding;
- b. toegevoegd moet worden een terreininrichtingstekening.

Figuur 2 Artikel, Leden met Opschrift, Lijst en aanhef

Figuur 2 toont een Artikel met Leden met Opschrift. Lid 2 bevat een Lijst. Duidelijk zichtbaar is dat de Lijst wordt voorafgegaan door een aanhef.

Artikel 2.4 (omgevingswaarden stikstofdioxide en stikstofoxiden)

- Voor stikstofdioxide gelden de volgende ten hoogste toelaatbare concentraties:
 - 200 μg/m³ uurgemiddelde, dat ten hoogste achttien maal per kalenderjaar wordt overschreden; en
 - b. 40 μg/m³ als kalenderjaargemiddelde.
- 2. Voor stikstofoxiden geldt een ten hoogste toelaatbare concentratie van $30~\mu g/m^3$ als kalenderjaargemiddelde.

Figuur 3 Artikel, Leden zonder Opschrift, Lijst en aanhef

Figuur 3 geeft een voorbeeld van een Artikel met Leden zonder Opschrift. Lid 1 bevat een Lijst, voorafgegaan door een aanhef die door het ontbreken van een Opschrift direct achter het nummer van het Lid staat.

Zoals uit de navolgende norm blijkt bestaat de nummering van Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Subsubparagraaf, Artikel en Lid uit Arabische cijfers. Bij ieder tekstelement is het toegestaan om aan die nummering letters toe te voegen. Wanneer met een wijzigingsbesluit een nieuw tekstelement wordt ingevoegd tussen al bestaande tekstelementen, bijvoorbeeld een nieuw artikel tussen de artikelen 2.5 en 2.6, zijn daar twee methoden voor:

- 1 het ingevoegde tekstelement krijgt het nummer dat volgt op dat van het tekstelement waarna het wordt ingevoegd; de daarop volgende tekstelementen worden vernummerd (in het voorbeeld: het nieuwe artikel krijgt het nummer 2.6, de daarop volgende artikelen worden vernummerd naar 2.7 etc.);
- 2 het ingevoegde tekstelement krijgt hetzelfde nummer als het tekstelement waarna het wordt ingevoegd met daarachter (de eerstvolgende beschikbare) letter (in het voorbeeld: het nieuwe artikel krijgt het nummer 2.5a, de daarop volgende artikelen behouden hun oorspronkelijke nummering).

Het voordeel van methode 1 is dat de nummering van tekstelementen volledig geautomatiseerd door software kan worden uitgevoerd. Nadelen zijn dat het met een wijzigingsbesluit invoegen van een tekstelement kan leiden tot een omvangrijke vernummering met als gevolg een omvangrijke aanlevering van gewijzigde onderdelen in renvooiweergave en tot mogelijke problemen wanneer meerdere wijzigingsbesluiten tegelijk in procedure zijn.

Voordelen van methode 2 zijn dat het invoegen van een tekstelement niet leidt tot een omvangrijker aanlevering bij een wijzigingsbesluit dan vanwege inhoudelijke wijzigingen nodig is en dat zich minder nummeringsconflicten zullen voordoen in het geval meerdere wijzigingsbesluiten tegelijk in procedure zijn. Nadeel van deze methode is, naast het wellicht meer visuele aspect van een ondoorzichtige nummering door het toevoegen van letters, dat de nummering van tekstelementen niet volledig geautomatiseerd door software kan worden uitgevoerd; dat kan leiden tot fouten.

5.2.2.2 Norm

Koppen

De verschillende tekstelementen moeten worden voorzien van een Kop. Een Kop kan de volgende Kop-elementen bevatten:

- Label: de tekstuele aanduiding van het type van het tekstelement
- Nummer: de identificatie van het tekstelement met een nummer of andere aanduiding
- Opschrift: de tekstuele aanduiding van het tekstelement, waarmee de inhoud van het onderdeel beknopt wordt aangeduid⁵.

Opgemerkt wordt dat STOP ook nog het Kop-element Subtitel kent. Dit element is in omgevingsdocumenten met Artikelstructuur niet toegestaan.

De opmaak van de tekst, waaronder die van de Koppen, op overheid.nl wordt bepaald door het Presentatiemodel en wordt geautomatiseerd toegepast in de LVBB. DSO-LV maakt gebruik van dezelfde opgemaakte tekst. Dit toepassingsprofiel bevat daarom geen voorschriften over de opmaak van de Koppen. Ten behoeve van de mensleesbare tekst in het proces van opstellen van en besluitvorming over het omgevingsdocument, voorafgaand aan de bekendmaking en consolidatie, kan de plansoftware -door leverancier of bevoegd gezag te bepalen- opmaak aan de tekst toevoegen.

STOP stelt het verplicht om ten minste één van de Kop-elementen Label, Nummer en Opschrift te gebruiken. Dit toepassingsprofiel stelt striktere eisen aan Kop. Toegepast op de tekstelementen die in de reactieve interventie zijn toegestaan gelden voor de Kop de onderstaande regels, waarbij geldt dat alle onderdelen verplicht zijn, tenzij expliciet anders is vermeld.

Hoofdstuk:

- Label: Hoofdstuk
- Nummer: Hoofdstukken worden oplopend genummerd in Arabische cijfers. Achter het cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
- Opschrift:
 - Hoofdstuk 1 heeft het Opschrift Algemene bepalingen
 - Het bevoegd gezag is vrij in de keuze van het Opschrift van de overige hoofdstukken.

⁵ Ontleend aan Aanwijzing 3.57 van de Aanwijzingen voor de regelgeving

Titel:

Label: Titel

- Nummer: De nummering van Titels begint met het volledige nummer van het
 Hoofdstuk waarin de Titel voorkomt, waar nodig inclusief de aan het cijfer
 toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de
 Titels in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd.
 Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
- Opschrift: Door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

• Afdeling:

- Label: Afdeling
- Nummer:
 - In het geval dat tussen Hoofdstuk en Afdeling Titel voorkomt: De nummering van Afdelingen begint met het volledige samengestelde nummer van de Titel waarin de Afdeling voorkomt, waar nodig inclusief de toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de Afdelingen in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
 - In het geval dat tussen Hoofdstuk en Afdeling geen Titel voorkomt: De nummering van Afdelingen begint met het volledige nummer van het Hoofdstuk waarin de Afdeling voorkomt, waar nodig inclusief de toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de Afdelingen in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
- Opschrift: Door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

Paragraaf:

- Label: Paragraaf; in plaats daarvan kan het paragraafteken (§) gebruikt worden
- Nummer: De nummering van Paragrafen begint met het volledige samengestelde nummer van de Afdeling waarin de Paragraaf voorkomt, waar nodig inclusief de toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de Paragrafen in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
- Opschrift: Door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

• Subparagraaf:

- Label: Subparagraaf; in plaats daarvan kan het paragraafteken (§) gebruikt worden
- Nummer: De nummering van Subparagrafen begint met het volledige samengestelde nummer van de Paragraaf waarin de Subparagraaf voorkomt, waar nodig inclusief de toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de Subparagrafen in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
- Opschrift: Door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

Subsubparagraaf:

- Label: Subsubparagraaf; in plaats daarvan kan het paragraafteken (§) gebruikt worden
- Nummer: De nummering van Subsubparagrafen begint met het volledige samengestelde nummer van de Subparagraaf waarin de Subsubparagraaf voorkomt, waar nodig inclusief de toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de Subsubparagrafen in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt.
- Opschrift: Door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

Artikel:

- Label: Artikel
- Nummer: De nummering van Artikelen begint met het volledige nummer van het Hoofdstuk waarin het Artikel voorkomt, waar nodig inclusief de toegevoegde letter, gevolgd door een punt, daarna oplopende nummering van de Artikelen in Arabische cijfers. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter en achter het laatste karakter komt geen punt. NB: De nummering van Artikel wordt dus alleen bepaald door de plaats van het Artikel in het Hoofdstuk en niet door de positie van het Artikel in Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf of Subsubparagraaf.
- Opschrift: Door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

Lid:

- Label: n.v.t., Lid heeft geen Label
- Nummer: Leden worden per artikel oplopend genummerd in Arabische cijfers, waarbij het eerste lid van ieder artikel het nummer 1 krijgt. Achter het laatste cijfer mag een letter worden toegevoegd. Tussen cijfer en letter komt geen punt. Achter het laatste karakter komt een punt.
- Opschrift: Bij Lid kan een Opschrift worden toegevoegd maar dat is niet verplicht.
 Wanneer gebruik gemaakt wordt van een Opschrift is dat door het bevoegd gezag zelf te kiezen.

Toekomstige functionaliteit

De TPOD-standaard gaat uit van de mogelijkheid dat Lid een Opschrift heeft. STOP maakt dat nog niet mogelijk. STOP zal op dit punt gewijzigd worden.

Lijsten

Voor Lijsten gelden de volgende regels:

- Lijsten mogen voorkomen onder Artikel en Lid.
- Een Lijst wordt altijd voorafgegaan door een inleidende tekst, oftewel de aanhef. Voor de aanhef moet verplicht gebruik gemaakt worden van het element Alinea uit de STOPelementen voor Inhoud.
- Lijsten mogen in ten hoogste drie niveaus gebruikt worden.
- De onderdelen van de Lijst op het eerste niveau worden aangegeven met letters, op het tweede niveau met Arabische cijfers en op het derde niveau met Romeinse cijfers.
- Het aantal Lijstitems per niveau is onbeperkt.
- Een Lijst heeft geen opschrift.

5.3 Specificatie van de Vrijetekststructuur

Zoals in paragraaf 5.1 is beschreven is de Vrijetekststructuur van STOP de tekststructuur die wordt gebruikt voor alle onderdelen van Regelingen die geen artikelen bevatten. Vrijetekststructuur komt in omgevingsdocumenten voor in alle onderdelen die geen Artikelstructuur kennen: alle delen van een besluit tot vaststelling of wijziging van een omgevingsdocument met Vrijetekststructuur en die delen van een besluit tot vaststelling of wijziging van een omgevingsdocument met Artikelstructuur die geen artikelen bevatten. Dit geldt ook voor bijlagen bij alle onderdelen, dus ook voor bijlagen bij het onderdeel dat de Artikelstructuur heeft. De specificaties van de tekstelementen van de Vrijetekststructuur worden in de navolgende paragrafen beschreven.

Opgemerkt wordt dat aan DSO-LV alleen tekstonderdelen worden doorgeleverd die in de Regeling zijn opgenomen. DSO-LV kan dus ook alleen die onderdelen tonen. Bijlagen die onlosmakelijk onderdeel zijn van het omgevingsdocument zelf, zoals bijlagen bij de regels of de beleidstekst, moeten dus in de Regeling zelf worden opgenomen om in DSO-LV getoond en gebruikt te kunnen worden.

5.3.1 Toelichting

De tekststructuren van STOP kennen structuurelementen, elementen met inhoud en de inhoud zelf. Structuurelementen zijn die elementen die de tekst structureren maar zelf geen inhoud bevatten; in de Vrijetekststructuur zijn dat Divisie en DivisieTekst. Het element met inhoud is Inhoud. Voorbeelden van de inhoud zelf zijn Alinea, Tabel en Figuur. In de navolgende tekst gebruiken we 'tekstelement' als term voor de drie elementsoorten tezamen. Er gelden enige specificaties, die tot een minimum beperkt zijn opdat bestuursorganen flexibel zijn om deze onderdelen zoveel mogelijk naar eigen inzicht vorm te geven. Daartoe kunnen Divisies hiërarchisch worden ingedeeld. Wel geldt daarbij de regel dat geen niveaus kunnen worden overgeslagen, bijvoorbeeld om een tekstgedeelte in de ene Divisie van het hoogste niveau op hetzelfde niveau te brengen als een tekstgedeelte van eenzelfde soort in een andere Divisie van het hoogste niveau, om die tekstgedeelten eenzelfde relatieve niveau te geven.

Opgemerkt wordt dat het in deze paragraaf gaat over het STOP-tekstmodel voor de Vrijetekststructuur en niet over IMOW-objecten die zijn bedoeld voor het deel van omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur dat de daadwerkelijke inhoud van het omgevingsdocument bevat. Het STOP-tekstmodel kent het structuurelement Divisie. In IMOW komt Divisie voor als objecttype. Ze zijn niet hetzelfde. Het STOP-structuurelement Divisie wordt gebruikt voor alle onderdelen van besluiten en regelingen die geen artikelen bevatten. Dat is ruimer dan het IMOW-object Divisie, dat alleen kan voorkomen in het inhoudelijke deel van een omgevingsdocument met Vrijetekststructuur.

5.3.2 Norm

Voor de tekstelementen van de onderdelen van de reactieve interventie die de Vrijetekststructuur hebben, gelden de volgende specificaties:

- Er zijn vier tekstelementen beschikbaar: Divisie, DivisieTekst, InleidendeTekst en Inhoud.
- Divisie en DivisieTekst zijn de structuurelementen die gebruikt worden voor de structurering van de tekstonderdelen met een Vrijetekststructuur. De opsteller kan desgewenst de tekst naar eigen inzicht hiërarchisch indelen in verschillende niveaus van Divisie. In de hiërarchische indeling van de Divisies kunnen geen niveaus worden overgeslagen. DivisieTekst is het structuurelement van het laagste hiërarchische niveau.
- Divisie bevat de volgende elementen:
 - Kop. Verplicht element. Komt 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen
 Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
 - Gereserveerd: leeg element waarmee bij weergave op overheid.nl de tekst 'Gereserveerd' wordt gegenereerd. Optioneel element, komt 0 of 1 keer voor. Dit element maakt het mogelijk om alvast een structuur neer te zetten die is voorbereid op toekomstige aanvullingen; het bevoegd gezag kan het element niet zelf vullen met eigen tekst. Met latere wijzigingsbesluiten kan het element Gereserveerd worden vervangen door een structuurelement met daadwerkelijke inhoud. Indien in een Divisie het element Gereserveerd wordt gebruikt mag in die Divisie geen van de elementen InleidendeTekst, Divisie of DivisieTekst voorkomen.
 - InleidendeTekst: element dat inleidende tekst op de Divisie bevat. Optioneel element, komt 0 of 1 keer voor. InleidendeTekst kan optioneel het element Kop bevatten en

bevat ten minste één van de tekstelementen die STOP daarvoor kent; alle tekstelementen voor InleidendeTekst zijn toegestaan. Indien in een Divisie het element InleidendeTekst wordt gebruikt:

- mag in die Divisie het element Gereserveerd niet voorkomen;
- moet in die Divisie ten minste één van de elementen Divisie of DivisieTekst voorkomen.
- Een verplichte keuze tussen:
 - Divisie (van een lagergelegen niveau)
 - DivisieTekst
- DivisieTekst is het structuurelement van het laagste niveau. Het kan voorkomen onder een Divisie; dat kan zowel binnen als buiten het Lichaam. Het kan ook voorkomen zonder Divisie en staat dan rechtstreeks onder het Lichaam van omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur of (buiten het Lichaam) rechtstreeks onder een van de elementen Bijlage, Motivering, Toelichting of Algemene Toelichting.
 - Let op: bij omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur is Divisie het koppelelement tussen de STOP- en de TPOD-standaard. De TPOD-standaard kent wel Divisie, maar kent DivisieTekst niet. Daarom is het annoteren met IMOW-objecten niet mogelijk bij DivisieTekst die rechtstreeks onder het Lichaam voorkomt. Annoteren van Divisie en van de tekst in DivisieTekst die onder een Divisie voorkomt is wel mogelijk.

Afhankelijk van die positie bevat DivisieTekst de volgende elementen:

- DivisieTekst die voorkomt onder een Divisie of rechtstreeks onder het Lichaam van omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur:
 - Kop:
 - Optioneel element wanneer er onder de Bijlage, Motivering, Toelichting of Algemene Toelichting slechts één element DivisieTekst voorkomt. Komt dan 0 of 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
 - Verplicht element wanneer er onder de Bijlage, Motivering, Toelichting of Algemene Toelichting meer dan één element DivisieTekst voorkomt. Komt dan 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
 - Een keuze tussen:
 - Gereserveerd: leeg element waarmee bij weergave op overheid.nl de tekst
 'Gereserveerd' wordt gegenereerd. Optioneel element, komt 0 of 1 keer voor.
 Dit element maakt het mogelijk om alvast een structuur neer te zetten die is
 voorbereid op toekomstige aanvullingen; het bevoegd gezag kan het element
 niet zelf vullen met eigen tekst. Met latere wijzigingsbesluiten kan het element
 Gereserveerd worden vervangen door een structuurelement met daadwerkelijke
 inhoud.
 - Inhoud: element dat de inhoud van de (beleids)tekst bevat. Verplicht element.
 Komt (per DivisieTekst) 1 keer voor. Het element Inhoud bevat ten minste één van de tekstelementen die STOP daarvoor kent; alle tekstelementen voor Inhoud zijn toegestaan.
- DivisieTekst die voorkomt rechtstreeks onder een van de elementen Bijlage,
 Motivering, Toelichting of Algemene Toelichting:
 - Kop. Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
 - Een keuze tussen:

- Gereserveerd: leeg element waarmee bij weergave op overheid.nl de tekst
 'Gereserveerd' wordt gegenereerd. Optioneel element, komt 0 of 1 keer voor.

 Dit element maakt het mogelijk om alvast een structuur neer te zetten die is
 voorbereid op toekomstige aanvullingen; het bevoegd gezag kan het element
 niet zelf vullen met eigen tekst. Met latere wijzigingsbesluiten kan het element
 Gereserveerd worden vervangen door een structuurelement met daadwerkelijke
 inhoud.
- Inhoud: element dat de inhoud van de Bijlage, Motivering, Toelichting of Algemene Toelichting bevat. Verplicht element. Komt (per DivisieTekst) 1 keer voor. Het element Inhoud bevat ten minste één van de tekstelementen die STOP daarvoor kent; alle tekstelementen voor Inhoud zijn toegestaan.

5.4 Bijlagen bij Besluit en Regeling

Er is informatie die onderdeel vormt van (een besluit tot vaststelling of wijziging van) een omgevingsdocument maar niet goed direct in het lichaam van besluit of regeling is op te nemen. Deze informatie wordt dan in een bijlage opgenomen (waarbij hier onder bijlage ook motivering en (algemene en/of artikelsgewijze) toelichting worden verstaan). Redenen daarvoor zijn functioneel (een artikelsgewijze toelichting heeft een eigen functie ten opzichte van de regels), leesbaarheid en vormgeving (denk aan lange lijsten en complexe tabellen). Ook kan een bijlage bestaan uit verwijzingen naar elders gepubliceerde (geografische) informatieobjecten of uit niet-tekstuele informatie.

Bijlagen kunnen worden gepubliceerd als:

- bijlage als onderdeel van de tekst in STOP-XML;
- informatieobject als bijlage.

5.4.1 Bijlage als onderdeel van de tekst in STOP-XML

Een bijlage die onderdeel is van de tekst wordt gecodeerd in XML overeenkomstig het STOP-tekstmodel voor Vrijetekststructuur dat is beschreven in paragraaf 5.3. Een bijlage die onderdeel is van de regeling wordt geconsolideerd, een bijlage die onderdeel is van het besluit wordt niet geconsolideerd. Een voorbeeld van een bijlage die onderdeel is van de (XML-)tekst is een bijlage met de opsomming van activiteiten die hoort bij een omgevingsplan-artikel over de functie Bedrijventerrein dat voor de toegelaten activiteiten verwijst naar de bijlage.

Een bijlage die uit tekst bestaat en onderdeel is van het besluit of de regeling wordt gecodeerd als een van de elementen Bijlage, Toelichting of Motivering. Een Motivering geeft een onderbouwing van een besluit en kan daarom alleen worden toegepast in de tekstmodellen voor Besluit en wordt dus niet geconsolideerd. De elementen Motivering en Toelichting kunnen ook zelf weer Bijlages bevatten. Deze bijlages worden als onlosmakelijk deel van de tekst van de Motivering of Toelichting beschouwd. De consolidatieregels voor Toelichting en Motivering gelden derhalve onverkort voor hun Bijlages.

5.4.2 Informatieobject als bijlage

Een bijlage die niet in XML via het STOP-tekstmodel gecodeerd kan worden, is in STOP een informatieobject. Een informatieobject is een zelfstandige entiteit die onderdeel is van het besluit of de regeling waarin het vastgesteld wordt, maar niet is opgenomen in de (XML-) tekst van besluit of regeling.

Naast het geografisch informatieobject, dat wordt beschreven in paragraaf 6.2.3.2 kent STOP het document-informatieobject, dat wordt gebruikt voor tekstuele bijlagen. Bekende voorbeelden zijn onderzoeksrapportages zoals een bodemrapport en een milieueffectrapport. De tekst van de bijlage wordt in de vorm van een PDF-document met het besluit meegegeven, gemodelleerd als document-informatieobject. Als de bijlage bekendgemaakt en/of geconsolideerd moet worden, moet het PDF-document voldoen aan de eisen van PDF/A-1a of PDF/A-2a. Bij een latere wijziging van het document-informatieobject moet het gehele document worden vervangen. STOP kent namelijk geen voorziening om een document-informatieobject te muteren.

5.5 Standaardindeling reactieve interventie

De reactieve interventie kent ten behoeve van een goede werking enige voorschriften voor de indeling. In de navolgende subparagrafen wordt dat toegelicht en wordt de norm geformuleerd die dit toepassingsprofiel op dit punt stelt.

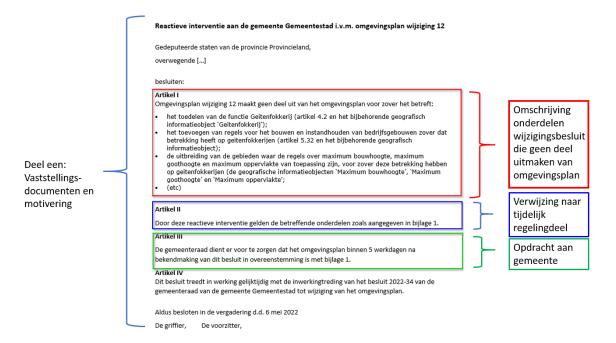
5.5.1 Toelichting

Om het concept 'tijdelijk deel van een regeling', als alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap, te laten werken stelt dit toepassingsprofiel enkele voorschriften voor de indeling van de reactieve interventie.

Zoals in paragraaf 4.1 is beschreven bestaat de reactieve interventie uit de volgende onderdelen:

- Deel één: vaststellingsdocumenten en motivering In dit deel staan de overwegingen van het bestuur die leiden tot het nemen van het besluit en de inhoudelijke onderbouwing van het besluit. Dit deel bevat een (globale) omschrijving van de onderdelen van het gemeentelijke wijzigingsbesluit die geen deel uitmaken van het omgevingsplan en een verwijzing naar het tijdelijk regelingdeel. Het bevat ook de opdracht aan de gemeente om te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in de geconsolideerde regeling van het omgevingsplan, met daarbij een termijn waarbinnen deze opdracht moet zijn uitgevoerd.
- Deel twee: tijdelijk regelingdeel met daarin de conditie en de regels voor het omgevingsplan
 - Dit deel heeft de Artikelstructuur. Het begint met een artikel dat de conditie van het tijdelijk regelingdeel vastlegt: een beschrijving in woorden van de verhouding tussen dit tijdelijk regelingdeel en de hoofdregeling. Het artikel met de conditie heeft geen label en geen nummer; het heeft verplicht het opschrift Voorrangsbepaling. Het artikel met de conditie wordt niet in een hoofdstuk ondergebracht.
 - Ten tweede staat in dit deel hoe de regels van (de hoofdregeling van) het omgevingsplan luiden door toedoen van de reactieve interventie. De regels zijn ondergebracht in een of meer hoofdstukken die volgen op de conditie. Waar nodig bevat het tijdelijk regelingdeel geografische informatieobjecten. Daarmee kan bijvoorbeeld het deel van de Locaties worden aangegeven waar een bepaalde regel uit het wijzigingsbesluit niet geldt. Het zijn geografische informatieobjecten die horen bij het tijdelijk regelingdeel; ze geven aan hoe de gemeente de Locaties in het omgevingsplan moet aanpassen en ze zijn niet bedoeld om door de gemeente te worden overgenomen in de verwerking van de reactieve interventie. Als het tijdelijk regelingdeel geografische informatieobjecten bevat, zijn in een bijlage de namen en identificatiecodes van de informatieobjecten opgenomen.

Figuur 7 toont deel één van de reactieve interventie, met voorbeeldteksten voor omschrijving van de onderdelen van het wijzigingsbesluit die geen deel uitmaken van het omgevingsplan en de opdracht aan de gemeente tot verwerking. Figuur 8 geeft een beeld van deel twee van de reactieve interventie; te zien zijn de conditie van het tijdelijk deel en de regels van het omgevingsplan zoals ze luiden door toedoen van de reactieve interventie. In het tijdelijk regelingdeel is te zien dat het instrument is opgezet in de Artikelstructuur.

Figuur 7 Schematische weergave van deel 1 van de reactieve interventie: vaststellingsdocument met voorbeeldteksten

Figuur 8 Schematische weergave van deel 2 van de reactieve interventie: tijdelijk regelingdeel met voorbeeldteksten

5.5.2 Norm

De reactieve interventie bestaat uit de volgende onderdelen:

- Deel één, vaststellingsdocumenten en motivering, met daarin in ieder geval de volgende onderdelen:
 - de (globale) omschrijving van de onderdelen van het gemeentelijke wijzigingsbesluit die geen deel uitmaken van het omgevingsplan;
 - de verwijzing naar het tijdelijk regelingdeel;
 - de opdracht aan de gemeente om te zorgen voor verwerking van de reactieve interventie in het omgevingsplan;
- Deel twee, het tijdelijk regelingdeel, met daarin de volgende onderdelen:
 - het tekstblok met de conditie van het tijdelijk regelingdeel: verplicht onderdeel dat in woorden de verhouding tussen dit tijdelijk regelingdeel en de hoofdregeling beschrijft; altijd in de vorm van een artikel zonder label en nummer, met het opschrift 'Voorrangsbepaling'; dit artikel wordt niet in een hoofdstuk ondergebracht;
 - de regels van het omgevingsplan zoals ze luiden door toedoen van de reactieve interventie, ondergebracht in een of meer hoofdstukken. Verplicht onderdeel. Waar nodig bevatten de regels een verwijzing naar een of meer geografische informatieobjecten bij het tijdelijk regelingdeel;
 - geografische informatieobjecten die horen bij het tijdelijk regelingdeel, waarmee gebieden kunnen worden vastgelegd waar een regel uit het omgevingsplan wel of juist niet werking heeft. Optioneel onderdeel;
 - een bijlage met de namen en identificatiecodes van de geografische informatieobjecten. Optioneel onderdeel.

5.6 Verwijzing

5.6.1 Toelichting

Een stuk tekst kan een verwijzing naar een ander tekstelement of ander document bevatten. Voorbeelden hiervan zijn:

- de verwijzing vanuit een begrip in een regel naar de begripsbepaling waarin dat begrip wordt gedefinieerd;
- de verwijzing vanuit een beleidsregel over de toepassing van een open norm naar de regel waarin de open norm is vastgelegd;
- de verwijzing vanuit een artikel naar de artikelsgewijze toelichting op dat artikel (en vice versa);
- de verwijzing vanuit een regel naar een wettelijke bepaling;
- de verwijzing vanuit een tekstelement in een omgevingsdocument met Vrijetekststructuur naar een ander tekstelement in datzelfde of een ander omgevingsdocument of in een ander besluit of regeling.

Het gaat hier om een simpele verwijzing; de verhouding tussen het ene tekstelement en het andere tekstelement of document is niet gekwalificeerd. Met de hier beschreven verwijzing wordt ook uitdrukkelijk niet de verwijzing vanuit een Juridische regel, Divisie of Tekstdeel naar een Locatie of een IMOW-object bedoeld.

Het model maakt het mogelijk de hier bedoelde verwijzing te maken. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de generieke XML-elementen IntRef (voor verwijzingen tussen tekstelementen binnen een omgevingsdocument) en ExtRef (voor verwijzingen vanuit een omgevingsdocument naar (tekstelementen in) andere documenten; dat kunnen omgevingsdocumenten maar ook andere typen documenten zijn). Een verwijzing kan

gemaakt worden naar een tekstelement in de reactieve interventie zelf, maar ook naar (een tekstelement in) een ander document.

5.6.2 Norm

Voor het maken van de verwijzing wordt gebruik gemaakt van de generieke XML-elementen IntRef (voor de verwijzing naar een ander tekstelement in hetzelfde document) en ExtRef (voor de verwijzing naar (tekstelementen in) een ander document).

6 Het Informatiemodel Omgevingswet

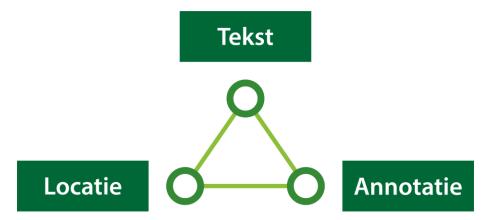
6.1 Inleiding

IMOW beschrijft vanuit informatiekundig én domeininhoudelijk perspectief de aspecten die van belang zijn voor het annoteren bij het opstellen van omgevingsdocumenten en ten behoeve van de informatieverschaffing in DSO-LV.

In dit hoofdstuk wordt de toepassing van IMOW voor de reactieve interventie toegelicht. Paragraaf 6.2 beschrijft de drie hoofdcomponenten van IMOW: tekst, locatie en annotatie. Paragraaf 6.3 bevat het IMOW-UML-klassediagram voor de reactieve interventie met een korte toelichting op het diagram en een beschrijving van de toepassing op de reactieve interventie. Paragraaf 6.4 beschrijft in detail de IMOW-objecten en hun attributen en de toepassing van het annoteren met die objecten op de reactieve interventie. In paragraaf 6.5 tot slot wordt het niveau van annoteren beschreven.

Daar waar in dit hoofdstuk de naam van een IMOW-object gebruikt wordt, wordt die naam met een hoofdletter geschreven. De namen van attributen van objecten worden cursief gedrukt.

6.2 De drie hoofdcomponenten van IMOW: tekst, locatie en annotatie

Figuur 9 De hoofdcomponenten van IMOW

Bovenstaande figuur toont de drie hoofdcomponenten van IMOW in hun samenhang. IMOW is een model waarmee van tekst kan worden vastgelegd op welke locatie deze geldig is en aan tekst en locatie met behulp van annotaties gegevens kunnen worden toegevoegd. Die gegevens maken tekst en locatie machineleesbaar waardoor ze bekendgemaakt kunnen worden, betekenisvol in een viewer weergegeven kunnen worden en waardoor onderdelen geselecteerd en bevraagd kunnen worden. Het vervolg van deze paragraaf beschrijft deze drie componenten in grote lijnen. In paragraaf 6.4 worden ze in detail beschreven. Benadrukt wordt dat IMOW alleen van toepassing is op het inhoudelijke deel van omgevingsdocumenten, oftewel het onderdeel dat de artikelen respectievelijk de beleidsteksten bevat.

6.2.2 Tekst

Zoals in hoofdstuk 5 al is beschreven kent STOP twee soorten tekststructuur: Artikelstructuur en Vrijetekststructuur. In het STOP-tekstmodel is Artikelstructuur de tekststructuur voor het lichaam van een regeling die is opgebouwd uit één of meer artikelen en is Vrijetekststructuur de tekststructuur die wordt gebruikt voor die onderdelen van regelingen die geen artikelen bevatten.

IMOW maakt eveneens onderscheid tussen de Artikelstructuur en de Vrijetekststructuur. Het verschil met STOP is dat IMOW alleen wordt toegepast op het lichaam van omgevingsdocumenten, oftewel de delen 2 van besluiten tot vaststelling of wijziging van omgevingsdocumenten. IMOW wordt dus niet toegepast op de overige onderdelen, zoals vaststellingsdocumenten, motivering, artikelsgewijze toelichting en bijlagen. Twee voorbeelden: IMOW wordt wel toegepast op de regels van de omgevingsverordening maar niet op de motivering die onderdeel vormt van het besluit, wel op de beleidsteksten in de omgevingsvisie maar niet op een eventuele bijbehorende zienswijzennota of participatieverslag.

Voor tekst met Artikelstructuur onderscheidt IMOW de objecten Regeltekst en Juridische regel (beschreven in subparagraaf 6.2.2.1), voor het lichaam van omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur heeft IMOW de objecten Divisie en Tekstdeel (de onderwerpen van subparagraaf 6.2.2.2).

6.2.2.1 Regeltekst en Juridische regel

Regeltekst is de IMOW-term voor de kleinste zelfstandige eenheid van (een of meer) bij elkaar horende Juridische regels in een omgevingsdocument met Artikelstructuur: artikel en lid. De Regeltekst is in een tekst concreet aan te wijzen. Juridische regel is een abstract concept waarmee een regel met juridische werkingskracht wordt beschreven. Juridische regel wordt gebruikt om aan verschillende onderdelen van een Regeltekst locaties en annotaties met domeinspecifieke IMOW-objecten te kunnen koppelen.

Regeltekst bevat altijd ten minste één Juridische regel; wanneer dat gewenst is kan Regeltekst meerdere Juridische regels bevatten. In een Regeltekst met meerdere Juridische regels zijn de individuele Juridische regels minder makkelijk als zelfstandige eenheden te identificeren. Bij bevraging in bijvoorbeeld DSO-LV zal altijd de volledige Regeltekst als resultaat worden weergegeven en niet de individuele Juridische regel.

Een voorbeeld waarin een Regeltekst één Juridische regel bevat:

Artikel 3.15 Aanwezigheid afscheiding

Een voor personen bestemde vloer heeft bij een rand een afscheiding als die rand meer dan 1,5 m hoger ligt dan een aansluitende vloer, het aansluitende terrein of het aansluitende water.

Figuur 4 Regeltekst met één Juridische regel

Twee voorbeelden waarin een Regeltekst meerdere juridische regels bevat:

Artikel 2.10 Activiteiten die zonder vergunning of melding zijn toegestaan

Daar waar aan een locatie de functie 'Centrumgebied' is toegedeeld is het in ieder
geval toegestaan om de volgende activiteiten te verrichten:

- a. het exploiteren van een bedrijf;
- het exploiteren van een speelautomatenhal, uitsluitend ter plaatse van het werkingsgebied 'exploiteren speelautomatenhal'.

Figuur 5 Regeltekst met meerdere Juridische regels, omgevingsplan

In het voorbeeld van Figuur 5 kunnen de volgende Juridische regels worden onderscheiden:

JR1: Daar waar aan een locatie de functie 'Centrumgebied' is toegedeeld is het toegestaan om de activiteit 'het exploiteren van een bedrijf' te verrichten.

JR2: Daar waar aan een locatie de functie 'Centrumgebied' is toegedeeld is het toegestaan om de activiteit 'het uitoefenen van detailhandel' te verrichten.

Artikel 7.10 Sloopmelding

Het is verboden een bouwwerk of gedeelte daarvan te slopen als daarbij asbest wordt verwijderd of de hoeveelheid sloopafval naar redelijke inschatting meer dan 10 m³ bedraagt, zonder dit ten minste vier weken voor het begin van de sloopwerkzaamheden te melden.

Figuur 6 Regeltekst met meerdere Juridische regels, AMvB

In het voorbeeld van Figuur 6 is het mogelijk de volgende Juridische regels te onderscheiden:

JR1: Het is verboden een bouwwerk of gedeelte daarvan te slopen als daarbij asbest wordt verwijderd, zonder dit ten minste vier weken voor het begin van de sloopwerkzaamheden te melden.

JR2: Het is verboden een bouwwerk of gedeelte daarvan te slopen als de hoeveelheid sloopafval naar redelijke inschatting meer dan 10 m3 bedraagt, zonder dit ten minste vier weken voor het begin van de sloopwerkzaamheden te melden.

Het is niet verplicht om een Regeltekst in meerdere Juridische regels onder te verdelen.

6.2.2.2 Divisie en Tekstdeel

Voor het onderdeel van omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur dat de daadwerkelijke inhoud van het omgevingsdocument bevat, onderscheidt IMOW de objecttypen Divisie en Tekstdeel. Divisie is de kleinste zelfstandige eenheid van tekst. Tekstdeel is een abstract concept waarmee een deel van een tekst wordt beschreven. Tekstdeel wordt gebruikt om aan verschillende onderdelen van een Divisie Locaties en annotaties met domeinspecifieke IMOW-objecten te kunnen koppelen. Een Divisie bevat altijd ten minste één Tekstdeel; wanneer dat gewenst is kan een Divisie meerdere Tekstdelen bevatten.

Let op dat het STOP-tekstmodel het structuurelement Divisie kent en IMOW het objecttype Divisie. Ze zijn niet hetzelfde. Het STOP-structuurelement Divisie wordt gebruikt voor alle onderdelen van besluiten en regelingen die geen artikelen bevatten. Dat is ruimer dan het

IMOW-object Divisie, dat alleen kan voorkomen in het inhoudelijke deel van een omgevingsdocument met Vrijetekststructuur.

6.2.3 Locatie

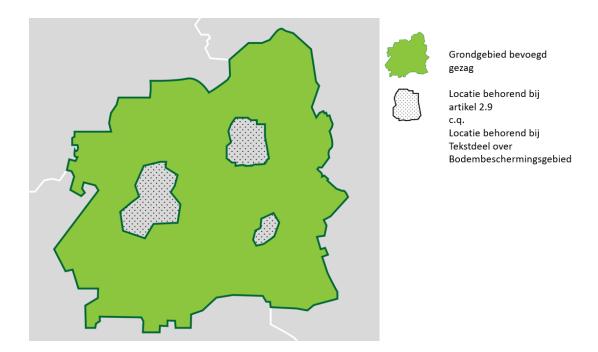
6.2.3.1 Werkingsgebied en Locatie

In de toelichtingen op Omgevingswet en Omgevingsbesluit wordt de term werkingsgebied gebruikt voor het gebied waar een regel zijn werking heeft. IMOW maakt ook gebruik van de term werkingsgebied. In de praktijk bestaat het werkingsgebied van een Regeltekst niet altijd uit één aaneengesloten gebied, maar vaak uit meerdere gebieden en soms ook uit punten of lijnen. IMOW gebruikt voor de afzonderlijke onderdelen van het werkingsgebied van een Regeltekst het object Locatie, dat de coördinaten bevat die het gebied begrenzen. Het werkingsgebied van de Regeltekst bestaat dus uit de optelling van alle Locaties van de Juridische regels die samen de Regeltekst vormen. Uit het juridisch systeem volgt dat van iedere Regeltekst duidelijk moet zijn waar deze geldt. Iedere Regeltekst heeft daarom verplicht een werkingsgebied en dus ook één of meer Locaties.

IMOW kent het werkingsgebied in de vorm van de relatie tussen de Regeltekst en de Locatie(s) van die Regeltekst, of, als de Regeltekst uit meerdere Juridische regels bestaat, alle Locaties van de Juridische regels in de Regeltekst. IMOW noemt de relatie tussen Regeltekst en Locatie(s) werkingsgebied. Deze relatie wordt door LVBB en in DSO-LV afgeleid, het bevoegd gezag hoeft geen afzonderlijke geometrie voor het werkingsgebied aan te leveren.

Locatie komt ook voor in het lichaam van omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur. Het wordt gebruikt om het gebied vast te leggen waarover een Tekstdeel gaat. Net als bij de Regeltekst wordt de optelling van alle Locaties van de Tekstdelen die samen de Divisie vormen werkingsgebied genoemd. Ook hier geldt dat de relatie door LVBB en in DSO-LV wordt afgeleid en het bevoegd gezag geen afzonderlijke geometrie voor het werkingsgebied hoeft aan te leveren.

Figuur 10 laat een voorbeeld zien: een artikel uit een omgevingsdocument met Artikelstructuur respectievelijk een Tekstdeel uit een omgevingsdocument met Vrijetekststructuur heeft drie Locaties die samen het werkingsgebied van dat artikel of Tekstdeel vormen.

Figuur 10 Drie Locaties die samen een werkingsgebied vormen

Ook uit de tekst van Juridische regel of Tekstdeel moet duidelijk blijken welke Locatie er bij hoort. Daarom wordt in de tekst een tekstuele verwijzing opgenomen naar de Locatie. Dit is een mensleesbare term of frase waarmee de Locatie wordt aangeduid, waaruit een lezer kan begrijpen waar de Locatie betrekking op heeft. In het object Locatie wordt de tekstuele verwijzing in de vorm van het attribuut *noemer* vastgelegd.

Met het IMOW-objecttype Locatie wordt de begrenzing vastgelegd van het gebied waarover een Juridische regel of een Tekstdeel gaat. Het kan wenselijk zijn om in een Juridische regel of een Tekstdeel een onderdeel van zo'n gebied in woorden te beschrijven, bijvoorbeeld met een geografische of vergelijkbare term (in het Stadspark, op de Veluwe, in ieder hoekpand), zonder de begrenzing van zo'n gebied of gebieden vast te leggen. LVBB en DSO-LV kunnen de ligging van zo'n in woorden beschreven gebied niet afleiden en ook niet tonen. Zij weten immers niet waar het Stadspark is of waar de hoekpanden zijn. Bij zo'n Juridische regel of Tekstdeel worden in zo'n geval de Locaties getoond die het werkingsgebied vormen van de Regeltekst of de Divisie waarin die Juridische regel of dat Tekstdeel voorkomt. Het wordt dan aan de lezer overgelaten om te interpreteren waar de regel wel en niet werking heeft.

In IMOW wordt Locatie niet alleen gekoppeld aan de Juridische regel of het Tekstdeel, maar ook aan de domeinspecifieke objecttypen Activiteit (via ActiviteitLocatieaanduiding), Omgevingswaarde, Omgevingsnorm en de verschillende typen Gebiedsaanwijzing. Met Locatie wordt vastgelegd waar de domeinspecifieke objecttypen van toepassing zijn. Locatie en de toepassing ervan worden in detail beschreven in paragraaf 6.4.3.

6.2.3.2 Vastleggen van Locatie met geografisch informatieobject

In besluiten en regelingen kan informatie worden vastgelegd die niet op een begrijpelijke manier in tekst te beschrijven is. De geometrische begrenzing van Locatie is daar een voorbeeld van; gedacht kan ook worden aan een geluidsfragment. STOP gebruikt het informatieobject als bedoeld in Aanwijzing 3.50 van de Aanwijzingen voor de regelgeving (waarin de voorwaarden staan waar verwijzingen naar informatie op internet aan moeten

voldoen) om dergelijke informatie op een juridisch juiste manier vast te leggen en er vanuit de tekst van een besluit naar te verwijzen. Een informatieobject dat de geometrische begrenzing van een of meer Locaties vastlegt wordt een geografisch informatieobject genoemd.

Een informatieobject is een op zichzelf staand object voor het opslaan en via internet ontsluiten van de niet op een begrijpelijke manier in tekst te beschrijven informatie.

In de tekst moet met een tekstuele aanduiding worden verwezen naar het geografisch informatieobject. Daardoor wordt de inhoud ervan onderdeel van besluit en regeling. Voor die tekstuele aanduiding wordt de naam van het geografisch informatieobject c.q. de noemer van de Locatie gebruikt. Met deze tekstuele aanduiding van geografisch informatieobject en Locatie kan een lezer begrijpen op welke locatie de tekst betrekking heeft. De systematiek waarmee informatieobjecten machineleesbaar worden vastgelegd en de manier waarop in besluit en regeling naar het informatieobject wordt verwezen zorgen er voor dat:

- de informatie permanent via de verwijzing is terug te vinden;
- de informatie met algemeen beschikbare software op een voor de mens begrijpelijke manier gepresenteerd kan worden;
- de onveranderlijkheid van het informatieobject voldoende is gewaarborgd. STOP bevat de eisen waaraan een geografisch informatieobject moet voldoen. Deze eisen zorgen voor de borging van de juridische bestendigheid van de geografische informatieobjecten.

Het informatieobject is geen onderdeel of bijlage bij de tekst van het besluit, maar is een zelfstandige entiteit. Het wordt tegelijk met het besluit in het publicatieblad van het betreffende bevoegd gezag op officielebekendmakingen.nl gepubliceerd. Door in de tekst van het besluit naar het informatieobject te verwijzen krijgt het informatieobject juridische status.

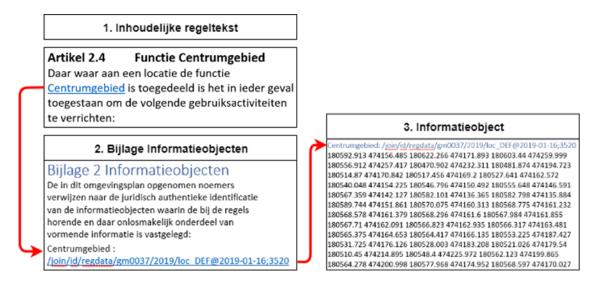
Voor de bekendmaking van omgevingsdocumenten is het verplicht om de Locatie of Locaties die het werkingsgebied van Juridische regel of Tekstdeel vormen, vast te leggen in een geografisch informatieobject. Het in de tekst van omgevingsdocumenten juridisch juist verwijzen naar het geografisch informatieobject gebeurt als volgt:

- In de tekst van de Juridische regel of het Tekstdeel wordt de tekstuele aanduiding van Locatie en geografisch informatieobject opgenomen.
- De Locatie wordt vastgelegd in een geografisch informatieobject.
- In het Locatie-object wordt de tekstuele aanduiding opgenomen in de vorm van de noemer.
- In de besluitbijlage Informatieobjecten wordt de tekstuele aanduiding (van de verwijzing naar het geografisch informatieobject) opgenomen op een manier vergelijkbaar met een begrip en zijn definitie: bij wijze van definitie komt achter de tekstuele aanduiding de volledige identificatie van het geografisch informatieobject.

De constructie met een tekstuele aanduiding in de lopende tekst waarna in de bijlage de aanduiding wordt gekoppeld aan de volledige identificatie van het geografisch informatieobject zorgt ervoor dat de lopende tekst goed leesbaar blijft, maar dat tevens de unieke identificatie van het geografisch informatieobject, waarmee de inhoud van het geografisch informatieobject altijd te vinden is, leesbaar in het besluit en de regeling te vinden is.

Het is praktisch wanneer de tekstuele aanduiding in de Juridische regel of het Tekstdeel wordt vormgegeven als link naar de betreffende tekstuele aanduiding in de bijlage met geografische informatieobjecten.

Figuur 11 laat een voorbeeld van deze verwijzing zien in een Juridische regel; Figuur 12 laat een voorbeeld zien van deze verwijzing in een Tekstdeel:

Figuur 11 Tekstuele aanduiding en informatieobject in omgevingsdocument met Artikelstructuur

Figuur 12 Tekstuele aanduiding en informatieobject in omgevingsdocument met Vrijetekststructuur

Een geografisch informatieobject kan door meerdere regelingen en/of besluiten worden gebruikt. In het besluit wordt immers verwezen naar (de identificatie van) het geografisch informatieobject. Dat maakt het ook mogelijk om te verwijzen naar een geografisch informatieobject van het eigen bevoegd gezag dat voor een ander instrument is gecreëerd of naar een geografisch informatieobject van een ander bevoegd gezag. Voorwaarde is uiteraard dat het geografisch informatieobject voldoet aan de in STOP vastgelegde eisen aan een geografisch informatieobject.

De verwijzing naar een geografisch informatieobject kan statisch of dynamisch zijn. Bij een statische verwijzing wordt verwezen naar een specifieke versie van het geografisch informatieobject. Bij een dynamische verwijzing wordt versie-onafhankelijk verwezen naar een geografisch informatieobject. Wanneer dynamisch wordt verwezen naar een geografisch informatieobject van een ander bevoegd gezag is het mogelijk dat de Locatie van een regel wijzigt zonder dat het verwijzende bevoegde gezag daarover een besluit heeft genomen. Bij de keuze tussen dynamisch en statisch verwijzen naar een geografisch informatieobject dienen deze gevolgen afgewogen te worden.

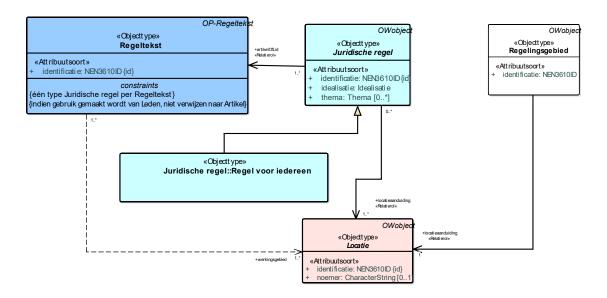
6.2.4 Annotatie

De STOP/TPOD-standaarden maken het voor bevoegde gezagen mogelijk om zich te beperken tot het verbinden van Juridische regels of Tekstdelen met Locaties. Een computer weet dan dat beide bij elkaar horen maar kan geen verdere betekenis aan die relatie geven en kan de Locaties ook niet op een voor de mens betekenisvolle manier op een kaart weergeven.

Dat kan wel met het in paragraaf 3.4 al kort beschreven mechanisme annoteren: het toevoegen van gegevens aan besluiten en regelingen of onderdelen daarvan die de besluiten en regelingen machineleesbaar maken. Annoteren zorgt er voor dat het besluit of de regeling gestructureerd bevraagbaar is en dat Locaties en andere gegevens op een kaart weergegeven worden. Het annoteren kan ook helpen bij het verbinden van toepasbare regels, oftewel vragenbomen, aan regels en Locaties. In de volgende paragrafen wordt het annoteren van omgevingsdocumenten met IMOW-objecten toegelicht. Daarnaast gelden specificaties vanuit STOP. Die worden in de STOP-documentatie beschreven.

6.3 Het IMOW-UML-diagram voor de reactieve interventie

Figuur 13 toont het volledige IMOW-diagram in UML voor het tijdelijk regelingdeel van de reactieve interventie.

Figuur 13 UML-klassediagram van IMOW toegepast op de reactieve interventie

In het diagram zijn in blauw de tekstobjecten weergegeven. Regeltekst en Juridische regel staan daarin centraal. In roze is Locatie met zijn verschijningsvormen weergegeven. In het model is aangegeven welke waardelijsten van toepassing zijn. In paragraaf 6.4 worden de objecten in detail beschreven.

De tekst van het tijdelijk regelingdeel van de reactieve interventie kan worden geannoteerd met de IMOW-objecttypen Regeltekst (zie paragraaf 6.4.1) en Juridische regel (zie paragraaf 6.4.2). De Juridische regel bij de reactieve interventie is altijd van het type Regel voor iedereen. Iedere Juridische regel moet met een Locatie (zie paragraaf 6.4.3) verbonden worden. Op die manier is het mogelijk om vanuit de kaart in DSO-LV de reactieve interventie te vinden. Anders dan de meeste andere omgevingsdocumenten kan de reactieve interventie niet geannoteerd worden met de domeinspecifieke IMOW-objecten, oftewel met Activiteit, Omgevingswaarde, Omgevingsnorm en de verschillende typen Gebiedsaanwijzing. Het volledige gebied waar de reactieve interventie over gaat moet worden vastgelegd met het objecttype Regelingsgebied dat in paragraaf 6.4.5 wordt beschreven. Het objecttype Regelingsgebied krijgt per type omgevingsdocument een standaardweergave. Dit zorgt er voor dat het gebied waarover de reactieve interventie gaat, op een visueel onderscheidende manier wordt weergegeven in de viewer van DSO-LV.

6.4 Annoteren met IMOW-objecten: objecten en attributen

Deze paragraaf beschrijft hoe het annoteren met IMOW-objecten in zijn werk gaat. De objecten, de bijbehorende attributen en waardelijsten worden gedetailleerd toegelicht. Ieder onderdeel wordt volgens een vast stramien beschreven. Het begint met een toelichting op de toepassing: waarvoor en wanneer wordt het object of attribuut in de praktijk gebruikt. Daarna volgt een definitie van het object, om precies aan te geven waar het over gaat. In de volgende subparagraaf wordt aangegeven wat het doel van het objecttype is, met andere woorden: wat is het resultaat, wat levert de extra inspanning van het annoteren met dit object op? Vervolgens wordt de norm gesteld. Deze subparagraaf begint steeds met een uitsnede van het IMOW-diagram met daarin die objecten en relaties die relevant zijn. De norm somt de attributen op die horen bij dit IMOW-object, waarbij wordt aangegeven of het attribuut verplicht of optioneel is, hoe vaak het attribuut kan of moet voorkomen, of er een waardelijst voor het attribuut bestaat en of er constraints, oftewel voorwaarden voor de toepassing, gelden. De daaropvolgende subparagraaf geeft een toelichting op de attributen, de waardelijsten en de eventuele constraints die samen de norm vormen.

6.4.1 Objecttype Regeltekst

6.4.1.1 Toelichting op de toepassing

Regeltekst is de STOP/TPOD-term voor de kleinste *zelfstandige* eenheid van ordening en informatie in een tekst met Artikelstructuur: artikel en lid. Regeltekst bevat altijd ten minste één Juridische regel; wanneer dat nodig is kan Regeltekst meerdere Juridische regels bevatten. Iedere Regeltekst heeft een werkingsgebied-relatie met Locatie, waarmee wordt aangegeven waar een Regeltekst zijn werking heeft.

Bij de Regeltekst kan als extra informatie worden aangegeven of de Regeltekst een bijzondere relatie met een andere Regeltekst heeft. Bij de reactieve interventie kan daarmee een relatie worden gelegd met het artikel in de hoofdregeling van het omgevingsplan waarvan het artikel in het tijdelijk regelingdeel aangeeft hoe het luidt na inwerkingtreden van de reactieve interventie.

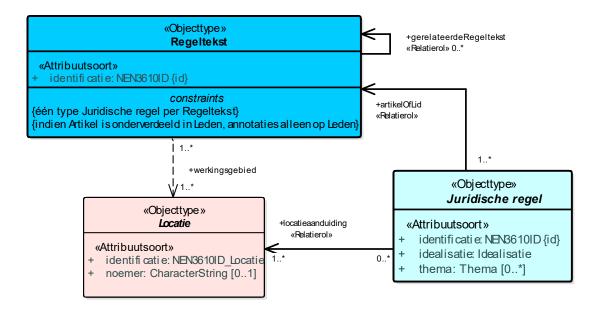
6.4.1.2 Definitie

Regeltekst is de kleinste zelfstandige eenheid van (een of meer) bij elkaar horende Juridische regels in (het lichaam van) omgevingsdocumenten met Artikelstructuur, te weten een artikel of een lid.

6.4.1.3 Doel

Doel van het objecttype Regeltekst is het leggen van de verbinding tussen de Juridische regel uit het Omgevingswet-domein en het artikel of lid uit STOP.

6.4.1.4 Norm

Figuur 7 Uitsnede uit IMOW-diagram voor objecttype Regeltekst

Regeltekst kent de volgende attributen:

- *identificatie*: de unieke identificatie waaronder elk object van dit type bekend is. Identificatie conform datatype NEN3610-ID. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- gerelateerdeRegeltekst: de verwijzing van een specifieke Regeltekst naar een andere Regeltekst die aangeeft dat er een bijzondere relatie bestaat tussen die twee Regelteksten. Optioneel attribuut. Komt zo vaak voor als gewenst.

Regeltekst kent geen waardelijsten.

Regeltekst kent de volgende constraints:

- één type Juridische regel per Regeltekst; constraint geldig op het niveau van Artikel: alle Juridische regels in een Artikel en alle Juridische regels in alle Leden van een Artikel moeten van hetzelfde type zijn;
- indien Artikel is onderverdeeld in Leden, annotaties alleen op Leden.

6.4.1.5 Toelichting op de norm

Attributen

gerelateerdeRegeltekst: een Regeltekst kan in een bijzondere relatie tot een andere Regeltekst staan waardoor het van belang is dat de gebruiker ook de andere Regeltekst leest of althans daarop wordt geattendeerd. Het is wenselijk om in het tijdelijk regelingdeel van een reactieve interventie gebruik te maken van *gerelateerdeRegeltekst* om daarmee een relatie te leggen met het artikel in de hoofdregeling van het omgevingsplan waarvan het artikel in het tijdelijk regelingdeel aangeeft hoe het luidt na inwerkingtreden van de reactieve interventie.

In de uitsnede van het diagram is ook de relatie werkingsgebied te zien. Deze relatie is de verwijzing van een specifieke Regeltekst naar (de identificatie van) de bijbehorende Locatie(s). De relatie is in een onderbroken lijn weergegeven omdat het een conceptuele relatie is. De relatie is impliciet inbegrepen in de relatie tussen Regeltekst, Juridische regel en Locatie en geeft aan wat het werkingsgebied van de Regeltekst is: het gebied waar het Artikel of Lid zijn werking heeft. De *relatie* wordt afgeleid door LVBB en in DSO-LV waarbij de som van de locaties van de onderliggende Juridische regels wordt gebruikt. Het is dus niet zo dat het bevoegd gezag ook nog een afzonderlijke geometrie voor het werkingsgebied moet aanleveren.

Regeltekst kent geen waardelijsten.

Constraints

- 'één type Juridische regel per Regeltekst: deze constraint betekent dat alle Juridische regels in een Regeltekst van hetzelfde type moeten zijn. Aangezien bij de reactieve interventie slechts een type Juridische regel gebruikt kan worden, heeft deze constraint geen verdere betekenis.
- indien Artikel is onderverdeeld in Leden, annotaties alleen op Leden: deze constraint houdt in dat als een Artikel is onderverdeeld in Leden, de annotaties alleen mogen verwijzen naar de Leden en niet naar het Artikel, oftewel annotaties worden dan alleen op Lid-niveau toegepast. Deze constraint heeft ook tot gevolg dat als een Artikel is onderverdeeld in Leden, alleen de Leden kunnen worden geannoteerd als Regeltekst en Artikel niet.

6.4.2 Objecttype Juridische regel

6.4.2.1 Toelichting op de toepassing

Juridische regel is een conceptuele constructie, die in IMOW wordt gebruikt om verschillende onderdelen van een Regeltekst, bijvoorbeeld de onderdelen van een Lijst of de verschillende activiteiten die in een Regeltekst worden genoemd, een eigen Locatie te kunnen geven. Ook maakt Juridische regel het mogelijk om verschillende onderdelen van een Regeltekst een eigen thema te geven. Juridische regel is altijd onderdeel van een Regeltekst en, zoals we in paragraaf 6.4.1 al hebben gezien, Regeltekst kan meerdere Juridische regels bevatten. In een Regeltekst met meerdere Juridische regels is een individuele Juridische regel minder makkelijk als zelfstandige eenheid te identificeren.

Bij de Juridische regel moet worden aangegeven hoe nauwkeurig het bevoegd gezag de Locatie van die Juridische regel bedoeld heeft en hoe Locatie geïnterpreteerd moet worden. Een Locatie kan exact bedoeld zijn, maar ook indicatief. Een voorbeeld van dat laatste is als een grens met een formule berekend is; de grens houdt dan geen rekening met de situering van objecten als woningen e.d. terwijl dat in de interpretatie wel zou moeten. Ook kan een Locatie in een omgevingsdocument bedoeld zijn als indicatie of zoekzone voor de plek voor een toekomstige ontwikkeling: pas later wordt de daadwerkelijke plek bepaald.

In zijn algemeenheid heeft Juridische regel drie typen: Regel voor iedereen, Instructieregel en Omgevingswaarderegel. In het geval van de reactieve interventie kan alleen gebruik

gemaakt worden van het type Regel voor iedereen. Om die reden worden de typen hier niet verder besproken.

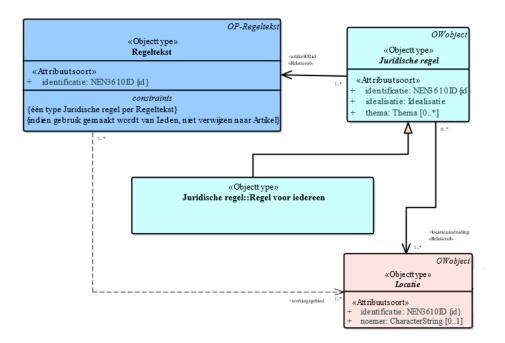
6.4.2.2 Definitie

Juridische regel is het objecttype, te gebruiken in die onderdelen van omgevingsdocumenten die de Artikelstructuur hebben, dat een regel met juridische werkingskracht beschrijft.

6.4.2.3 Doel

Voor de reactieve interventie is het enige doel van het objecttype Juridische regel het kunnen verbinden van verschillende onderdelen van een Regeltekst met eigen Locaties.

6.4.2.4 Norm

Figuur 8 Uitsnede uit IMOW-diagram voor objecttype Juridische regel

Juridische regel kent de volgende attributen en waardelijsten:

- *identificatie*: de unieke identificatie waaronder elk object van dit type bekend is. Identificatie conform datatype NEN3610-ID. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- *idealisatie*: attribuut dat vastlegt op welke manier de begrenzing van Locatie voor deze Juridische regel geïnterpreteerd moet worden en door het bevoegd gezag bedoeld is. Te kiezen uit de limitatieve waardelijst 'Idealisatie'. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- thema: de naam van het thema van de Juridische regel. Het bevoegd gezag is vrij in de keuze van de naam van het thema, waarbij gebruik gemaakt kan worden van de uitbreidbare waardelijst 'Thema'. Optioneel attribuut. Komt zo vaak voor als gewenst.
- locatieaanduiding: de verwijzing van een specifieke Juridische regel naar (de identificatie
 van) de bijbehorende Locatie(s); attribuut dat een of meer specifieke Locatie(s) aanduidt
 waar deze Juridische regel van toepassing is. Verplicht attribuut. Komt ten minste 1 keer
 voor.
- artikelOfLid: de verwijzing van een specifieke Juridische regel naar de Regeltekst oftewel
 het artikel of lid waar de Juridische regel onderdeel van is. Verplicht attribuut. Komt 1
 keer voor.

In zijn algemeenheid kent Juridische regel drie typen. Het enige type dat bij de reactieve interventie kan worden gebruikt is het type Regel voor iedereen. Dit type heeft geen nadere specificaties.

6.4.2.5 Toelichting op de norm

Attributen en waardelijsten

- idealisatie: attribuut dat aangeeft op welke manier de begrenzing van Locatie voor een Juridische regel door het bevoegd gezag bedoeld is: is het een exacte of een indicatieve afbakening? Het attribuut idealisatie is in IMOW gepositioneerd als attribuut van Juridische regel. Dat lijkt misschien vreemd omdat het informatie geeft over de gewenste interpretatie van Locatie. Toch hoort idealisatie bij Juridische regel omdat het vertelt hoe de Locatie voor déze Juridische regel geïnterpreteerd moet worden. Op deze manier is het mogelijk om dezelfde Locatie ook voor een andere Juridische regel te (her)gebruiken en voor die Juridische regel een andere idealisatie te geven. De waardelijst 'Idealisatie' kent twee waarden: exact en indicatief. Hiermee kan worden aangegeven of de begrenzing van Locatie voor deze Juridische regel exact of indicatief bedoeld is. Wanneer wordt gekozen voor de waarde indicatief geeft dat alleen aan dat de begrenzing indicatief bedoeld is. Met idealisatie wordt niet vastgelegd met welke marge de indicatieve begrenzing bedoeld is.
- thema: attribuut dat kernachtig de grondgedachte van de Juridische regel weergeeft. Vaak aanduiding van het sectorale aspect waar de Juridische regel over gaat. Het bevoegd gezag kan zelf een naam voor thema kiezen. Per Juridische regel kunnen net zoveel thema's worden toegevoegd als gewenst is. Om harmonisatie tussen bevoegde gezagen en tussen instrumenten te bevorderen is er een uitbreidbare waardelijst voor thema. thema is een attribuut en geen object. Het kent daardoor geen eigen weergave. Met het attribuut thema kan het thema van een Juridische regel worden aangegeven. thema kan bijvoorbeeld worden gebruikt om alle Juridische regels over een bepaald thema in eenzelfde omgevingsdocument te selecteren, of om van verschillende omgevingsdocumenten de Juridische regels en/of Tekstdelen met hetzelfde thema te selecteren. Afhankelijk van de functionaliteit die een viewer biedt is het vervolgens ook mogelijk om de Locaties van alle Juridische regels en/of Tekstdelen op een kaartbeeld weer te geven.
- locatieaanduiding: attribuut dat de verwijzing bevat naar de identificatie van de Locatie(s) die bij de Juridische regel horen én aangeeft wat de betekenis van die Locatie(s) is voor het object waar het bij hoort; in dit geval voor Juridische regel. Dit attribuut legt dus vast dat deze Locatie(s) de locatie(s) is (zijn) waar deze Juridische regel van toepassing is. Iedere Juridische regel heeft een verwijzing naar één of meer Locaties. Ook de objecten ActiviteitLocatieaanduiding, Omgevingsnorm, Omgevingswaarde en (de verschillende typen) Gebiedsaanwijzing hebben een verwijzing naar één of meer Locaties. Op deze manier is van iedere Juridische regel, ongeacht het object of de objecten waarmee het is geannoteerd, duidelijk voor welke Locatie(s) deze geldt. Doordat ieder specifiek voorkomen van de objecten ActiviteitLocatieaanduiding, Omgevingsnorm, Omgevingswaarde en (de verschillende typen) Gebiedsaanwijzing ook zelf een verwijzing naar één of meer Locaties heeft, kan van iedere Activiteit ActiviteitLocatieaanduiding-combinatie, Omgevingsnorm, Omgevingswaarde en Gebiedsaanwijzing worden getoond voor welke Locatie(s) deze geldt, onafhankelijk van de Juridische regels waarin hij geldt.
- artikelOfLid: attribuut voor de verwijzing van een Juridische regel naar de identificatie van de Regeltekst oftewel het artikel of lid waarin de Juridische regel voorkomt.

6.4.3 Objecttype Locatie

6.4.3.1 Toelichting op de toepassing

Het IMOW-object Locatie geeft aan waar een Juridische regel van toepassing is. De optelling van alle Locaties van alle Juridische regels in een Regeltekst vormt het werkingsgebied van de Regeltekst. Locatie wordt altijd vastgelegd in een geografisch informatieobject. Locatie heeft zes verschijningsvormen: Gebied, Gebiedengroep, Lijn, Lijnengroep, Punt en Puntengroep. Optioneel kan de hoogteligging van het Gebied, de Lijn of de Punt worden vastgelegd. Toegestane geometrieën bij een Gebied zijn Vlak en Multivlak. Bij Multivlak worden meerdere Vlakken samengevoegd tot één onlosmakelijk geheel. Wanneer slechts een onderdeel gewijzigd moet worden, leidt dat toch tot een wijziging van het hele Multivlak. Een andere manier van groepering is het samenvoegen van twee of meer Gebieden, Lijnen of Punten tot een Gebiedengroep, Lijnengroep respectievelijk Puntengroep. Op deze manier is het mogelijk om één van de Gebieden van een Gebiedengroep, één van de Lijnen van een Lijnengroep of één van de Punten van een Puntengroep te wijzigen. Punt is noodzakelijk voor het als omgevingswaarde vaststellen van geluidproductieplafonds; die hebben de vorm van een puntlocatie. Voor het overige is het aan te bevelen om Punt en Lijn als Geometrie zoveel mogelijk te vermijden omdat bij raadplegen in een viewer een punt en een lijn lastig te vinden zijn. Locaties kunnen onbeperkt gestapeld worden, dat wil zeggen dat Locaties elkaar geheel of gedeeltelijk kunnen overlappen.

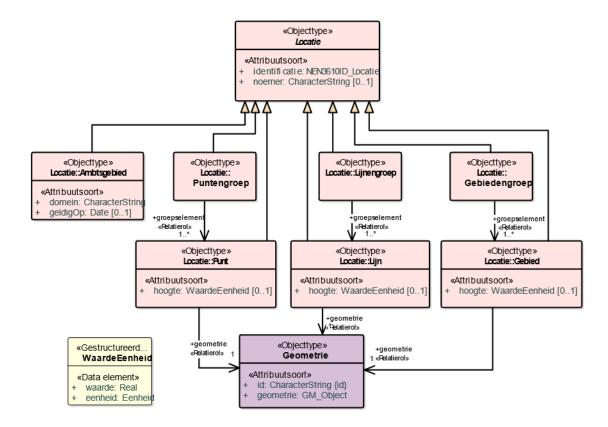
6.4.3.2 Definitie

Locatie is het objecttype dat machineleesbaar vastlegt waar een Juridische regel, Tekstdeel en de bijbehorende objecten van toepassing zijn.

6.4.3.3 Doel

Doel van het objecttype Locatie is het met coördinaten vastleggen waar een Juridische regel van toepassing is.

6.4.3.4 Norm

Figuur 14 Uitsnede uit IMOW-diagram voor objecttype Locatie

Locatie kent de volgende attributen:

- *identificatie*: de unieke identificatie waaronder elk object van dit type bekend is. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor. De identificatie is:
 - bij Ambtsgebied gelijk aan de bevoegd-gezag-code: de CBS-code respectievelijk de RVIG-code van het bevoegd gezag, inclusief de letteraanduiding in hoofdletters van de bestuurslaag;
 - bij de overige verschijningsvormen van Locatie conform datatype NEN3610-ID.
- *noemer*: de mensleesbare term of frase waarmee een Locatie wordt aangeduid. Optioneel attribuut. Komt 0 of 1 keer voor.

Locatie kent zeven verschijningsvormen:

- Gebied: op zichzelf staande geometrisch afgebakende 'ruimte' in een virtuele weergave van de fysieke leefomgeving. De geometrische afbakening is juridisch van aard. Voor de Geometrie van het Gebied moet een keuze gemaakt worden tussen Vlak en Multivlak. Gebied heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - hoogte: de hoogte waarop het Gebied ligt, in meters. Optioneel attribuut. Komt 0 of 1 keer voor. Wordt vastgelegd met WaardeEenheid, dat bestaat uit de volgende elementen:
 - waarde: de numerieke waarde van de hoogte. Verplicht element indien het attribuut hoogte wordt gebruikt.
 - eenheid: de grootheid waarin de hoogte wordt uitgedrukt. Voor eenheid kan gebruik gemaakt worden van de uitbreidbare waardelijst 'Eenheid'. Verplicht element indien het attribuut hoogte wordt gebruikt.

- geometrie: de verwijzing van een specifiek Gebied naar (de identificatie van) de bijbehorende Geometrie. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- Gebiedengroep: een groep of verzameling van bij elkaar behorende Gebieden, die samen de Locatie vormen. Gebiedengroep heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - groepselement: de verwijzing van een Gebiedengroep naar de Gebieden die samen de Gebiedengroep vormen. Verplicht attribuut. Komt ten minste 1 keer voor.
- Lijn: op zichzelf staande geometrisch afgebakende lijnlocatie in een virtuele weergave van de fysieke leefomgeving. De geometrische afbakening is juridisch van aard. Lijn heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - hoogte: de hoogte waarop de Lijn ligt, in meters. Optioneel attribuut. Komt 0 of 1 keer voor. Wordt vastgelegd met WaardeEenheid, dat bestaat uit de volgende elementen:
 - waarde: de numerieke waarde van de hoogte. Verplicht element indien het attribuut hoogte wordt gebruikt.
 - eenheid: de grootheid waarin de hoogte wordt uitgedrukt. Voor eenheid kan gebruik gemaakt worden van de uitbreidbare waardelijst 'Eenheid'. Verplicht element indien het attribuut hoogte wordt gebruikt.
 - geometrie: de verwijzing van een specifieke Lijn naar (de identificatie van) de bijbehorende Geometrie. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- Lijnengroep: een groep of verzameling van bij elkaar behorende Lijnen, die samen de Locatie vormen. Lijnengroep heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - groepselement: de verwijzing van een Lijnengroep naar de Lijnen die samen de Lijnengroep vormen. Verplicht attribuut. Komt ten minste 1 keer voor.
- Punt: op zichzelf staande geometrisch afgebakende puntlocatie in een virtuele weergave van de fysieke leefomgeving. De geometrische afbakening is juridisch van aard. Punt heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - hoogte: de hoogte waarop de Punt ligt, in meters. Optioneel attribuut. Komt 0 of 1 keer voor. Wordt vastgelegd met WaardeEenheid, dat bestaat uit de volgende elementen:
 - waarde: de numerieke waarde van de hoogte. Verplicht element indien het attribuut hoogte wordt gebruikt.
 - eenheid: de grootheid waarin de hoogte wordt uitgedrukt. Voor eenheid kan gebruik gemaakt worden van de uitbreidbare waardelijst 'Eenheid'. Verplicht element indien het attribuut hoogte wordt gebruikt.
 - geometrie: de verwijzing van een specifieke Punt naar (de identificatie van) de bijbehorende Geometrie. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- Puntengroep: een groep of verzameling van bij elkaar behorende Punten, die samen de Locatie vormen. Puntengroep heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - groepselement: de verwijzing van een Puntengroep naar de Punten die samen de Puntengroep vormen. Verplicht attribuut. Komt ten minste 1 keer voor.
- Ambtsgebied: bijzondere vorm van Gebied, zijnde een op zichzelf staande geometrisch afgebakende 'ruimte' in een virtuele weergave van de fysieke leefomgeving, die samenvalt met het ambtsgebied van een bepaald bevoegd gezag: het gebied waarover dat bevoegd gezag de bevoegdheid tot regeling en bestuur heeft. Ambtsgebied heeft alle attributen van Locatie, aangevuld met:
 - domein: de identificatie van de voorziening waarin de ambtsgebieden worden bijgehouden. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor. Wordt ingevuld met de verplichte waarde 'NL.BI.BestuurlijkGebied'.
 - geldigOp: de datum waarop Ambtsgebied geldig is. Optioneel attribuut. Komt 0 of 1 keer voor. Wanneer het attribuut is ingevuld, is de verwijzing statisch: met de Locatie Ambtsgebied wordt dan bedoeld het ambtsgebied zoals dat gold op de ingevulde

datum. Indien dit attribuut niet ingevuld is, is de verwijzing dynamisch: met de Locatie Ambtsgebied wordt dan bedoeld het ambtsgebied met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan die na de vaststelling van het omgevingsdocument tot stand zijn gekomen, oftewel het ambtsgebied zoals dat is op het moment van raadplegen van het omgevingsdocument.

Locatie kent geen waardelijsten en geen constraints.

Toekomstige functionaliteit

De TPOD-standaard gaat uit van de keuze tussen statisch en dynamisch verwijzen naar Ambtsgebied. In de DSO-keten wordt als eerste de mogelijkheid tot het statisch verwijzen gerealiseerd en pas later de mogelijkheid tot dynamisch verwijzen. Dynamisch verwijzen is daardoor voorlopig nog niet mogelijk.

6.4.3.5 Toelichting op de norm

- identificatie: de unieke identificatie voor ieder object van dit type. Voor Gebied, Gebiedengroep, Lijn, Lijnengroep, Punt en Puntengroep moet de identificatie conform het datatype NEN3610-ID zijn. In afwijking daarvan is bij Ambtsgebied de identificatie gelijk aan de bevoegd-gezag-code. Voor gemeenten, provincies en waterschappen is dat de CBS-code, inclusief de letteraanduiding van de bestuurslaag. Een voorbeeld daarvan is GM0297 voor de gemeente Zaltbommel. Voor het Rijk wordt de RVIG-code gehanteerd. Aan de hand van deze code weet DSO-LV van welk bevoegd gezag het ambtsgebied uit de bestuurlijkeGrenzen-voorziening getoond moet worden.
- noemer: de mensleesbare term of frase waarmee de Locatie wordt aangeduid en beschreven, waardoor er naar de Locatie kan worden verwezen. De noemer verbindt de tekst met de Locatie, die is vastgelegd in een juridisch vastgesteld geografisch informatieobject. Uit de noemer kan de lezer begrijpen waar de Locatie betrekking op heeft. De noemer komt voor in de tekst van de Juridische regel of het Tekstdeel, bij de Locatie én in het geografisch informatieobject. Hierdoor is (zowel machine- als mensleesbaar) duidelijk dat Locatie en Juridische regel of Tekstdeel bij elkaar horen. Het gebruik van noemer is optioneel omdat er Locaties zijn die niet met een term of frase te benoemen zijn. Dat geldt voor de Locatie bij Pons (objecttype dat alleen voor het omgevingsplan beschikbaar is). Het geldt ook voor de Locaties bij specifieke normwaarden (voor omgevingsdocumenten met Artikelstructuur). Het is immers niet zinvol om bijvoorbeeld alle Locaties met de normwaarde 5 meter een noemer te geven en alle Locaties met de normwaarde 7 meter een andere noemer. Voorbeelden van noemer voor omgevingsplan respectievelijk omgevingsverordening, waarbij de noemer in cursieve tekst is weergegeven, zijn: Ter plaatse van de functie Levendig stadscentrum zijn de volgende activiteiten toegestaan. Nieuwe luidruchtige activiteiten en gedragingen zijn in een stiltegebied verboden.
 - Zie voor een beschrijving van noemer ook paragraaf 6.2.3.2.
- hoogte: optioneel attribuut waarmee voor Gebied, Lijn en Punt de hoogteligging kan worden vastgelegd. hoogte wordt vastgelegd met WaardeEenheid, dat bestaat uit de elementen waarde en eenheid. waarde legt de hoogte in een getal vast, eenheid geeft aan in welke grootheid de hoogte moet worden gemeten. Voor eenheid kan gebruik gemaakt worden van de uitbreidbare waardelijst 'Eenheid'. hoogte kan bijvoorbeeld worden gebruikt om van (de omgevingswaarde) geluidproductieplafonds aan te geven op welke hoogte ze gelden; in dat geval wordt de eenheid meter gekozen. Een ander voorbeeld van de toepassing van hoogte is het vastleggen van de bouwlaag in een

- gebouw waar een bepaalde activiteit verricht mag worden. In dat geval wordt de eenheid bouwlaag gekozen; bovengrondse bouwlagen worden in een positief getal uitgedrukt, ondergrondse bouwlagen in een negatief getal.
- geometrie: attribuut dat de verwijzing bevat van een specifiek Gebied, Lijn of Punt naar de identificatie van de bijbehorende Geometrie. Dit attribuut legt dus vast dat deze Geometrie bij het betreffende Gebied, Lijn of Punt hoort. Bij Ambtsgebied kan er geen geometrie worden meegeleverd.
- *domein:* attribuut waardoor DSO-LV weet dat de inhoud van dit object te vinden is in een andere voorziening, alleen te gebruiken bij Ambtsgebied. Het bijhouden van het Ambtsgebied gebeurt in de bestuurlijkeGrenzen-voorziening. Daarom moet bij dit attribuut altijd de identificatie van die voorziening worden ingevuld.
- *geldigOp:* attribuut waardoor DSO-LV weet welke versie van het ambtsgebied getoond moet worden. Wanneer dit attribuut is ingevuld, toont DSO-LV het Ambtsgebied zoals dat geldig was op de ingevulde datum. Als het attribuut niet is ingevuld, toont DSO-LV het actuele Ambtsgebied zoals dat geldig is op de datum van bevragen, oftewel de nieuwste versie van het Ambtsgebied die aanwezig is in de bestuurlijkeGrenzen-voorziening.

Met uitzondering van Locatie in de verschijningsvorm van Ambtsgebied wordt Locatie altijd vastgelegd in een geografisch informatieobject.

Uitgangspunt van regelgeving over de bekendmaking van besluiten is dat informatie die niet op een begrijpelijke manier in tekst te beschrijven is, wordt vastgelegd in een informatieobject. Daarom wordt de locatie waar een regel (of beleid) geldig is, vastgelegd met een geografisch informatieobject. Op deze manier is de locatie permanent terug te vinden en is de onveranderlijkheid van de locatie gewaarborgd (zie ook paragraaf 6.2.3.2). Door het nemen van het besluit stelt het bevoegd gezag het geografisch informatieobject vast en 'ontstaat' de locatie. Wanneer een regel geldt voor het hele ambtsgebied van het bevoegd gezag wordt het niet passend geacht als het bevoegd gezag dat ambtsgebied in de vorm van een geografisch informatieobject vast zou stellen. Ambtsgebieden worden immers door andere wetgeving (en in de meeste gevallen door een ander bevoegd gezag) vastgesteld. Daarom wordt Ambtsgebied als verschijningsvorm van Locatie niet vastgesteld en vastgelegd met een geometrie en een geografisch informatieobject, maar door een verwijzing op te nemen naar het ambtsgebied in de bestuurlijkeGrenzen-voorziening. Dit is de voorziening waarin de door die andere wetgeving vastgestelde bestuurlijke grenzen worden vastgelegd en beheerd.

Ambtsgebied wordt niet door het bevoegd gezag vastgelegd met het object Geometrie en heeft geen hoogteligging. Het kent daarom niet de attributen *geometrie* en *hoogte*.

Zoals in deze en de vorige paragraaf al besproken, kan op twee manieren naar Ambtsgebied worden verwezen: statisch en dynamisch. Bij het gebruik van Ambtsgebied als Locatie van een regel of beleid dient een bewuste keuze gemaakt te worden tussen die twee verwijsmethoden. Bij een dynamische verwijzing wordt na een bestuurlijke herindeling automatisch het nieuwe ambtsgebied getoond als werkingsgebied van de regel. Het kan daardoor zijn dat een regel voor een nieuw gebied gaat gelden, zonder dat betrokkenen in dat gebied de mogelijkheid hebben gehad om daartegen beroep in te stellen.

Toekomstige functionaliteit

In een volgende versie van dit toepassingsprofiel wordt beschreven in welke gevallen het beste dynamisch en in welke gevallen het beste statisch verwezen kan worden naar Ambtsgebied.

6.4.4 Objecttype Geometrie

6.4.4.1 Toelichting op de toepassing

De verschillende typen van Locatie, die in de vorige paragraaf zijn besproken, worden vastgelegd met Geometrie. Het object Geometrie legt de positie en vorm van een Gebied, Lijn of Punt vast door middel van coördinaten om het te kunnen begrenzen en op een kaart op de juiste positie te kunnen weergeven. Geometrie wordt door zowel IMOW als IMOP gebruikt. Geometrie wordt vastgelegd in de vorm van een GML-bestand dat in het geografisch informatieobject wordt opgenomen.

6.4.4.2 Definitie

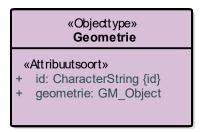
Geometrie is het object dat de geometrische bepaling van een Gebied, Lijn of Punt door middel van coördinaten bevat.

6.4.4.3 Doel

Doel van het objecttype Geometrie is:

- het vastleggen en begrenzen van Locatie door middel van coördinaten ten behoeve van het publiceren van geo-informatieobjecten;
- het op een kaart of in een viewer op de juiste positie weergeven van Locaties.

6.4.4.4 Norm

Figuur 15 Uitsnede uit IMOW-diagram voor objecttype Geometrie

Geometrie kent de volgende attributen:

- *id*: het identificerend attribuut dat gebruikt wordt om naar de Geometrie te verwijzen. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- *geometrie*: het attribuut dat de coördinaten van de Geometrie bevat. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.

Geometrie kent geen waardelijsten en constraints.

6.4.4.5 Toelichting op de norm

geometrie: dit attribuut bevat de coördinaten van de Geometrie. De geometrische typen die gebruikt worden binnen dit attribuut dienen overeen te komen met de gekozen verschijningsvorm van Locatie. Bij Gebied dient dit polygon of multipolygon te zijn, bij Lijn curve en bij Punt point.

6.4.5 Objecttype Regelingsgebied

6.4.5.1 Toelichting op de toepassing

Het objecttype Regelingsgebied is bedoeld om het volledige gebied waar de Regeling over gaat aan te geven. In het geval van een reactieve interventie wordt dat volledige gebied gevormd door de optelling van alle Locaties van de Juridische regels in het tijdelijk regelingdeel. Het object Regelingsgebied bestaat uit één Locatie die de buitengrens van de optelling van alle Locaties vormt. Wanneer het Regelingsgebied niet één aaneengesloten geheel vormt, kan de Locatie uiteraard bestaan uit de samenvoeging van twee of meer Gebieden tot een Gebiedengroep. Aan de hand van dit object, samen met de STOP-metadata die over de Regeling aangeven van welk bevoegd gezag de Regeling is (STOP-metadata-element 'Eindverantwoordelijke') en het type omgevingsdocument (STOP-metadata-element 'Soort regeling') kan DSO-LV bepalen welke regelingen op welke gebieden van toepassing zijn. Het objecttype Regelingsgebied is noodzakelijk voor DSO-LV om het omgevingsdocument te kunnen tonen.

Het bevoegd gezag dient eenmalig per Regeling het Regelingsgebied aan te leveren.

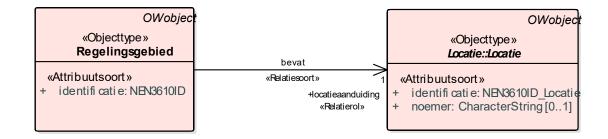
6.4.5.2 Definitie

Regelingsgebied is het objecttype dat machineleesbaar vastlegt waar de volledige Regeling van toepassing is.

6.4.5.3 Doel

Doel van het objecttype Regelingsgebied is het geheel van Locaties aan te geven waarover in een bepaalde Regeling regels dan wel beleid zijn vastgesteld.

6.4.5.4 Norm

Figuur 16 Uitsnede uit IMOW-diagram voor objecttype Regelingsgebied

Regelingsgebied kent de volgende attributen:

- *identificatie*: de unieke identificatie waaronder elk object van dit type bekend is. Identificatie conform datatype NEN3610-ID. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.
- locatieaanduiding: de verwijzing van een Regelingsgebied naar (de identificatie van) de bijbehorende Locatie; attribuut dat de specifieke Locatie aanduidt waar dit Regelingsgebied van toepassing is. Verplicht attribuut. Komt 1 keer voor.

Regelingsgebied kent geen waardelijsten en constraints.

6.4.5.5 Toelichting op de norm

locatieaanduiding: het attribuut dat de verwijzing bevat naar de identificatie van de specifieke Locatie die bij het Regelingsgebied hoort. Voor Regelingsgebied bevat Locatie de geometrie(ën) die de buitengrens van de regeling vormen.

6.5 Het niveau van annoteren

Een annotatie met een IMOW-object kan -in inhoudelijke zin- betrekking hebben op een hele Regeltekst respectievelijk een hele Divisie, of alleen op een Juridische regel of een Tekstdeel, en indien gewenst zelfs op een onderdeel daarvan. In de technische uitwerking worden annotaties gepositioneerd op het niveau van Regeltekst respectievelijk Divisie: iedere annotatie verwijst naar de identificatie van de Regeltekst dan wel de Divisie. De annotatie die inhoudelijk gaat over een onderdeel van een Regeltekst of Divisie verwijst dus niet exact naar het opsommingsonderdeel of het stukje tekst waarop de annotatie van toepassing is, maar naar (de identificatie van) de Regeltekst (oftewel het artikel of lid) of de Divisie waarin de annotatie voorkomt. Gevolg daarvan is dat DSO-LV bij een bevraging het hele Artikel of het hele Lid c.q. de hele Divisie toont en niet alleen de Juridische regel, Tekstdeel of het stukje tekst waar de annotatie inhoudelijk betrekking op heeft. Dat is ook wenselijk omdat op die manier de volledige context wordt getoond.

6.6 Annoteren wanneer een deel van norm of beleid in een bijlage staat

Zoals hiervoor al een aantal keren is opgemerkt wordt het annoteren met IMOW-objecten alleen toegepast op het inhoudelijke deel van omgevingsdocumenten, oftewel het onderdeel dat de artikelen respectievelijk de beleidsteksten bevat. Bij dat inhoudelijke deel kunnen bijlagen worden gevoegd, maar aan (onderdelen van) die bijlagen kunnen geen annotaties worden toegevoegd. In omgevingsdocumenten met Artikelstructuur kunnen de domeinspecifieke annotaties (Activiteit, Omgevingsnorm, Omgevingswaarde en Gebiedsaanwijzing) immers alleen gekoppeld worden aan het IMOW-object Juridische regel. Het object Juridische regel kan alleen in een artikel of een lid voorkomen en niet in een bijlage. Datzelfde geldt ook voor omgevingsdocumenten met Vrijetekststructuur: daar kan de domeinspecifieke annotatie (i.c. Gebiedsaanwijzing) alleen gekoppeld worden aan het IMOW-object Divisietekst. Het object Divisietekst kan voorkomen in de (beleids)tekst van het omgevingsdocument en niet in de bijlagen.

Er zijn situaties waarin het, bijvoorbeeld om redenen van leesbaarheid of vormgeving (denk aan lange lijsten en complexe tabellen), wenselijk is om onderdelen van een norm niet in het artikel van de norm maar in een bijlage te plaatsen. Voorbeelden van die onderdelen zijn de waarden van een omgevingsnorm of omgevingswaarde en de locaties waar een norm geldt. In zo'n geval wordt het annoteren toegepast door de annotaties aan het artikel (of lid) toe te voegen en niet aan de bijlage. De mensleesbare informatie staat dan in de bijlage; de machineleesbare informatie is gekoppeld aan het artikel of lid. Een gebruiker merkt dat niet.

Deze systematiek kan worden toegepast bij het annoteren met Activiteit. Een voorbeeld is een artikel in een omgevingsplan waarin staat dat het ter plaatse van de functie Bedrijventerrein toegestaan is om de activiteiten te verrichten die in de bijlage zijn opgesomd. Ook bij het annoteren met de IMOW-objecten Omgevingsnorm en Omgevingswaarde kan dit principe worden toegepast. Er moet dan echter wel rekening mee gehouden worden dat de STOP/TPOD-standaard niet toestaat dat numerieke en kwalitatieve waarden die bij een norm horen zowel in de tekst als in geografische informatieobjecten en het normwaarde-attribuut van Omgevingsnorm of Omgevingswaarde voorkomen. Wanneer de waarden in de tekst van de bijlage zijn geplaatst moet bij het annoteren met Omgevingsnorm of Omgevingswaarde gekozen worden voor het normwaarde-attribuut 'waardeInRegeltekst'. Daarmee wordt een verwijzing gemaakt naar de tekst van het artikel dat de norm bevat; het artikel bevat dan weer de verwijzing naar de bijlage. De GIO bevat in zo'n geval alleen de geometrie en geen waarden (en ook geen verwijzing naar de tekst, die kent alleen de TPOD-standaard). Dit geldt overigens ook wanneer numerieke en kwalitatieve waarden in de tekst van het artikel staan; ook dan moet bij het annoteren met Omgevingsnorm of Omgevingswaarde gekozen worden voor het normwaarde-attribuut 'waardeInRegeltekst'.

Hier kan nog worden opgemerkt dat het vanuit de standaard niet nodig is om te werken met waarden en locaties in een bijlage. De kenbaarheid is afdoende juridisch geborgd wanneer die informatie in de GIO is opgenomen. Vanuit dat principe volstaat het om de norm in het artikel op te nemen en de geometrie en de waarden in de GIO (en in het normwaardeattribuut van Omgevingsnorm of Omgevingswaarde) vast te leggen.

6.7 Verplichte onderdelen van de standaard en onderdelen die noodzakelijk zijn om het tijdelijk regelingdeel van de reactieve interventie in DSO-LV te kunnen tonen

In hoofdstuk 5 en het voorgaande deel van dit hoofdstuk is de modellering van de reactieve interventie beschreven: de tekststructuur en de toepassing van IMOW. Een deel hiervan is noodzakelijk om het tijdelijk regelingdeel in DSO-LV te kunnen tonen. Dat wordt in deze paragraaf besproken.

Het tijdelijk regelingdeel van de reactieve interventie heeft de Artikelstructuur. Het is verplicht om hierop het STOP-tekstmodel voor de Artikelstructuur zoals gespecificeerd voor de reactieve interventie, beschreven in paragraaf 5.2, toe te passen. Verder is het verplicht om de reactieve interventie in te delen overeenkomstig de standaardindeling voor de reactieve interventie, die is vastgelegd in paragraaf 5.4.

Het annoteren met Regeltekst en Juridische regel is niet verplicht. Wanneer dat wel wordt gedaan heeft iedere Regeltekst een werkingsgebied. Dit werkingsgebied wordt afgeleid van de Locatie(s) van de Juridische regels in die Regeltekst. Wanneer Locatie wordt gebruikt moeten de specificaties voor Locatie worden toegepast (zie hiervoor paragraaf 6.4.3). Locatie moet worden vastgelegd in de vorm van een geografisch informatieobject en in de Juridische regel moet een verwijzing naar het geografisch informatieobject gemaakt worden door daarin de naam van het geografisch informatieobject op te nemen. Door deze verwijzing in de Juridische regel krijgt het geografisch informatieobject juridische status. Om het tijdelijk regelingdeel in DSO-LV te kunnen tonen is het verplicht om het Regelingsgebied van het tijdelijk regelingdeel aan te leveren. Zoals in paragraaf 6.4.5 is beschreven is het objecttype Regelingsgebied noodzakelijk voor DSO-LV om het omgevingsdocument te kunnen tonen.

C Aspecten van de aanlevering

In dit deel worden vier aanleveringsaspecten beschreven: de identificatie van Regelingsversies van omgevingsdocumenten door middel van Doel; de vormgeving van Regeling en Besluit, oftewel de toepassing van de STOP-tekstmodellen voor Regeling en Besluit voor omgevingsdocumenten; het aangeven van de procedurestatus van een besluit tot vaststelling of wijziging van omgevingsdocumenten en de doorwerking daarvan in de geconsolideerde Regeling en tot slot het muteren van IMOW-objecten.

7 Aanlevering van omgevingsdocumenten

7.1 Identificatie van een Regelingversie met Doel

7.1.1 Algemeen

Voor het bereiken van bepaalde doelen of voldoen aan bepaalde verplichtingen met betrekking tot de fysieke leefomgeving is het nodig om een van de juridische instrumenten van de Omgevingswet in te zetten. Wanneer zo'n doel of verplichting voldoende concreet is, start het bevoegd gezag met het opstellen van een bij het betreffende instrument behorend omgevingsdocument. Voorbeelden zijn het vaststellen of wijzigen van een omgevingsvisie, een projectbesluit of een waterschapsverordening. Het bevoegd gezag zorgt er voor dat de bij dat instrument behorende procedure wordt doorlopen. In de loop van die procedure worden een of meer versies van het besluit aan de LVBB aangeleverd. Na het aanleveren van de versie die het bevoegd gezag heeft vastgesteld is voor een aantal instrumenten de procedure afgelopen. In het geval van een besluit waartegen beroep kan worden ingesteld volgt nog een proceduregedeelte dat kan leiden tot wijzigingen in de geldigheid en zelfs tot wijzigingen in de inhoud van het besluit. Een wijziging in de geldigheid kan zich bijvoorbeeld voordoen wanneer een besluit naar aanleiding van een verzoek om voorlopige voorziening door de rechter wordt geschorst. Een wijziging in de inhoud is mogelijk wanneer de rechter een besluit geheel of gedeeltelijk vernietigt, dan wel zelf in de zaak voorziend het besluit wijzigt. Het uiteindelijke resultaat van het hele proces is dat er een nieuwe Regeling ontstaat, of een nieuwe versie van een bestaande Regeling.

Om van een omgevingsdocument vast te leggen dat tekst, informatieobjecten en IMOW-informatie bij elkaar horen, gedurende alle stadia van het proces van concipiëren, voorbereidingsprocedure, besluitvorming, bekendmaken en consolideren, is een unieke identificatie nodig. De STOP/TPOD-standaard noemt die identificatie Doel. De term Doel is afgeleid van het doel dat het bevoegd gezag voor ogen heeft als aanleiding voor de introductie van een specifiek nieuw omgevingsdocument of wijziging daarvan op één moment in de tijd. Voor degenen die met de RO-Standaarden en IMRO bekend zijn is Doel enigszins vergelijkbaar met het dossiernummer oftewel de IMRO-code van een plan of besluit op grond van de Wet ruimtelijke ordening.

Doel wordt in STOP gedefinieerd als de identificatie van een nieuw omgevingsdocument of de wijziging daarvan met één moment van inwerkingtreding en één (beoogd) moment waarop de regelgeving geldig wordt. De LVBB gebruikt het Doel om de consolidatie van omgevingsdocumenten te sturen.

Wanneer het bevoegd gezag constateert dat er een nieuw omgevingsdocument nodig is, of dat een bestaand omgevingsdocument gewijzigd moet worden, en de ideeën daarover zodanig concreet zijn dat gestart kan worden met het opstellen ervan, maakt het een nieuwe Regelingversie met een nieuw Doel oftewel identificatie aan. Afhankelijk van de gebruikte software kan het bevoegd gezag het aanmaken van de identificatie aan de software overlaten. Alles wat nodig is om de versie van de Regeling van het omgevingsdocument vast te leggen en te beschrijven wordt aan een Doel gekoppeld:

- één versie van de tekst (inclusief afbeeldingen en dergelijke) voor het omgevingsdocument dat moet ontstaan of wordt gewijzigd (of eventueel één versie van de tekst voor elk omgevingsdocument dat moet ontstaan of gewijzigd wordt in het geval het besluit meerdere omgevingsdocumenten wijzigt);
- één versie van elk informatieobject dat onderdeel is van het nieuwe of gewijzigde omgevingsdocument;

• één versie van de IMOW-informatie die hoort bij het nieuwe of gewijzigde omgevingsdocument.

Ten behoeve van de publicatie of bekendmaking genereert de software van het bevoegd gezag een besluitversie die, met de mutatie-informatie, wordt aangeleverd aan de LVBB. Bij een Doel oftewel identificatie van een versie van regelgeving kunnen dus in de loop van de procedure meerdere besluitversies worden aangeleverd.

Zoals gezegd is Doel de identificatie van een nieuw omgevingsdocument of de wijziging daarvan met één moment van inwerkingtreding. De LVBB gebruikt Doel om de consolidatie van omgevingsdocumenten te sturen: per inwerkingtredingsdatum (of geldigheidsdatum in geval van terugwerkende kracht) kan op deze manier een Toestand van de Regeling gemaakt worden. Wanneer met één besluit verschillende onderdelen van een Regeling worden vastgesteld die op verschillende momenten in werking treden, krijgt iedere inwerkingtredingsmoment-onderdelencombinatie een eigen Doel. Ieder Doel hoort bij een instrumentversie van regeling en de bijbehorende geografische informatieobjecten. Een voorbeeld: Provinciale staten stellen bij besluit van 28 januari 2024 een wijziging van de omgevingsverordening vast. Hiervan treden 10 onderdelen op 12 februari in werking, de resterende onderdelen treden op 24 maart in werking. De onderdelen die op 12 februari in werking treden, worden in één RegelingVersie ondergebracht en krijgen Doel X, de onderdelen die op 24 maart in werking treden, worden in een andere RegelingVersie ondergebracht en krijgen Doel Y. Een besluit met verschillende inwerkingtredingsmomenten voor verschillende onderdelen zou zich bijvoorbeeld kunnen voordoen wanneer het dagelijks bestuur een besluit heeft voorbereid en vervolgens aan het algemeen bestuur voorlegt, waarna dat algemeen bestuur besluit niet alle onderdelen tegelijkertijd in werking te laten treden. Zoals hiervoor beschreven noodzaakt dat er toe om verschillende RegelingVersies te maken. Uiteraard kunnen zich dit soort uitzonderingen voordoen, maar in zijn algemeenheid wordt aanbevolen (en soms is dat noodzakelijk) om in één besluit alleen onderdelen met eenzelfde inwerkingtredingsdatum op te nemen. Om diezelfde reden wordt ook aanbevolen om bijtijds na te denken over welke wijzigingen gecombineerd worden, zodat ze direct in één RegelingVersie met één Doel samengebracht kunnen worden.

De mogelijkheid bestaat dat er twee besluiten zijn voorbereid met ieder een eigen Doel omdat de verwachting was dat ze niet gelijktijdig in werking zouden treden, waarover toch gelijktijdig besluitvorming plaatsvindt waarna ze tegelijkertijd in werking kunnen treden. Het is dan niet nodig om de Doelen samen te voegen tot 1 Doel.

De identificatie van Doel wordt door de bronhouder bepaald en dient te voldoen aan de eisen die STOP daaraan stelt. De volledige eisen zijn te vinden in de STOP-documentatie. STOP stelt aan de identificatie de volgende eisen:

- de identificatie moet het volgende patroon volgen: /join/id/proces/" <overheid> "/"
 datum> "/" <overig>
- overheid: code van het bevoegde gezag volgens één van de waardelijsten voor Overheid
- datum: datum van het ontstaan van het doel; dit mag een jaartal of een volledige datum zijn
- overig: door het bevoegd gezag te bepalen; dit kan een betekenisloze code zijn of een betekenisvolle tekstuele beschrijving van (het resultaat van) het doel. Hiervoor gelden de volgende eisen:
 - alleen toegestaan: boven- en onderkast letters, cijfers en underscore;
 - te beginnen meteen cijfer of letter;
 - maximale lengte:128 karakters.

Twee voorbeelden:

- het Doel van de Instelling van de Omgevingsregeling door het Ministerie van BZK: /join/id/proces/mnre1034/2019/InstellingOmgevingsregeling
- het Doel van een wijziging van de waterschapsverordening van het Waterschap Vallei en Veluwe:

/join/id/proces/ws0662/2023/waterschapsverordening_w48

7.1.2 Toepassing Doel en consolidatie-informatie bij de reactieve interventie

Een reactieve interventie is een besluit van GS waarmee zij reageren op een gemeentelijk besluit tot vaststelling of wijziging van het omgevingsplan. Zoals in de vorige subparagraaf is beschreven is de gemeente dit proces gestart door een nieuwe Regelingversie met een nieuw Doel oftewel identificatie aan te maken. Ten behoeve van de bekendmaking van het genomen besluit heeft de software van de gemeente een besluitversie gegenereerd die, met de mutatie-informatie, wordt aangeleverd aan de LVBB. Deze besluitversie is geïdentificeerd met Doel, waaraan consolidatie-informatie is toegevoegd. Doel en bijbehorende consolidatie-informatie van dit wijzigingsbesluit zouden er als volgt kunnen uitzien:

- Doel van de beoogde Regeling: /join/id/proces/gm0297/2021/iwijziging_omgevingsplan_81
- Soort tijdstempel: juridischWerkendVanaf
- Datum tijdstempel: <datum inwerkingtreding wijzigingsbesluit omgevingsplan>
- Verwijzingen naar:
 - de identificatie van het WijzigArtikel in het wijzigingsbesluit dat de verwijzing naar de WijzigBijlage bevat;
 - de identificatie van het artikel in het besluit waarin de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit is geregeld;
 - de AKN (identificatie) van de regelingversie.

De reactieve interventie die GS vervolgens geven moet ook bekend gemaakt worden en in werking treden. Daarom moet ook de reactieve interventie voorzien worden van een Doel. Doel en bijbehorende consolidatie-informatie van de reactieve interventie zouden er als volgt kunnen uitzien:

- Doel van de beoogde Regeling: /join/id/proces/pv25/2021/instelling_tijdelijkregelingdeel_Gemeentestad_ri01
- Soort tijdstempel: juridischWerkendVanaf
- Datum tijdstempel: <datum inwerkingtreding reactieve interventie>
- Verwijzingen naar:
 - de identificatie van het WijzigArtikel in het besluit dat de verwijzing naar de WijzigBijlage met het tijdelijk regelingdeel bevat;
 - de identificatie van het artikel in het besluit waarin de inwerkingtreding van de reactieve interventie is geregeld (in het voorbeeld van Figuur 7 in paragraaf 5.5.1 is dat artikel IV);
 - de AKN (identificatie) van het tijdelijk regelingdeel.

Met behulp van de waarde isTijdelijkDeelVan van de entiteit ExpressionIdentificatie wordt de relatie gelegd van het RegelingTijdelijkdeel naar de Regeling (oftewel het omgevingsplan) waar het een tijdelijk regelingdeel van is. Deze informatie wordt bij het besluit aangeleverd maar wordt door de LVBB meegeconsolideerd zodat ook de Regelingenbank en DSO-LV weten bij welke (hoofd)regeling dit tijdelijk regelingdeel hoort.

De gemeente moet nu, conform de opdracht in de reactieve interventie, zorgen voor aanpassing van het omgevingsplan aan de reactieve interventie. De gemeente maakt daarvoor in de eigen software een nieuwe Regelingversie aan met een nieuw Doel. De software genereert daaruit een mutatiebericht waarmee de wijzigingen om het omgevingsplan in overeenstemming te brengen met de reactieve interventie aan de LVBB worden doorgegeven. Dit is een mutatiebericht zonder besluit. De gemeente neemt immers geen nieuw besluit tot wijziging van het omgevingsplan, maar voert in opdracht van GS de reactieve interventie uit. Naar aanleiding van de consolidatie-informatie over het intrekken van het tijdelijk regelingdeel zorgt de LVBB er voor dat het tijdelijk regelingdeel met daarin de voorbeschermingsregels op overheid.nl niet meer getoond wordt. Deze informatie wordt doorgegeven zodat ook DSO-LV het tijdelijk regelingdeel niet meer toont.

Toekomstige functionaliteit

De gemeente dient met een mutatiebericht de wijzigingsinstructies aan te leveren die zorgen voor een nieuwe Regelingversie van het omgevingsplan waarin de reactieve interventie is verwerkt. Het aanleveren van wijzigingsinstructies zonder gelijktijdige aanlevering van een besluit is nog niet uitgewerkt in STOP en de LVBB. Wanneer dat gereed is, wordt in dit toepassingsprofiel beschreven hoe dat moet.

Toekomstige functionaliteit

Het is mogelijk dat in de LVBB nog een voorziening moet worden getroffen die het mogelijk maakt dat consolidatie-informatie over een regeling wordt aangeleverd door een ander bevoegd gezag (i.c. de gemeente) dan het bevoegd gezag dat de regeling heeft aangeleverd (i.c. de provincie).

7.2 De vormgeving van Regeling en Besluit bij de reactieve interventie

7.2.1 Model

7.2.1.1 Toelichting

Bij het opstellen en wijzigen van omgevingsdocumenten werkt het bevoegd gezag in de eigen software aan het omgevingsdocument in Regeling-vorm: de volledige inhoud van het omgevingsdocument. Met de volledige inhoud wordt bedoeld: alle artikelen (en boven- en onderliggende structuurelementen en inhoud), alle informatieobjecten en alle IMOW-informatie.

Voorafgaand aan (en eventueel ook na) het vaststellen van de reactieve interventie door gedeputeerde staten genereert de software van het bevoegd gezag uit die Regeling een Besluit. In het geval van een besluit tot het instellen van een nieuwe Regeling genereert de software een Besluit met daarin de volledige nieuwe Regeling, in het geval van een wijzigingsbesluit genereert de software een Besluit dat in renvooiweergave de wijzigingen bevat van de bestaande Regelingversie naar de nieuwe Regelingversie, oftewel een overzicht van de wijzigingen die het besluit aanbrengt in de bestaande Regeling. Naast het onderdeel met de nieuwe Regeling of de wijzigingen in de Regeling, bevat het Besluit ook andere onderdelen, zoals de ondertekening, motivering en bijlagen. Het bevoegd gezag levert het Besluit aan de LVBB aan. De LVBB zorgt er voor dat het aangeleverde Besluit bekend gemaakt wordt en genereert met behulp van het Besluit een nieuwe RegelingVersie, oftewel een nieuwe geconsolideerde Regeling. Om het de LVBB mogelijk te maken om die

verwerkingen te doen stelt STOP eisen aan de vormgeving van de tekst van Regeling en Besluit. Die eisen zijn vastgelegd in tekstmodellen voor Regeling en tekstmodellen voor Besluit.

STOP kent voor instrumenten met een tijdelijk regelingdeel het tekstmodel RegelingTijdelijkdeel, dat gecombineerd moet worden met BesluitCompact als tekstmodel voor het Besluit.

7.2.1.2 Norm

Voor de reactieve interventie moet voor de Regeling het tekstmodel RegelingTijdelijkdeel en voor het Besluit het tekstmodel BesluitCompact worden toegepast.

7.2.2 Regeling

7.2.2.1 Norm

Door toepassing van het tekstmodel RegelingTijdelijkdeel is het eindresultaat een tijdelijk regelingdeel dat samen met de hoofdregeling de geconsolideerde Regeling van een omgevingsplan vormt. In dit model bevat de Regeling de volgende elementen:

- RegelingOpschrift: element dat de officiële titel van het omgevingsdocument bevat. Verplicht element. Komt 1 keer voor.
- Lichaam: element dat de inhoud van het tijdelijk regelingdeel bevat. Verplicht element. Komt 1 keer voor. Het Lichaam bevat de volgende elementen:
 - Conditie: element dat een Artikel bevat waarin de verhouding tussen dit tijdelijk regelingdeel en de hoofdregeling van het omgevingsplan is vastgelegd. Voor specificaties zie de paragrafen 2.3.2.4 en 5.5. Verplicht element. Komt 1 keer voor.
 - Artikel: een of meer artikelen die de regels van het omgevingsplan bevatten zoals ze luiden na inwerkingtreden van de reactieve interventie. Verplicht element. Komt ten minste 1 keer voor.
 - NB: Deze artikelen moeten voldoen aan de specificaties voor de Artikelstructuur die zijn vastgelegd in paragraaf 5.2. Zoals daar is beschreven kunnen artikelen zijn opgenomen in een hiërarchische structuur, bestaande uit Hoofdstukken en andere structuurelementen.
- Bijlage: element dat een bijlage bij de Regeling bevat. Indien de bijlage zoals hier in de Regeling is opgenomen, wordt deze geconsolideerd. Optioneel element. Komt zo vaak voor als gewenst.

7.2.2.2 Voorbeeld

Door toepassing van tekstmodel RegelingTijdelijkdeel ziet het tijdelijk regelingdeel van een reactieve interventie er schematisch uit zoals aangegeven in Figuur 17.

Figuur 17 Voorbeeld toepassing tekstmodel RegelingTijdelijkdeel op reactieve interventie

7.2.3 Besluit

7.2.3.1 Norm

Voor een reactieve interventie (zowel bij een vaststelling als bij een wijziging) moet gebruik gemaakt worden van het model BesluitCompact. In dit model bevat het Besluit de volgende elementen:

- RegelingOpschrift: element dat de officiële titel van het besluit bevat. Verplicht element.
 Komt 1 keer voor.
- Aanhef: element dat een blok tekst aan het begin van een Regeling bevat. Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor.
- Lichaam: verplicht element. Komt 1 keer voor. Bestaat voor zowel initieel besluit (besluit dat een regeling instelt) als wijzigingsbesluit (besluit dat een regeling wijzigt) uit de volgende onderdelen, waarbij geldt dat de hier aangegeven volgorde WijzigArtikel-Artikel gebruikelijk is maar dat daar van kan worden afgeweken:
 - WijzigArtikel (eventueel onderverdeeld in WijzigLeden). Verplicht element. Komt ten minste 1 keer voor.

Ieder WijzigArtikel (of WijzigLid) moet de volgende onderdelen bevatten:

- een tekstuele omschrijving van wat wordt vastgesteld (in het geval van een initieel besluit) respectievelijk gewijzigd (in het geval van een wijzigingsbesluit); in het geval van de reactieve interventie is dit de tekstuele verwijzing naar de WijzigBijlage met daarin de regels van het omgevingsplan zoals ze luiden na inwerkingtreden van de reactieve interventie;
 (Een voorbeeld: "Te bepalen dat door deze reactieve interventie die onderdelen komen te luiden zoals aangegeven in bijlage I.")
- een verwijzing met IntRef naar de WijzigBijlage.
- (regulier) Artikel. Verplicht element. Komt ten minste 1 keer voor.
 Dit zijn onder andere het artikel met de tekstuele omschrijving van de onderdelen van het wijzigingsbesluit die geen deel uitmaken van het omgevingsplan, het artikel met de opdracht aan de gemeente om te zorgen voor verwerking van de reactieve

interventie in het omgevingsplan en het artikel dat de inwerkingtreding van de reactieve interventie regelt.

- Sluiting: element dat het Besluit afsluit; bevat de optionele elementen slotformulier, dagtekening en ondertekening. Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor.
- WijzigBijlage: element dat voor zowel initieel besluit als wijzigingsbesluit de inhoud van de instelling of de wijzigingen van een tijdelijk regelingdeel bevat. Verplicht element. Komt ten minste 1 keer voor.

Iedere WijzigBijlage bevat:

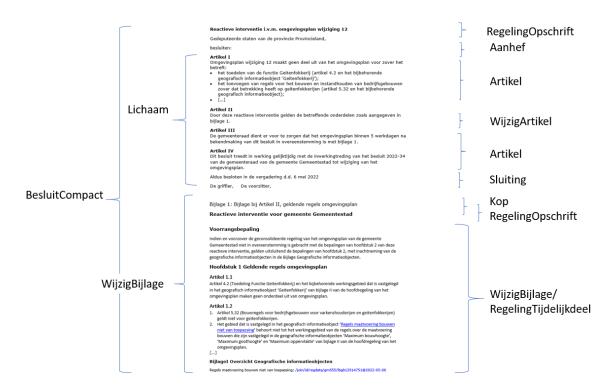
- Kop: Verplicht element. Komt 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
- Een verplichte keuze uit:
 - WijzigBijlage/RegelingTijdelijkdeel: element dat de tekst van het initiële tijdelijk regelingdeel van de reactieve interventie bevat. Onder voorwaarde verplicht element: alleen te gebruiken bij een initiële reactieve interventie; dan verplicht. Komt 0 of 1 keer voor. Dit onderdeel bevat alle elementen van RegelingTijdelijkdeel, zie daarvoor paragraaf 7.2.2.
 - WijzigBijlage/RegelingMutatie: element dat de wijzigingen tussen twee
 RegelingVersies in was-wordt oftewel renvooiweergave bevat. Onder voorwaarde verplicht element: alleen te gebruiken bij een wijzigingsbesluit; dan verplicht. Komt 0 of 1 keer voor.

Per onderdeel moet een keuze gemaakt worden tussen:

- VoegToe: element dat aangeeft dat een tekstonderdeel aan een bestaande Regeling wordt toegevoegd, op welke plaats en op welke wijze;
- Vervang: element dat aangeeft dat het onderdeel een tekstonderdeel in een bestaande Regeling vervangt;
- VervangKop: element dat aangeeft dat (de tekstuele inhoud van) een Kop wordt gewijzigd;
- Verwijder: element dat aangeeft dat een tekstonderdeel uit een bestaande Regeling wordt verwijderd.
- Bijlage: element dat een bijlage bij het Besluit bevat. Een bijlage bij het Besluit wordt niet geconsolideerd. Optioneel element. Komt zo vaak voor als gewenst.
- Toelichting: element dat de toelichting op het Besluit bevat. Dit element wordt gebruikt voor een toelichting die algemeen van aard is en voor een toelichting die zowel een algemeen deel als een artikelsgewijs deel heeft. Een Toelichting op het Besluit wordt niet geconsolideerd. Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor.
- Artikelsgewijze toelichting: element dat de toelichting op de artikelen in het Besluit bevat.
 Dit element wordt gebruikt voor een toelichting die uitsluitend een artikelsgewijze toelichting is. Een Artikelsgewijze toelichting op het Besluit wordt niet geconsolideerd.
 Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor.
- Motivering: element dat de vaststellingsdocumenten en de motivering van het Besluit bevat. Dit element wordt niet geconsolideerd. Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor.
- Inhoudsopgave: element dat de inhoudsopgave van het Besluit bevat. Optioneel element. Komt 0 of 1 keer voor.

7.2.3.2 Voorbeeld

Door toepassing van tekstmodel BesluitCompact ziet een initiële reactieve interventie waarmee een tijdelijk regelingdeel wordt ingesteld, er schematisch uit zoals aangegeven in Figuur 18.

Figuur 18 Voorbeeld toepassing tekstmodel BesluitCompact en
WijzigBijlage/RegelingTijdelijkdeel op initieel besluit reactieve
interventie

In het voorbeeld van het initieel besluit van Figuur 18 zijn WijzigArtikel en Artikel in het Lichaam van het Besluit-deel letterlijk opgevat door in de Kop van ieder artikel het Label Artikel te gebruiken. Dat is niet verplicht, STOP verplicht er slechts toe dat de Kop van een Artikel ten minste één van de elementen Label, Nummer en Opschrift bevat. Het is dus ook mogelijk om in de kop van de betreffende artikelen alleen een nummer op te nemen.

7.3 Procedure-informatie en consolidatie

7.3.1 Algemeen

Nadat een bevoegd gezag is gestart met het opstellen van een bij het betreffende instrument behorend omgevingsdocument, of wijziging daarvan, doorloopt het de bij dat instrument behorende procedure. In de loop van die procedure worden een of meer versies van het besluit aan de LVBB aangeleverd. Nadat het bevoegd gezag het besluit heeft genomen en ter bekendmaking heeft aangeleverd, is voor een aantal instrumenten de procedure afgelopen. In het geval van een instrument waartegen beroep kan worden ingesteld, volgt nog een proceduregedeelte dat kan leiden tot wijzigingen in de geldigheid en zelfs tot wijzigingen in de inhoud van het besluit. Een wijziging in de geldigheid kan zich bijvoorbeeld voordoen wanneer een besluit naar aanleiding van een verzoek om voorlopige voorziening door de rechter wordt geschorst. Een wijziging in de inhoud is mogelijk wanneer de rechter een besluit geheel of gedeeltelijk vernietigt, dan wel zelf in de zaak voorziend het besluit wijzigt. Deze wijzigingen moeten worden doorvertaald naar de geconsolideerde Regeling van het omgevingsdocument. Om dit hele proces te kunnen verwerken en het resultaat en bijbehorende informatie correct aan DSO-LV door te kunnen leveren, heeft de LVBB informatie over de procedure en informatie voor de consolidatie nodig. Het bevoegd gezag levert die informatie deels aan samen met de aanlevering van de besluitversie; deels moet

het die informatie in een later stadium aanleveren. Een volledig overzicht van de aan te leveren gegevens is te vinden in de STOP-documentatie.

Bij de aanlevering van een besluitversie levert het bevoegd gezag de benodigde informatie aan in de vorm van besluitmetadata, regelingmetadata en consolidatie-informatie. Daarbij moeten voor de hand liggende gegevens worden aangeleverd zoals van welk bevoegd gezag het besluit afkomstig is (eindverantwoordelijke) en het soort Regeling (oftewel om welk type omgevingsdocument gaat het).

Vervolgens moet de soort procedure worden gekozen. Aangegeven moet worden of een ontwerpbesluit of een definitief besluit wordt aangeleverd. De procedure-informatie wordt verder ingevuld met het element Procedurestappen. Dit is de verzameling van stappen in de procedure die het bevoegd gezag doorloopt in het opstellen van een BesluitVersie teneinde een bepaalde mijlpaal (eind van een Procedure) te bereiken. Het element Procedurestappen kan dus meerdere stappen bevatten, en ook in de loop van de tijd aan de hand van het verloop van de procedure worden aangevuld. Bij iedere stap wordt de bijbehorende datum ingevuld. De procedurestappen die als metadata kunnen worden aangeleverd betreffen alleen het formele deel van de procedure, dus vanaf de terinzagelegging van een ontwerpbesluit. Daaraan voorafgaande stappen, zoals participatie, conceptversies voor overleg en voorbereiding van de besluitvorming door het bestuursorgaan, worden niet door de LVBB verwerkt maar kunnen uiteraard wel door het bevoegd gezag in de eigen software worden bijgehouden.

Aan de hand van de soort procedure bepaalt de LVBB welke consolidatiemethode op het besluit wordt toegepast. De LVBB stelt de proefconsolidatie van het ontwerpbesluit respectievelijk de geconsolideerde Regeling (bij een definitief besluit) beschikbaar voor DSO-LV en levert de IMOW-objecten door aan DSO-LV. Uiteraard moet DSO-LV weten of de aangeleverde IMOW-objecten horen bij een ontwerpbesluit of een definitief besluit. Daarvoor kent ook IMOW proceduregegevens. Aangezien bij een reactieve interventie geen sprake is van een ontwerpbesluit, wordt het ontwerpbesluit hier niet besproken.

7.3.2 Definitief besluit

Nadat het bestuursorgaan een besluit over een omgevingsdocument heeft genomen, levert het dat besluit aan bij de LVBB met als soortProcedure 'definitief besluit'. Bij de procedurestappen voegt het bevoegd gezag in ieder geval de procedurestap 'vaststelling' met de bijbehorende datum toe. De LVBB voegt daar zelf nog gegevens aan toe zoals de datum van publicatie. Uit de meegeleverde consolidatie-informatie haalt de LVBB de datum van inwerkingtreden van het besluit en de nieuwe RegelingVersie op. In de loop van de procedure worden, in ieder geval bij besluiten waartegen beroep kan worden ingesteld, nieuwe procedurestappen toegevoegd. In de STOP-documentatie zijn daarvoor alvast procedurestappen opgenomen. In een volgende versie van de toepassingsprofielen zal dat per omgevingsdocument gedetailleerd worden beschreven.

Toekomstige functionaliteit

In een volgende versie van STOP worden de waardelijsten voor de procedurestappen gecompleteerd. In dit toepassingsprofiel wordt dan beschreven hoe die procedurestappen op de reactieve interventie moeten worden toegepast.

Toekomstige functionaliteit

In de STOP/TPOD-standaard en de LVBB moet worden uitgewerkt hoe uitspraken van de rechter moeten worden verwerkt. Hiervoor moeten zowel mutatiescenario's als procedure(status)informatie worden onderzocht en gespecificeerd. De wijze van verwerking, wie dit moet doen en het aanleveren van informatie over de procedurestatus wordt dan in dit toepassingsprofiel beschreven.

7.3.3 Procedurestatus van onderdelen van de Regeling

Wanneer van een (wijzigings)besluit de inwerkingtredingsdatum bekend is, consolideert de LVBB het besluit in de Regeling en geeft de LVBB de nieuwe toestand van de geconsolideerde regeling door aan de regelingenbank op overheid.nl en aan DSO-LV. Diverse omgevingsdocumenten treden direct na het nemen van het besluit in werking en zijn dan ook direct onherroepelijk. Wijzigingsbesluiten waartegen beroep kan worden ingesteld worden geconsolideerd terwijl nog niet zeker is of ze (geheel of gedeeltelijk) blijvend onderdeel van het omgevingsdocument uitmaken. Voor een raadpleger van de geconsolideerde regeling is het van belang om van ieder onderdeel van de regeling te weten wat de status daarvan is om te kunnen bepalen welke rechten en verplichtingen zij/hij daaraan kan ontlenen. Dat geldt voor alle tekstonderdelen, geografische informatieobjecten en IMOW-objecten. De (procedure)status moet dan in de regelingenbank en DSO-LV ook raadpleegbaar zijn. In een aantal gevallen dient het bevoegd gezag wijzigingen in de procedurestatus door te geven.

Toekomstige functionaliteit

Uitgewerkt wordt welke procedurestatussen nodig zijn, wanneer en op welke manier een bevoegd gezag gegevens over de procedurestatus moet doorgeven, in welke onderdelen en op welke manier de procedurestatus in de onderdelen van de regeling wordt verwerkt en op welke manier de procedurestatus van die onderdelen in DSO-LVB te raadplegen is.

7.4 Kennisgeving

Op grond van de Awb zoals deze zal luiden na inwerkingtreden van de Wet elektronische publicaties, moet het bestuursorgaan bij toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 het ontwerp van het besluit ter inzage leggen. Voorafgaand aan de terinzagelegging moet het bestuursorgaan kennis geven van het ontwerpbesluit in het officiële publicatieblad van dat bestuursorgaan op overheid.nl. De kennisgeving bestaat uit een zakelijke weergave van de inhoud van het (ontwerp-)besluit en vermeldt in ieder geval:

- de wijze waarop en de periode waarin de stukken waar de kennisgeving betrekking op heeft voor eenieder ter inzage liggen;
- wie in de gelegenheid worden gesteld om zienswijzen naar voren te brengen en op welke wijze dit kan geschieden.

Wanneer bij de voorbereiding van het besluit de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 is toegepast en tegen het besluit bezwaar kan worden gemaakt of beroep open staat, zoals het (besluit tot vaststelling of wijziging van) het omgevingsplan, de

reactieve interventie en het projectbesluit, moet het bestuursorgaan tegelijk met de bekendmaking van het besluit kennis geven van de terinzagelegging van de op de zaak betrekking hebbende stukken in het officiële publicatieblad van dat bestuursorgaan op overheid.nl. De kennisgeving bestaat uit een zakelijke weergave van de inhoud van het besluit en vermeldt in ieder geval:

- de wijze waarop en de periode waarin de stukken waar de kennisgeving betrekking op heeft voor eenieder ter inzage liggen;
- dat tegen het besluit bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld, door wie, binnen welke termijn en bij welk orgaan.

De bekendmaking van het besluit zelf gebeurt door plaatsing van de volledige inhoud van het besluit in het officiële publicatieblad van dat bestuursorgaan op overheid.nl.

NB: voor overige besluiten en rechtsfiguren, zoals omgevingsverordening, waterschapsverordening en omgevingsvisie, volstaat het om ze bekend te maken door plaatsing van de volledige inhoud van het besluit in het officiële publicatieblad van dat bestuursorgaan op overheid.nl, daarvan wordt geen kennisgeving gedaan.

De kennisgeving is in STOP gemodelleerd. Daarin is de kennisgeving een apart 'work' (een eigenstandig deel). De kennisgeving zit niet in hetzelfde aanleverpakketje als het besluit waar het bij hoort, maar moet apart worden aangeleverd nadat het besluit-pakketje is aangeleverd. De tekst van de kennisgeving bevat een zakelijke mededeling over een ander work, meestal een Besluit. Met behulp van metadata wordt informatie die in de tekst van een kennisgeving staat, in een machineleesbare vorm opgenomen bij de kennisgeving. De kennisgeving heeft de Vrijetekststructuur. De vormgeving en elementen van de kennisgeving zijn als volgt:

- RegelingOpschrift: verplicht element, komt 1 keer voor.
- Lichaam: verplicht element, komt 1 keer voor.
 - DivisieTekst: verplicht element, komt zo vaak voor als gewenst. Bevat de volgende elementen:
 - Kop:
 - Optioneel element wanneer er in het Lichaam van de kennisgeving slechts één element DivisieTekst voorkomt. Komt dan 0 of 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
 - Verplicht element wanneer er in het Lichaam van de kennisgeving meer dan één element DivisieTekst voorkomt. Komt dan 1 keer voor. Bevat ten minste één van de onderdelen Label, Nummer en Opschrift; ieder van deze onderdelen komt 0 of 1 keer voor.
 - Inhoud: element dat de inhoud van de kennisgeving bevat. Verplicht element. Komt (per DivisieTekst) 1 keer voor. Het element Inhoud bevat ten minste één van de tekstelementen die STOP daarvoor kent; alle tekstelementen voor Inhoud zijn toegestaan.

De specificatie van de metadata staat in STOP. De belangrijkste metadata zijn:

- Mededeling over: De verwijzing vanuit een kennisgeving naar het instrument of de instrumentversie (vaak een besluit) waarover de kennisgeving zakelijke mededelingen bevat.
- Begin inzagetermijn op: De datum waarop de inzagetermijn van een ontwerpbesluit start.
- Einde inzagetermijn op: De datum waarop de inzagetermijn van een ontwerpbesluit eindigt. Dit is de eerste dag waarop géén zienswijzen op het ontwerpbesluit meer kunnen worden ingediend.

- Einde bezwaartermijn op: De datum van de eerste dag waarop géén bezwaren tegen het besluit meer kunnen worden ingediend.
- Einde beroeptermijn op: De datum van de eerste dag waarop géén beroep tegen het besluit meer kan worden ingesteld.

7.5 Muteren van IMOW-objecten

Een wijzigingsbesluit kan ook gevolgen hebben voor de IMOW-objecten in de geconsolideerde regeling. Het bevoegd gezag kan het omgevingsdocument zo wijzigen dat de IMOW-objecten wijzigen of dat er andere IMOW-objecten nodig zijn. Ook is het mogelijk dat een bevoegd gezag overgaat op een rijkere vorm van annoteren dan het in een eerder stadium heeft gedaan. Voor het wijzigen van IMOW-objecten zijn er in grove lijnen drie scenario's: het wijzigen van een bestaand IMOW-object, het laten vervallen van een bestaand IMOW-object en het toevoegen van een nieuw IMOW-object.

Wanneer door of samen met het wijzigingsbesluit een bestaand IMOW-object wijzigt, voegt het bevoegd gezag bij de aanlevering van het bekend te maken besluit de gewijzigde attributen met de bestaande identificatie van een al bestaand OW-object toe. Met Doel worden de mutaties van IMOW-objecten gekoppeld aan de RegelingVersies. DSO-LV herkent het IMOW-object op basis van de identificatie en verwerkt de attributen.

In het geval dat door of samen met het wijzigingsbesluit een bestaand IMOW-object moet vervallen (in mutatietermen: het object wordt beëindigd), voegt het bevoegd gezag bij de aanlevering van het bekend te maken besluit het IMOW-object met een bestaande identificatie toe met de status 'beëindigen'. DSO-LV herkent de identificatie van het IMOW-object en verwerkt het op basis van de status 'beëindigen': (het effect van) het IMOW-object wordt niet meer getoond.

Wanneer door of samen met het wijzigingsbesluit een nieuw IMOW-object ontstaat, levert het bevoegd gezag bij de aanlevering van het bekend te maken besluit het nieuwe IMOW-object aan. Er wordt dan een IMOW-object meegeleverd met een identificatie die in DSO-LV nog niet bekend is. DSO-LV beschouwt het als een nieuw IMOW-object en voegt het toe op dezelfde manier als bij de aanlevering van een initieel besluit.

D Bijlagen

Bijlage 1 Ontwerpkeuzen

Voor de reactieve interventie zijn de volgende ontwerpkeuzen gemaakt:

- 1 Het 'tijdelijk regelingdeel' wordt gebruikt als alternatieve toepassing van het meervoudig bronhouderschap.
- 2 De reactieve interventie heeft de Artikelstructuur.
- 3 De reactieve interventie is zeer beperkt gemodelleerd. Het productmodel van de reactieve interventie kent alleen Regeltekst, Juridische regel (uitsluitend van het type Regel voor iedereen), Locatie en Regelingsgebied en staat het gebruik van de domeinspecifieke IMOW-objecten niet toe.

TOEPASSINGSPROFIEL REACTIEVE INTERVENTIE | VERSIE 1.0.0-RC1 | STANDAARD OFFICIËLE PUBLICATIES MET TOEPASSINGSPROFIELEN VOOR